

5416
DE LATTE, A
1936

Un traité byzantin de Géomancie (codex Parisinus 2419)

Nos pères ont pratiqué abondamment jadis, tant au moyen âge qu'à l'époque moderne, un genre de divination connu sous le nom de géomancie. Envisagée en son essence, la géomancie doit être rangée dans la cléromancie, parce qu'elle repose sur l'interprétation de signes fournis par le hasard. Comme ces signes sont des figures géométriques composées de rangées de points en nombre pair et impair, cette pratique divinatoire rentre dans la catégorie de la cléromancie arithmologique.

Paul Tannery avait entrepris une histoire de la géomancie et une étude des principaux textes grecs et latins. La mort a surpris le grand travailleur avant qu'il ait pu mener sa tâche à bonne fin (1). Il s'est attaché avant tout à retracer l'histoire du terme géomancie. Il a montré que c'est par suite d'une erreur d'interprétation que cette méthode divinatoire porte le nom de l'un des quatre grands genres de divination distingués par Varron. L'érudit romain avait, en effet, classé en quatre groupes, qu'il rapportait aux quatre éléments, les diverses pratiques divinatoires. La géomancie de Varron était donc, vraisemblablement, une méthode qui observait les signes donnés par la terre, principalement les tremblements de terre : bon nombre de traités de l'antiquité (Lydus, Orphée, etc.) et du moyen âge décrivent ces signes et les présages qu'on en tire. La classification

(1) *Le Rabolion* (œuvre posthume), dans les *Mémoires scientifiques* publiés par J.-L. Heiberg, IV (1920), pp. 295 ss.

varronienne, qui nous est rapportée par Isidore de Séville (1), a été maintenue au moyen âge par divers érudits : Daniel, Raban Maur, Yvon de Chartres, Hugues de St Victor etc. (2), et elle a été ainsi transmise aux théoriciens de la Renaissance (3).

Comme Tannery l'a montré, c'est vraisemblablement un écrivain du XIe siècle, Hugo Sanctelliensis, qui a le premier employé le terme de géomancie pour désigner une méthode de divination toute différente, pour la raison que, dans le traité arabe dont il donnait une traduction latine, la méthode était pratiquée à l'aide de poussière ou de sable.

Tous les auteurs byzantins ou latins reconnaissent que les maîtres de cet art sont des Orientaux, plus spécialement des Persans, et nous savons d'ailleurs, tant par une littérature abondante que par les observations de voyageurs, qu'il a été pratiqué constamment dans tous les pays où a pénétré l'influence arabe. Bien plus, certains traités byzantins, tel celui du moine Arsenios (4), se donnent pour des traductions d'ouvrages persans. Le nom même que porte cet art dans plusieurs manuscrits byzantins : τὸ περσιστὶ καλούμενον ῥάμπλιον (ῥαμούλιον, ῥαβόλιον), est une transcription du mot arabe *raml*, sable (5). Les auteurs byzantins emploient parfois

(1) *Etyml.*, VIII, 9, 13.

(2) DANIEL, dans SERVIVS, *Ad Aen.*, III, 359 ; RABAN MAUR, *De magicis artibus*, *Patr. latine*, CX, col. 1098, et *De universo*, 15, 5, *Patr. lat.*, CXI, col. 423 ; YVON DE CHARTRES, *Deer.*, 11, *Patr. lat.*, CLXI, col. 761 ; HUGUES DE ST VICTOR, *Erud. didasc.*, 6, 15, *Patr. lat.*, CLXXXI, col. 810. Le scholiaste du codex Lipsiensis de la *Pharsale* de LUCAIN, I, 585, mentionne aussi la géomancie ; mais il semble que ce ne soit que grâce à une correction de l'éditeur. C'est par erreur que THORNDIKE, *History of magic and experimental science*, I (1923), p. 343, croit qu'il y a encore une allusion à notre géomancie dans SYNCELLUS, *Chron.*, p. 12 d : les σημεία τῆς γῆς, à côté de l'ἀεροσκοπία, des σημεία τοῦ ἡλίου et des σ. τῆς σελήνης se rapportent à l'astrologie.

(3) Cf. H. C. AGRIPPA, *De magia speciebus*, 8, t. I, p. 482, ed. Bering (Lyon, 1600) ; *De varietate scient.*, 36, t. II, p. 68.

(4) Il est conservé dans plusieurs manuscrits : Berolinensis 173, Bononiensis 3632, Neapolitanus II C 33, Parisinus 2381, Vindobonensis phil. gr. 108 et 109.

(5) P. TANNERY, *op. c.*, pp. 320 ss.

les termes : τέχνη τῆς ψάμμου et σποδομαντεία. Enfin, dans certains traités, les noms arabes des figures géomantiques et de leur signification générale sont encore conservés. Par conséquent, aucun doute ne peut subsister sur l'origine orientale des traités de l'art que les Latins appellent géomancie et les Byzantins spodomancie, quand ils ne traduisent pas des œuvres latines.

Cependant, dans certains titres d'ouvrages, la méthode « persane » du ῥάμπλιον porte aussi un nom grec : λαξευτήριον (1). Tannery (2) et Desrousseaux (3) ont vainement cherché quel rapport pouvait exister entre le ciseau du tailleur de pierre qu'est le λαξευτήριον et l'art du sable. Tannery a envisagé d'abord l'hypothèse d'une certaine ressemblance entre cet instrument et une table de divination arithmétique et astrologique qui porte parfois le même nom. Plus récemment, il a pensé à justifier ce nom par l'emploi d'un stylet : cet instrument servait à tracer dans le sable les lignes de trous nécessaires à la confection des figures géomantiques, comme on le voit faire à Her Trippa dans le *Tiers livre de Pantagruel*. Enfin, il s'est arrêté au sens de *procédé divinatoire*, mais sans essayer de justifier l'étymologie du mot.

D'après Desrousseaux, le λαξευτήριον est probablement l'appareil qui sert à la pratique de la géomancie : un instrument fixé sur un pivot et tournant sur un disque qui représente le ciel pour s'arrêter sur tel ou tel signe, ou un objet que l'on jetait en l'air pour le laisser retomber sur le disque. Mais les expressions sur lesquelles il se fonde pour formuler cette hypothèse : ἡ ῥίζα τοῦ ῥαμπλίου, ῥίπτειν τὸ ῥάμπλιον, τὸ λαξευτήριον πίπτει, s'expliquent parfaitement au sens li-

(1) C'est le cas dans les Parisini 2406 et 2424 et dans les Laurentiani 28, 22 et 86, 14, chez Arsénios et chez Nicolas d'Otrante (voir *infra*). Dans le Scorialensis II Φ 14, f. 2^v, et dans le Petropolitanus 575, f. 17^v, le terme se présente sous les formes λαχμητήριον, λαχμητήριον et λαχνητήριον : *Catal. cod. astrol. gr.*, XI, 1, pp. 110 s. et XII, p. 151.

(2) P. TANNERY, *Notice sur des fragments d'onomatomancie arithmétique*, dans les *Notices et Extraits des mss. de la Bibliothèque nationale*, XXXI (1885), p. 247 ; *Mémoires scientifiques*, IV, p. 322.

(3) A. M. DESROUSSEAUX, *Sur quelques manuscrits d'Italie*, dans les *Mélanges d'archéologie et d'histoire de l'École française de Rome*, VI (1886), pp. 542 ss.

guré. Seuls les mots *κροῦειν τὸ ῥάμπλιον*, qu'il invoque aussi, doivent être pris dans un sens propre que nous éclaircirons plus loin.

Pour nous, le rapprochement avec le stylet ou poinçon nous paraît devoir être retenu. Certains traités de géomancie conseillent de se servir d'un poinçon et la traduction italienne de l'ouvrage de Géber emploie le terme *sculpire* pour désigner la formation des lignes de points (1).

Quoi qu'il en soit, la méthode géomantique orientale se présente donc comme portant un nom grec à côté du nom arabe et, fait digne d'attention, le mot grec n'est pas la traduction du terme arabe. Un autre point est plus intéressant encore : le *λαξευτήριον* ou *ῥάμπλιον* « persan » est qualifié de pythagoricien dans la plupart des textes où il apparaît. Dans le même ordre d'idées, il faut noter que l'autorité de Pythagore est encore invoquée dans l'introduction d'un traité latin conservé par le Codex Bruxellensis 21541 (xviie siècle) (2). Il y a là un singulier phénomène qui mérite de retenir l'attention.

A la fin de l'antiquité, deux méthodes de divination arithmologique étaient fort répandues, auxquelles le nom de Pythagore était attaché (3). L'une, connue par les té-

(1) *De la geomantia dell' eccell. filosofo GIOVANNI GEBER*, parte prima (Venise, 1550) : *jusse necessario de imprimere, overo sculpire certe linee...*

(2) Ce manuscrit nous a été signalé et envoyé en communication par le savant Conservateur en chef de la Bibl. Royale, M. Tournier, à qui nous adressons nos remerciements. Voici ce passage : *Qui geomanciae artis principia ex astronomiae fontibus in regulas matheos ab initio prodixerunt maiores nostri, profunda sane ac prope divina cogitationis speculatione videntur inducti, non frivole quidem ut multi hodie satis temere cavillantur, operacionem ipsius animi Pythagorico libamine purgati mirabilem sive potentem virtute sua naturali eciam in divinacionis misterio superspiritualem influentes.* [Certains géomanciens veulent, en effet, que la valeur de leur art repose non sur le Hasard maître de toutes choses, mais sur la faculté intuitive de l'âme : celle-ci possède une mystérieuse prescience de l'avenir qui la guide secrètement dans la formation des figures géomantiques.]

(3) Sur ce sujet, voyez P. TANNERY, *Notice sur des fragments d'onomatomanie arithmétique*, dans les *Notices et Extraits*, XXXI (1885), pp. 231 ss., p. 247 et p. 258.

moignages d'Hippolyte et de Jamblique et par des recettes de nombreux manuscrits, est l'onomatomanie. L'autre porte le nom de *μικρὸν λαξευτήριον* : elle est parfois associée à la première dans certains documents. L'identité de nom et la communauté d'attribution suggèrent l'idée que les deux *λαξευτήρια*, à savoir le *ῥάμπλιον* et le petit « ciseau », ont la même provenance et qu'ils ont été inventés dans les derniers siècles du paganisme. Voyons si les faits sont de nature à étayer cette hypothèse.

Suidas, sous le nom d'Orphée, cite une liste de livres dont un certain nombre doivent être attribués, dit-il (et en cela il est appuyé par Clément d'Alexandrie), à des auteurs pythagoriciens. Dans cette liste figure un ouvrage qui porte le titre d'*Ἀμοκοπία*, qui a beaucoup intrigué les éditeurs et les spécialistes de la littérature orphique. On a proposé diverses corrections : *Ἀνεμοσκοπία* (Fabricius), *Ἀμνοκοπία* (Eschenbach), *Ἀστροσκοπία* ou *Ἀμνοσκοπία* (Lobeek), *Ἀμμοσκοπία* (Diels, après l'édition princeps : *Ἀμοσκοπία*), sans qu'aucune de ces conjectures ait rallié les suffrages. Pour notre part, nous conservons le texte des manuscrits : *Ἀμοκοπία* (ou *Ἀμμοκοπία*, les deux formes étant équivalentes) (1), c'est l'art de frapper le sable. Or, précisément, l'une des expressions par lesquelles l'arabe désigne la méthode géomantique est *zarb al-raml*, « frapper le sable » (2), à quoi correspond l'expression de certains traités byzantins : *κροῦειν τὸ ῥάμπλιον* (3), et celle de la *Geomantia nova : percutere lineam (punctorum)* (4). Un traité de géomancie appelé *Ἀμ(μ)οκοπία* aurait donc été fa-

(1) L'auteur du *Violarium* de la ps.-Eudocie (Constantin Paleocappa) lisait *Ἀμμοκοπία*. On sait que l'orthographe du mot *ἄμμος* était mal fixée. Les grammairiens byzantins étaient généralement d'avis que le mot devait s'écrire avec un seul *μ*. Voyez la note du *Thesaurus linguae graecae*, s.v. *ἄμμος*.

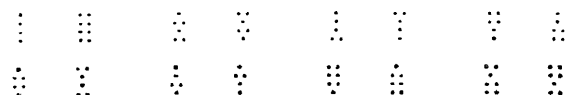
(2) Voyez par exemple R. F. BURTON, *The Book of the Thousand Nights and a Night* (Londres, 1893), III, p. 55, n. 1 : *I have noticed the geomantic process in my History of Sindh (chap. VII). It is called Zarb al-Raml (strike of sand, the French say « frapper le sable »)...* Ce texte nous a été signalé par M. H. Janssens, que nous remercions ici.

(3) Par exemple, dans le traité que nous publions, p. 20, 22.

(4) P. TANNERY, *Mémoires*, IV, p. 407.

briqué vers la fin de l'antiquité dans les milieux qui attribuaient indifféremment à l'orphisme ou au pythagorisme diverses conceptions et pratiques du mysticisme et des sciences occultes.

Bien entendu, il ne peut être question, si l'on accepte notre hypothèse, de rapporter à l'antiquité tous les développements des méthodes géomantiques qu'ont connues les Arabes. La géomancie (1) tire des présages tout d'abord de l'observation de certaines figures faites de quatre échelons de points en nombre pair et impair qu'on obtient de la façon que voici. On trace au hasard, en frappant le sol, le sable, la poussière, la farine ou encore en noircissant du papier, quatre lignes de trous ou de points. Ces points peuvent être remplacés par des graines, des fèves, des cailloux qu'on jette, puis qu'on dénombre. On voit si les points de chaque ligne sont en nombre impair ou pair et on en retient, selon le cas, un ou deux que l'on dispose en échelons superposés, de façon à obtenir, par exemple, la figure que voici : Les combinaisons de points uniques et doubles peuvent donner seize figures ou signes différents opposés deux par deux. En voici la série :

(1) Voici l'indication de quelques traités anciens de géomancie : 1. *Della geomantia di PIETRO D'ABANO, di latino nella volgar lingua tradotta per il Tricasso Mantovano* (Venise, 1549-1550) [Bibl. de Munich, Phys. m. 78]. 2. *La géomancie du seigneur CHRISTOFE DE CATTAN... par Gabriel du Préau...* (Paris, 1558) [Bibl. royale de Bruxelles, fonds van Hulthem 8721]. 3. *De la geomantia dell' eccell. filosofo GIOVANNI GEBER, parte prima novamente dal nobil huomo M. Gnosio Piceno, Ascolano, tradotta...* (Venise, 1550) [Bibl. Royale de Bruxelles, fonds van Hulthem, 8717]. 4. *La geomantia di BARTHOLOMEO COCLE, filosofo integerrimo nuovissimamente tradotta* (Venise, 1550). [Bibl. Royale de Bruxelles, id.] 5. GERARDI CREMONENSIS *geomantiae astronomicae libellus*, publié dans les *Opera* de H. C. AGRIPPA (Lyon, Bering, vers 1600). 6. H. C. AGRIPPA, *In geomantiam disciplinam lectura*, dans les *Opera*, I, pp. 405 ss. 7. DE PERUCINO, *La chiromance, la physiognomie et la géomance* (Paris, 1657) [Bibl. de l'Univ. de Gand, Math. 534]. Tout récemment, E. CASLANT vient encore de publier un *Traité élémentaire de géomancie* (Paris, Librairie Vêga, 1935).

Chaque figure a une signification particulière qui s'étend à tous les domaines possibles d'une consultation du sort. La méthode géomantique la plus simple consiste à tirer des présages d'une ou de quelques figures amenées par le sort. Mais généralement on associe les figures, au nombre de quinze ou seize, dans un thème semblable au thème astrologique, les figures étant placées dans des cases ou mansions qui ont, elles aussi, une signification propre. Parfois, d'ailleurs, le thème ne comprend que douze figures qui sont réparties dans les douze mansions du thème astrologique.

Seules les quatre premières maisons sont occupées par des figures créées par le hasard. Ces figures sont appelées *mères* (*pères* dans certains traités) parce que toutes les autres en sortent d'après des règles fixes. « On forme la cinquième figure en prenant les échelons supérieurs des quatre premières ; celui de la première pour le premier échelon de la cinquième, celui de la seconde pour le second, etc. On forme de même la sixième figure avec les seconds échelons des quatre premières, la septième avec les troisièmes et la huitième avec les derniers. On a ainsi huit figures, les quatre *mères* et les quatre *filles*. Les huit autres se forment chacune par un procédé spécial, au moyen duquel chacune d'elles est dérivée de deux autres. Ce procédé consiste à faire pour chaque échelon la somme des échelons correspondants des deux figures génératrices et à retrancher 2 de cette somme ; ou, ce qui revient au même, on place, pour chaque échelon de la figure dérivée, un point si les échelons des figures génératrices sont différents, deux points si les échelons sont pareils. C'est d'après cette règle que l'on forme la 9e figure avec celles des maisons 1 et 2 ; la dixième avec 3 et 4 ; la 11e avec 5 et 6 ; la 12e avec 7 et 8. La seconde ligne (des *petites-filles*) étant ainsi remplie, on forme la 13e figure avec celles des maisons 9 et 10 ; la 14e avec celles des maisons 11 et 12. Les deux dernières figures ainsi formées (13 et 14) servent à leur tour à former la 15e. Puis on combine celle-ci avec la première pour former la seizième. Dès lors le thème est achevé » (1).

(1) TANNERY, *Mémoires*, IV, pp. 348 sq.

La treizième figure et la quatorzième sont appelées *témoins*, la quinzième, *juge* ; la seizième n'est formée qu'en cas de doute. On trouvera dans le texte grec que nous publions, p. 57, un exemple de thème de consultation. Le thème une fois formé est l'objet de diverses observations. On cherche la valeur des figures associées, on étudie la signification des cases, on approprie les figures aux cases, on tient compte des rapports des figures entre elles, on observe la translation des figures, par exemple la réapparition d'une figure, on examine les rapports de valeur astrologique etc. Toutes ces méthodes et bien d'autres, dues à l'imagination des devins, se sont développées petit à petit au cours des siècles. L'influence de l'astrologie sur les procédés primitifs, qui étaient sans doute purement cléromantiques, a été décisive : elle est reconnue par les théoriciens eux-mêmes.

Si l'on va au fond des choses, on admettra que la géomancie est basée essentiellement sur l'observation de la succession des nombres pair et impair amenés par le hasard. D'autre part, les figures ont des formes qui ont suggéré des comparaisons avec des êtres ou des objets et qui leur ont valu les noms de prison, tombeau, colonne, tenaille, seuil, chemin, foule, jeune fille, civière etc. C'est l'importance accordée aux combinaisons fortuites de pair et d'impair et la formation au moyen de points de figures géométriques qui ont amené les inventeurs de l'art géomantique à l'affubler du nom de Pythagore (1). En effet, les Pythagoriciens dessinaient les figures géométriques au moyen de points et certains d'entre eux, allant plus loin dans cette voie, représentaient les êtres par des figures géométriques de ce genre (2). D'autre part, nous savons la place que tenaient, dans la philosophie de l'école, les spéculations sur le pair et l'impair.

L'antiquité a connu des méthodes cléromantiques dont

(1) Au XIVe siècle, certains auteurs appellent notre méthode divinatoire *géométrimancie* ou *géométrie* : THORNDIKE, *op. c.*, III, p. 323, n. 95 et p. 515.

(2) C'était le cas pour Eurytos, disciple de Philolaos : il formait avec des cailloux des figures géométriques représentant les êtres : BURNER, *L'aurore de la philosophie grecque*, trad. Raymond, pp. 112 ss.

le principe était analogue à celui de la géomancie. Dans diverses localités de l'Asie mineure (1), on jetait cinq dés, portant chacun les chiffres 1, 3, 4, 6 ; ayant fait la somme des points que le coup avait amenés, on était renvoyé à l'une des cinquante-six sentences d'un tableau cléromantique. A Bura, quatre dés amenaient des signes qui trouvaient leur explication sur une table analogue. Dans un *ἀμφοροτελειον* d'un papyrus de Londres, on voit les dés produire trois chiffres dont les combinaisons variées renvoient à l'un des 216 vers homériques qui constituent les réponses de l'oracle. C'est à la même veine qu'appartiennent les rudiments de la géomancie et, à l'époque byzantine encore, bien des curieux de l'avenir se contentaient d'une brève consultation de ce genre, comme nous le voyons par les œuvres conservées dans les manuscrits. Un seul signe formé par le hasard suffisait à donner une réponse aux principales questions que l'on pouvait songer à poser.

On peut se demander si cette géomancie rudimentaire n'est pas déguisée, dans l'antiquité et à l'époque byzantine, sous d'autres noms que celui d'*ἀμφοροπία*. Pour les découvrir, il est bon de savoir que la géomancie, en Orient comme en Occident, a employé aussi bien les graines, la farine et les cailloux que le sable, pour former ses lignes de points et ses figures. Parmi les graines, les fèves et les grains d'orge ont joui d'une faveur particulière. L'emploi des fèves est attesté par divers opuscules byzantins : ceux du codex Atheniensis B. H. 210, du Parisinus suppl. gr. 696 et du Parisinus 2424 (*λαξευτήριον ποθαγορικόν*) (2). Cattan (3), au XVIe siècle, mentionne ce procédé, à côté de l'emploi de grains, comme répandu à Boulogne (Bologne?) et dans toute l'Ita-

(1) Sur cet exemple et les suivants, cf. HEINEVELDER, *Würfel und Buchstabenorakel in Griechenland und Kleinasien* (diss. Breslau, 1912) ; HOFFNER, *Griechisch-ägyptischer Offenbarungszauber*, II, §§ 312 ss. ; W. R. HALLIDAY, *Greek divination* (Londres, 1913), pp. 212 ss. ; *Catal. cod. astr. gr.*, XII, p. 145 (SANGUIN).

(2) A. DELATTE, *Anecdota Atheniensia*, I, p. 107 ; TANNERY, *Mémoires scientifiques*, IV, pp. 367 ss. ; *Catalogus cod. astrol. gr.*, VIII, 4, pp. 82 sq.

(3) *La géomancie du seigneur* CHRISTOFFE DE CATTAN, ff. 3^v 4^r.

lie. Le consultant prenait sans doute une poignée de fèves qu'il jetait à terre, puis qu'il comptait. C'est en tout cas de cette façon qu'on procédait avec les grains, selon un usage rapporté au ^{xiv}^e siècle par Nicolas Eymeric, inquisiteur général d'Aragon ⁽¹⁾.

Les graines de céréales étaient employées dans toute l'Italie, et les grains d'orge, plus spécialement, sont encore en usage dans la géomancie hindoue ⁽²⁾. Il y a lieu d'être attentif ici à certaines coïncidences. Plusieurs auteurs byzantins du ^{xiii}^e siècle signalent l'existence de devineresses appelées *κριθαί* ou *κριθοφόροι*, qui révèlent les secrets de l'avenir au moyen de grains d'orge ⁽³⁾. Or, divers auteurs anciens mentionnent une *κριθομαντεία* ou des *κριθομάντιες* ⁽⁴⁾, et Jamblique connaît un genre de divination cléromantique pratiqué avec des grains de blé ⁽⁵⁾. Est-il trop hardi de supposer qu'il s'agit d'un seul et même genre de divination?

D'autre part, les géomanciens utilisaient aussi bien la farine que le sable, comme on le voit par le traité de Céber et la *Geomantia nova* ⁽⁶⁾ et aussi par le témoignage d'Ibn Khaldoun ⁽⁷⁾. On peut se demander si l'*ἀλφειτομαντεία* et l'*ἀλευρομαντεία* des anciens ⁽⁸⁾, dont on n'a jamais pu au-

(1) THORNDIKE, *op. c.*, III, p. 515.

(2) Voyez l'article *Divination*, dans l'*Encyclopedia of religion and ethics* de HASTINGS, t. IV, p. 780 ; cf. p. 817.

(3) PS.-CHRYSOSTOME, *Canon pénitentiel*, cité par DU CANGE, *Lex. m. et inf. gr.*, s.v. *κριθοφορεῖν* (cf. *κριθορίζειν*) ; BALSAMON, *Ad Can. Synodi Trull.*, dans la *Patrologie gr.*, CXXXVII, c. 724 et c. 741, 5 et 54 ; *In Epist. S. Basilii ad Amphil.*, *Patrol. gr.*, CXXXVIII, c. 776 ; ZONARAS, *id.*, *ibid.*, c. 777.

(4) CLÉMENT D'ALEXANDRIE, *Protr.*, II, 11, 2 ; EUSÈBE, *Praep. ev.*, II, 3, 4 ; ST JEAN CHRYSOSTOME, *Cat. in Jer.*, I, p. 15 ; SUIDAS, s.v. *προφητεία* ; CÉDRÉNIUS, *Hist.*, p. 92 (*Patr. gr.*, CXXI). HOPFNER déjà, *o. c.*, II, § 319, émet l'avis que dans la *κριθομαντεία* l'observation se portait sur les nombres pair et impair. Voyez encore l'article *κριθομαντεία* de GANSMINIETZ dans la *Real-Encyclopädie* de PAULY-WISSOWA-KROLL.

(5) *De mysteriis*, III, 17 (p. 141, 14).

(6) Cf. *supra*, note 4, p. 5.

(7) IBN KHALDOUN (^{xiv}^e siècle), *Prolégomènes historiques*, trad. de Slane, dans les *Notices et Extraits des mss. de la Bibl. impériale*, XIX, 1 (1862), p. 238 ; cf. pp. 323 ss.

(8) POLLUX, VII, 188 ; ELLÉN, *N. An.*, VIII, 5 ; CLÉMENT D'ALE-

gurer la nature, mais qui appartiennent au groupe cléromantique, ne reposaient pas sur un principe analogue à celui de la géomancie.

Enfin, nous considérons également comme possible que la divination par les cailloux ⁽¹⁾, qui était aussi du type cléromantique, ait été apparentée à la méthode de la géomancie : celle-ci, en effet, pouvait ⁽²⁾, comme nous l'avons dit plus haut, jeter et dénombrer des cailloux au lieu de creuser des trous ou d'aligner des points.

Il est donc vraisemblable que l'art divinatoire des figures, basé sur des combinaisons fortuites du nombre pair et du nombre impair, a pris naissance en Grèce, où il a pu être pratiqué sous des noms variant avec la matière employée : *ἀμμοκοπία*, *κριθομαντεία*, *ἀλφειτομαντεία*, *φηγομαντεία* etc.

Après avoir subi certaines transformations où l'astrologie a pu déjà jouer un rôle, il aurait été transporté en Orient ; là, il connut une vogue exceptionnelle et reçut sans doute maints accroissements. Devenu plus savant et plus compliqué, une vague de superstition le ramena en Europe : cette forme nouvelle dite « persane » s'imposa au point d'éclipser, si elles existaient encore, toutes les formes indigènes, mais pas au point de faire méconnaître son origine, puisque le nom de *λαξευτήριον πυθαγορικόν* y resta attaché. Si notre hypothèse est juste, nous aurions là un exemple fort instructif d'action et de réaction de l'influence des deux civilisations.

XANDRIE, *Protr.*, II, 11, 2 ; EUSÈBE, *Praep. ev.*, II, 3, 4 et V, 25 (Oenomaos) ; *In Isaiam*, 45 ; THÉODORE, *Cur.*, X, 135 ; JAMBLIQUE, *De myst.*, III, 17, pp. 139, 13 et 141, 14 ; HÉSYCHIUS, s.v. *ἀλφειομάντις* ; ETYM. MAGN., *ibid.* ; CÉDRÉNIUS, *Hist.*, p. 92 ; BEKKER, *Anecdota*, pp. 52 et 1193. Voyez les articles *ἀλευρομαντεία* et *ἀλφειτομαντεία* de GANSMINIETZ dans la *Real-Encycl.* de PAULY-WISSOWA-KROLL, Suppl., III.

(1) JAMBLIQUE, *De myst.*, III, 17. Une variété était la thriobolie (*θριαί* = *μαρτικαὶ φῆφοι*) : PHILOCHORE, fr. 196 ; CALLEMAQUE, *Hymne à Ap.*, 45 et scholie ; ÉTIENNE DE BYZANCE, s.v. *θρία* ; ETYMOL. MAGN., *id.* SUIDAS, s.v. *θριαί* et *θριοβόλος*.

(2) Dans la *Geomantia nova* (TANNERY, p. 403) ; dans l'Inde (*Encycl. of religion*, IV, p. 786). Cf. IBN KHALDOUN, p. 240. Eurytos (voir note 2, p. 8) formait avec des cailloux les figures géométriques qui symbolisaient les êtres.

La géomancie byzantine a été assez négligée jusqu'ici. Dans son *Rabotlon*, Paul Tannery a fait connaître quelques extraits du codex Parisinus 2424 et deux courts fragments du Parisinus 2419 (ff. 226^v et 228). L'un de nous a publié quelques textes de manuscrits où sont sommairement décrites les qualités et la valeur des seize figures de la géomancie. Dans l'un d'entre eux ⁽¹⁾ la méthode se trouve simplifiée à l'extrême. Pour obtenir les nombres pairs ou impairs, on se contente de désigner au hasard telle ou telle lettre dans un évangile ou un psautier ; un tableau indique la valeur paire ou impaire des lettres. Un autre texte ⁽²⁾, teinté d'astrologie, décrit des figures formées de trois rangées de points au lieu de quatre, système que nous n'avons pas rencontré ailleurs, et il expose la signification de 24 combinaisons de trois figures : ce sont les deux *témoins* d'où procède le *juge*.

Notre attention a été attirée par la description du Parisinus 2419 faite, dans le tome VIII, 1 du *Catalogus codicum astrologorum graecorum* ⁽³⁾, par l'illustre savant dont nous fêtons l'activité féconde et bienfaisante. Ce manuscrit (= P), copié vers le milieu du xve siècle par Georges Midiatis, est un vaste corpus de textes se rapportant aux sciences occultes. Il contient aux ff. 226^v-247 deux compilations de recettes de géomancie. La première, la plus longue, est anonyme : c'est celle que nous éditons ici. La seconde (ff. 241 ss.) est tirée d'un ouvrage attribué au patriarche Gennadios, mais elle rapporte aussi quelques recettes empruntées au fameux traité arabe de Zanatis ⁽⁴⁾. Nous en réservons la publication pour une autre occasion.

Le texte du Parisinus se retrouve dans le Vaticanus Palatinus 312 (= V), ff. 214-243. Ce manuscrit, qui date de la fin du xve siècle ⁽⁵⁾, a été copié, croyons-nous, sur le Parisinus,

(1) *Anecdota Atheniensi*, I, p. 107 et p. 557 ; cf. p. 388.

(2) *Ibid.*, p. 392.

(3) P. 49 ss.

(4) Sur cet ouvrage cf. B. CARRA DE VAUX, *La géomancie chez les Arabes*, dans les *Mémoires scientifiques* de P. TANNERY, IV, pp. 300 ss.

(5) Cf. H. STEVENSON SENIOR, *Codices manuscripti Palatini graeci bibl. Vaticanae* (Rome, 1885), p. 176.

après l'introduction des corrections de L². Il présente bien çà et là quelques variantes préférables au texte du Parisinus et qui peuvent donc donner le change sur l'origine de cette copie. Mais leur nature (variantes morphologiques) et leur valeur indiquent plutôt des improvisations de copiste que des leçons originales. Au surplus, certaines fautes du Palatinus ne sont explicables que par les défauts très particuliers du modèle, en l'espèce, du Parisinus : il faut avoir vu les deux manuscrits pour s'en rendre compte ⁽¹⁾. Nous l'avons entièrement collationné, mais les rares variantes du Palatinus, quand elles sont meilleures que celles du Parisinus, n'ont que la valeur de conjectures et l'éditeur ne peut attendre de ce côté qu'un secours très médiocre ⁽²⁾.

En revanche, une partie du texte du Parisinus est rapportée encore dans le Laurentianus 86, 14 (= L), manuscrit du xve siècle qui contient, lui aussi, deux compilations de textes géomantiques. La première correspond partiellement au premier traité du Parisinus : dans leur partie commune, les deux manuscrits présentent deux rédactions différentes d'un même original. Tenant compte de cette particularité et désireux de borner notre effort à l'édition du texte du Parisinus, nous n'avons relevé dans l'apparat critique que les variantes de L utiles à l'amélioration du texte de la rédaction particulière de P. Nous avons utilisé la copie de L faite autrefois par un savant italien dont nous déplorons toujours la perte, C. O. Zuretti ⁽³⁾. Il résulte de la compa-

(1) Voici quelques exemples : *ῥηθέντων*, mal écrit, a été lu *ῥθέντων* ; *ἀγοράσαι* est devenu *ἀρράσαι* ; *δηλοῖ* = *ἀληθές* ; *ποιούντος* = *πισίντος* ; *διαταγμός* = *δέ σταγμός*. On peut encore ajouter que le titre d'un chapitre (f. 240^v) *περὶ... τουμένων χρημάτων*, à peu près illisible dans P, a été omis par V.

(2) Nous avons copié sur des photographies les textes du Parisinus et du Palatinus. Nous remercions très vivement Mgr Pelzer, scriptor à la Bibliothèque Vaticane, grâce à qui nous avons pu obtenir la photographie du Palatinus.

(3) Sur le conseil de M. Cumont, C. O. Zuretti, collaborateur très actif du *Catalogus codicum astrologorum graecorum* et du *Catalogue des manuscrits alchimiques*, avait copié un certain nombre de textes géomantiques dans des manuscrits grecs. La famille du regretté disparu lui ayant confié ces documents, M. Cumont a chargé l'un d'entre nous de chercher un collaborateur qui pût reprendre la tâche de Zu-

raison de P et de L que l'auteur de la première rédaction a laissé tomber certaines parties de la compilation primitive ; de son côté, l'auteur de la rédaction de L a négligé de copier la dernière partie du texte qui correspond à sept pages de P.

Le texte que nous éditons comprend les parties suivantes.

1. Exposé de la valeur absolue des figures géomantiques (ff. 226^v-227).

2. Remarques diverses sur la signification de certaines mansions et sur le rapport des figures avec les planètes (ff. 227-228).

3. Extrait (f. 228) du traité de géomancie de Nicolas d'Otrante (xiiie siècle). Des parties de cet ouvrage, qui n'était, de l'aveu même de son auteur, qu'une traduction d'un traité latin, sont conservées dans le Scorialiensis II Φ 14 (copie de Zuretti) et dans le Laurentianus 86, 14. On notera des concordances entre le traité de Nicolas et l'*Ars Geomantiae* de Hugo Sanctelliensis (1).

4. Note incomplète sur les rapports des figures avec les éléments et les signes du Zodiaque (f. 228^v).

5. Long chapitre consacré à l'étude de la valeur absolue et de la valeur relative (d'après la position dans les différentes mansions) des figures (ff. 228^v-232^v).

6. Noms « persans » des figures, accompagnés de nouvelles indications sur la signification de ces dernières (ff. 232^v-233).

7. Remarques sur la façon de former les figures et sur la signification des figures *témoins* (f. 233).

8. Solutions de quelques questions (ff. 233-233^v).

9. Deux chapitres sur les signification des figures (ff. 233^v-235).

retti et utiliser ses copies. Cette mission n'est pas perdue de vue, mais la tâche de l'édition de ces textes est des plus ingrate en raison de l'obscurité du sujet et de la nécessité de collationner d'autres manuscrits. Le legs Zuretti contient une copie des textes que voici : Scorialiensis II Φ 14, ff. 44^v-111 (avec collation du Laurentianus 86, 14) : c'est un chapitre attribué à Léon le Sage et une partie du traité de Nicolas d'Otrante ; Laurentianus 28, 22, ff. 45^v-57 (τὸ μυσθαλάτιν τῶν τριῶν ἀστέρων) ; Laurentianus 86, 14, ff. 30^v-129 (avec collation d'une partie du Palatinus) ; Ambrosianus B 38 sup., ff. 147-153 (ἐκθεσις μεθοδικῇ τοῦ παρὰ τοῖς Ἀραβικοῦ καλουμένου βαβουλίου).

(1) Une partie du texte de cet ouvrage a été publiée par TANNERY, *Mémoires scientifiques*, IV ; pour ces concordances, voyez pp. 373 ss.

10. Solution de diverses questions (ff. 235-236).

11. Nouvel exposé de la signification des figures et des mansions (f. 236^v).

12. Solution de quelques questions (ff. 236^v-241). Une partie du texte des nos 10 et 11 est tirée d'un ouvrage latin très apparenté, sinon identique, à l'*Ars Geomantiae* de Hugo Sanctelliensis (1).

*
**

Divers indices donnent à croire que certaines parties au moins de cette compilation proviennent d'un traité latin. La comparaison que nous venons de signaler montre qu'en certains endroits, le modèle pourrait être la Géomancie de Hugo. On peut penser aussi à l'ouvrage de Nicolas d'Otrante. Au f. 235 (p. 53, 32) l'auteur déclare qu'il tire certains renseignements d'une βιβλος ῥωμαϊκή qu'il a sous les yeux. Au f. 233^v (p. 48, 5) l'expression ἀγαθαὶ ἐπὲρ τροπὸν μέτρον paraît provenir d'une mauvaise traduction, corrigée aussitôt, des mots latins *supra modum*. De même ὅτι ἐάν au début de certaines phrases semble être une traduction littérale de *quod si*. Enfin il est vraisemblable que certaines fautes du texte proviennent soit d'un état fautif, soit d'une mauvaise lecture du modèle latin. Pour comprendre la présence de ἐθρῶν (p. 82, 19) en place d'un mot équivalent à γερόμενος ou γεννηθείς, on peut recourir à une faute *natio-num*, au lieu de *natum* ; γοναῖκας ἡλίον ἐντροχὸς (p. 59, 9) est peut-être un décalque de *feminas solis felicis*, pour *feminas indolis felicis*. Le mot αἰσθήσεις est employé plusieurs fois, p. ex., p. 31, 12 et p. 33, 33, dans des phrases où il n'a pas de sens : c'est probablement une mauvaise traduction de *census* (compris comme *sensus*).

Le Parisinus présente un texte fort altéré en certains endroits (2). Le Laurentianus 86, 14, rempli lui-même de fautes

(1) *Id.*, *ibid.*, p. 400 ss.

(2) Nous n'attribuons aucun intérêt à certaines fautes propres à Georges Midialis : il aime (nous avons pu nous en rendre compte ailleurs) à moderniser les textes qu'il copie, par exemple en ajoutant un *v* à l'accusatif singulier de la 3e déclinaison. Nous n'avons pas relevé les fautes qui proviennent de cette manie ni corrigé certai-

et d'incertitudes, n'a pu nous apporter partout un secours décisif. La corruption de la tradition, due en partie à une mauvaise traduction d'un texte latin déjà abîmé lui-même, la surabondance de la ponctuation, qui lui enlève à peu près toute valeur (tous les *κόμματα* et parfois les mots eux-mêmes sont séparés par des signes) et surtout l'obscurité de la manière sont cause que nous n'avons pu établir partout le texte d'une façon correcte et que nous ne pouvons nous flatter de l'avoir toujours compris. Mais il faut un commencement à tout et nous avons le sentiment que seules des publications de textes permettront d'établir des comparaisons et de résoudre les nombreux problèmes d'interprétation et de critique de texte que pose l'étude de la géomancie byzantine.

Armand DELATTE

Louis DELATTE.

nes particularités de l'orthographe ou de l'accentuation byzantine, comme *μίστις*, *βραδύτης*, *ζῶων* etc. Le texte de P a été en de rares endroits corrigé par une seconde main. V a été copié après l'introduction de ces corrections. Dans V comme dans P certains mots sont écrits à l'aide d'un alphabet cryptographique: on en trouvera la clef dans A. DELATTE, *Anecdota*, I, p. 446.

PARISINUS 2419 (P).

[P. 226v] Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς συνθέσεως
τῆς περσικῆς τέχνης τοῦ ἑαυμπλίου.

∴ Τὸ παρὸν σχῆμα καλεῖται φουλακὴ ἢ γρονθὸς καὶ
ἔστιν οἶκος τοῦ Κρόνου. καὶ σημαίνει κακόν. τῷ μίλλοντι λαβεῖν
γοναῖκα δηλοῖ κακόν· καὶ πρὸς τὸ γήμιασθαι ὁμοίως κακόν· καὶ εἰς
τὸ ἐντοχεῖν ἀξιοματικοῖς προσώποις περὶ δόξης, αἰτήσεως, μεγά-
λων πραγμάτων κακόν· ὁμοίως καὶ εἰς πραγματεῖαν κακόν. πρὸς
δὲ τὸ ἀγοράσαι ὄνον ἢ ἡμίονον καὶ εἰς τὸν αἰχμάλωτον καὶ εἰς
10 τὸν ἐν εἰρκτῇ <κακόν>

∴ Τοῦτο κατωφερές· ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ Κρόνου οἶκος.
σημαίνει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ζωὴν ἢ γρονθὸν πολυχρονιότητα κακόν
καὶ εἰς τὸ κτήσασθαι χρήματα ἢ κτήματα ἢ γῆν ἢ κτήρους· καὶ
εἰς ὁδοῦς διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς κακόν· ἔμποδον γὰρ ἔσται τῷ
15 κτισομένῳ, καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ εἰς κακόν· καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γο-
ναῖκα κακόν. τὸ γενόμενον παιδίον θῆλο. ὁ ἀσθενὴς μακρονοσήσει.
ὁ αἰχμάλωτος καὶ ὁ ἐν εἰρκτῇ μακρονοθήσεται ἐν αὐτῇ.

∴ Τὸ ἀνωφερές ἐστὶν οἶκος τοῦ Αἰῶς. οὗτος ἀγαθὸς εἰς
πολυζωίαν καὶ μακρότητα βίου· καὶ εἰς προσθήκην χρημάτων καὶ
20 εἰς ὁδὸν καὶ εἰς συντροφίαν καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γοναῖκα. τὸ γεννηθὲν
παιδίον ἄρρεν. ἀγάθον δὲ καὶ εἰς τὸ κτήσασθαι γῆν. ταῦτα πάντα
βραδύνοσιν εἰς τὸ ζητησαί τι μέγα ἀγαθόν· ὁμοίως καὶ εἰς
πραγματεῖαν καὶ εἰς ἀγοράν. τὸ αἰχμάλωτον καὶ οἱ ἐν εἰρκτῇ ἔλε-
θεροῦνται ταχέως καὶ δωρεάν. ὁ δὲ ἀσθενὴς λατὰ ταχέως.

25 ∴ Ἡ εἰσοδος τῶν χρημάτων ἐστὶν οἶκος τοῦ Αἰῶς
ὁ δεύτερος. αὕτη <ἀγαθὴ> εἰς πολυζωίαν καὶ προσθήκην τοῦ μεγα-
λείου καὶ ἀγάπης καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γοναῖκα. τὸ γεννηθὲν παιδίον
ἄρρεν. εἰς δὲ ὁδὸν ἔμποδον, τὸ δὲ ἔμποδον αὐτῆς εἰς ἀγαθὸν ἀπο-

1. = Laurentianus 86, 11.

3 ἢ γρονθὸς δ φόβος transp. post 4 Κρόνου P.

4 ὁ μέλλον P.

5 γῆμαι P. 6 ἐντοχεῖν P. 8 τῶν αἰχμαλώτων P. 9 κακόν addidimus.

10 καὶ ante τοῦτο addit P. 11 δὲ transp. post αὐτὸς P. κακόν
transp. post ζωὴν P. πολυχρον P. 12 κτήρους non correximus.

18 βίου inseruimus. 22 ἀγοράν ἀγρίων F. 25 ἀγαθὴ addidimus.

βήσεται. καὶ εἰς αἰχμαλώτους καὶ εἰς τὸν ἐν εἰρκτῇ δὲ οὐ τόσοι
καλόν. βραδύνει γὰρ ἡ ἐλευθερία.

5 Ἦ ἔξοδος τῶν χρημάτων ἐστὶν οἶκος τῆς Ἀφρο-
δίτης· αὕτη μέση ἐστὶν εἰς τὴν πολυζωίαν καὶ εἰς τὸ ἀσθενεῖν·
οὐκ αἰσθάνεται γὰρ ὅτι δηλοῖ ἐξέλευσιν χρημάτων παντελῇ ἐξ
οἰκίας, σπατάλην καὶ ἀσωτίαν. εἰς δὲ τὸ λαβεῖν γυναῖκα κακόν.
τὸ γενόμενον παιδίον θῆλο. εἰς τὴν ὁδὸν κἄν τε διὰ ξηρᾶς κἄν τε
διὰ θαλάττης μέσης τάξεως. εἰς δὲ <τὸ> ἀγοράσαι γῆν κακόν,
ἀλλὰ δὴ καὶ εἰς τὴν τοῦ κτήνους <ἀγοράν>.

10 Ὁ ἄρρηβος ἦγον οὐκ ἀρετικὸς οἶκος ἐστὶ καὶ αὐτὸς
τῆς Ἀφροδίτης. οὗτός ἐστιν ἀγαθὸς εἰς παντοίαν ὑπόθεσιν ἐρω-
τικῇ καὶ μηρύνματα καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γυναῖκα. καὶ εἰς μακροζωίαν
καὶ κέρδος χρημάτων μέσης τάξεως. ἀγαθὸς δὲ εἰς μεγαλεῖον καὶ
εἰς τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς ὁδόν. ὁ ἀσθενὴς ἰαθήσεται ταχέως.
15 καὶ εἰς συντροφίαν ἀγαθόν τὸ γεννηθὲν παιδίον ἄρρεν. εἰς δὲ
ἀγορὰν κράτος ταχέως καὶ εἰς ἀγορὰν κτηνῶν ζώντων ἐστὶ
μέσον.

Ὁ σπανὸς ἦγον οὐκ ὀνηλὺς ἐστὶν οἶκος τοῦ Ἀρεως.
καὶ σημαίνει ὀλιγοζωίαν καὶ φθορὰν χρημάτων καὶ βλάβην συν-
20 τροφίας. εἰς δὲ τὸ λαβεῖν γυναῖκα κακόν. σημειῖον ἐστὶ τοῦτο πολέ-
μου καὶ δικασίμων, πληγῶν, ἀσθενείας. ἐναντίον δὲ εἰς ἀρρωστον.
τῷ δὲ περιπατοῦντι εἰς ὁδὸν λησται ἐπιπεσοῦνται. εἰς δὲ τὸ ξη-
τῆσαι μεγαλεῖον ἀγαθόν. τὸ δὲ γεννηθὲν παιδίον θῆλο. τὸ σημειῖον
τοῦτο δηλοῖ ἐν παντὶ τάχος κακοῦ τοῦ μέλλοντος ὅταν ἐβρεθῇ

25 ἐν τῷ ** τόπω καθὼς ἐμπροσθεν δηλωθήσεται.
Ἦ ἔρυθρότης ἦγον οὐκ ὀλεμὸς, οἶκος καὶ αὐτὸς
ἐστὶ τοῦ Ἀρεως, ὁ δεύτερος. αὕτη <κακὴ> εἰς πολυζωίαν· ἐάν
γόντ ἐβρεθῇ εἰς τὸν δεύτερον τόπον, δηλοῖ χρυσίον, εἰς δὲ τὸν ἐ',
ἱμάτιον ἐρρυθρὸν. εἰς δὲ συντροφίαν καὶ εἰς <τὸ> λαβεῖν γυναῖκα
30 καὶ εἰς ἀσθενῆν κακόν. τὸ γενόμενον παιδίον ἄρρεν, πλὴν ἐστὶ
φόβος εἰς τὴν τίκτουςαν καὶ εἰς τὸ τιττόμενον. καὶ εἰς τὸ ἀγορά-
σαι γῆν ἢ κτήνος οὐ τοσοῦτον ἀγαθόν.

Ἦ λευκότης οἶκος ἐστὶ τῆς Σελήνης. αὕτη ἀγαθὴ ἐστὶν
εἰς πολυζωίαν καὶ προσθήκην χρημάτων καὶ εἰς κτήσιν ἱματίων
35 καὶ <σημειῖον ἐστὶ> δωρημάτων καὶ χαρᾶς καὶ μανδῶτων ἀγαθῶν

5-6 εἰς οἰκίαν P.
16 ταρηχηροῦ P.
cryptographicis.
numerus deest.
addidimus
mus.
8 τό inseruimus
19 ὀλιγοζωίας καὶ φθορᾶς P.
21 δικασίμων P.
καλῶς P.
34 χρημάτων signis crypt.
χαρᾶν P.
9 ἀγοράν addidimus.
25 lacunam indicavimus:
35 σημειῖον ἐστὶ addidi-
mus.

καὶ πιπταζίων· καὶ εἰς τὸ εἶναι χάριν ἐξ ἀσθενείας καὶ εἰς τὸ
λαβεῖν γυναῖκα καὶ εἰς τὸ περιπατῆσαι ὁδόν, πλὴν ἔχει ἐν αὐτῷ
ἐμπόδιον. ὁ ἀσθενὴς ἀποθνήσκει ταχέως· ὁ αἰχμαλώτος καὶ ὁ ἐν
εἰρκτῇ ἐλευθεροῦνται. τὸ γεννηθὲν παιδίον θῆλο κατὰ φύσιν τοῦ
5 σοφοῦς.

Ἦ ἔξοδος τῆς δόξης οἶκος ἐστὶ τοῦ Ἡλίου. αὕτη
ἀγαθὴ εἰς πολυζωίαν, εἰς χρῆμα δὲ καὶ εἰς ἀγορὰν γῆς μέσον· εἰς
ὁδὸν δὲ ἀγαθὸν πάντο. ὁ ἀσθενὴς κορυφίζεται. οὐκ ἐστὶ δὲ μέσον ἢ
τοιματῆ ἐξόδου δεκτὴ εἰς ὑγίαν τοῦ ἀσθενοῦς· τῷ αἰχμαλώτῳ
10 καὶ τοῖς ἐν τῇ φθορᾷ ἀγαθῇ. τὸ γενόμενον παιδίον θῆλο. καὶ εἰς
τὸ εἶναι χάριν καὶ εἰς τὸ αἰτεῖσθαι μισθόν. 227 λείον καὶ εἰς
ἀγορὰν ἵππων καὶ δούλων καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γυναῖκα ἀγαθόν.

Ἦ εἰσοδος δόξης ἐστὶν οἶκος τοῦ Ἡλίου. αὕτη ἀγαθὴ
οἶκος ἐστὶν εἰς μακροζωίαν καὶ προσθήκην χρημάτων· εἰς δὲ τὴν
15 ὁδὸν ἐστὶν ἐμπόδιον· καὶ ὁ ἐρωτῶν δι' ἀλόδημον θιάσεται τοῖτον
ὑποστρέφοντα. — καὶ τὸ τέλος πάσης τῆς ἀστρονομίας τοῦ λα-
ξευτηρίου τοῦτο διδάσκει ὅτι ὅσοι οἶκοι ἔχουσιν ἐπάνω μονά-
δα δηλοῦσιν <ἐξέλευσιν>· ὅσοι δὲ δεκάδα, δηλοῦσιν· εἰσέλθουσιν
τοῦ λείοντος. — εἰς δὲ τὸ λαβεῖν γυναῖκα ἀγαθόν καὶ εἰς ἀγάπην
20 καὶ εἰς μίξιν συντροφίας. τὸ γεννηθὲν παιδίον ἄρρεν. ταῦτα γόντ
τὰ δύο σχήματα, ἢ ἐξόδου τῆς δόξης καὶ ἢ εἰσοδος αὐτῆς, ἀγαθὰ.
Ὅτι τὰ μὲν ἑτέρα σχήματα ἰβ' μιτατοῦνται, ἐπὶ καὶ παλαιά·
ζοῦνται εἰς ἰβ' ζῶδια· τὰ δὲ δ' ἀνάγονται εἰς τὰ δ' στοιχεῖα τὰ
ἀμετάτρεπτα καὶ ἀκίνητα.

25 Ὁ εἰσερχόμενος ἀνώφλιον ὁμοιοῦται τῇ Κεφαλῇ
τοῦ Ἀράκοντος. τοῦτο τὸ σχῆμα ἀγαθόν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν
ἀσθενῆν καὶ εἰς προσθήκην χρημάτων καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γυναῖκα. τὸ
γενόμενον παιδίον ἄρρεν. δηλοῖ ἐλεύσεσθαι τῷ ἐρωτῶντι χαρίσματα
καὶ μεγαλεῖον· εἰς ὁδὸν δὲ ἐμπόδιον. ἀποβλέπει δὲ εἰς ἀγαθόν·
30 εἰς δὲ τὸ ἀγοράσαι γῆν ἀγαθόν καὶ εἰς κτήνη· ὁ δὲ ταξιδεύσας
εἰς ἄλλην δουλείαν ἀπελθὼν ὑποστρέφει ταχέως.

Ἦ <τὸ> ἀνώφλιον ἐξερχόμενον· τοῦτο τὸ σχῆμα
ἔοικε τῇ Ὀδρᾷ τοῦ Ἀράκοντος· καὶ ἐστὶ καλὸν εἰς τὴν ζωὴν καὶ
ἀπωλείας χρημάτων ἐστὶ σηματικόν· εἰς δὲ ὁδὸν μέσης τάξεως
35 ἐστὶν, ἐναντίον δὲ εἰς ἀγορὰν γῆς καὶ εἰς τὸ λαβεῖν γυναῖκα. τὸ
γενόμενον παιδίον θῆλο. δηλοῖ δὲ τὸ παρὼν σχῆμα στέρησιν τῆς
ζωῆς καὶ ὑγείας ἀπώλειαν. ***

1 εἰσερχόμενος P.
7 ἀγοράν L. ἀγορὰν P.
addidimus ex L.
8 μόνη P.
10 ἀγαθὰ
16 ἀστρονομίας L. ὀνομασίας F.
37 tria signa desiderantur.
32 τό addidimus.

Ἑρμηνεία ταύτης τῆς τέχνης.

Γίνωσκε ὅτι ἡ ῥίζα τοῦ ῥάμπλιον ἐστὶν εἰς τὸν πρῶτον
τόπον καὶ εἰς τὸν πεντεκαίδεκατον καὶ ἔνθα ἐστὶν ἡ χρεὶα τοῦ ζη-
τούντος καὶ εἰς τοὺς δύο μάρτυρας οἵτινές εἰσιν ὁ γ' καὶ ὁ ιδ'.
5 καὶ ὁ μὲν γ' ἔοικε τῷ Ἑρμῇ ὅταν δίσταται ἐξ αὐτοῦ ἡ Σελήνη
τοῦ Ἑρμοῦ ἢ ἔκ τινας τῶν ἄλλων δρόμων αὐτοῦ, ὁ δὲ ιδ' ὅς ἐστιν
ὁ μάρτυς ὁ δεύτερος ἔοικε τῷ Ἑρμῇ ὅταν συνοδεύῃ ἡ Σελήνη μετ'
αὐτοῦ ἢ ὅταν δίδωσιν αὐτῷ δύναμιν ἐν τῷ διέρχεσθαι εἰς τινα
τῶν δρόμων αὐτοῦ. ὁ δὲ ιε' κρίνει περὶ τῶν ὄλων. καὶ ἴσθι ὅτι τὸ
10 ιε' σχῆμά ἐστι πάντοτε ἄρτιον ἐξ αἰτίας τοιαύτης ὅτι αἱ στιγμαὶ
τῶν γενομένων σχημάτων ὁμοιαί εἰσι τῶν μητέρων. εἰ γάρ εἰσι
τέσσαραι στιγμαί, ἐν τῷ γενομένῳ δύο τίθενται· εἰ δὲ ἐν αὐτοῖς
τρεις, ἐν τῷ γενομένῳ ἓν τίθεσθαι. καὶ λοιπὸν εἴτε ἐκ δ' στιγμῶν,
δύο θήσεις ἐν τῷ γενομένῳ, εἴτε ἐκ τριῶν στιγμῶν τῶν μητέρων
15 πρῶτων, μονάδα θήσεις ἐν τῷ γενομένῳ καὶ ἀποτελέσεις τὸ γινώ-
μενον ὄλον ἐξ αὐτῶν ἄρτιον <καὶ> κατὰ τὸ ποσὸν εὐρήσεις τῶν
στιγμῶν τὸ γεννηθὲν· λοιπὸν ἐπεὶ τὰ γινόμενα ἐκ τῶν μητέρων
ἄρτια εὐρίσκονται, ὁ δὲ γ' καὶ ιδ' ἐγεννήθησαν ἐκ μητέρων, οὗτοι
δὲ πάλιν ἐγέννησαν τὸν ιε', ἀνάγκη καὶ τοῦτον εἶναι, ὡς γέννημα,
20 ἄρτιον· τὸ γὰρ ἐξ ἄρτιων γινόμενον ἄρτιόν ἐστιν. ἡγοῦν εἰ εὐροις
τὸν ιε' περιττόν, γίνωσκε ὅτι, εἰ ἐπαναστραφῇς καὶ τηρήσῃς τὸ
κρουσθὲν ῥάμπλιον, εὐρήσεις αὐτὸ ἐσφαλμένον.

Καὶ ὅταν οὖν ῥίψῃς τὸ ῥάμπλιον, βλέπε καὶ τὰ ιβ' σχήματα,
ὅτι τὸ α' σημεῖον δηλοῖ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν τύχην καὶ εἰς τὸ
25 σῶμα καὶ εἰς τὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν ὁγείαν καὶ εἰς τὸν λογισμόν
τοῦ ἐρωτῶντος· καὶ καλεῖται ὁ τοιοῦτος τόπος οἶκος α' ζωῆς.
ὁ β' τόπος ἐστὶ τῶν χρημάτων καὶ δηλοῖ τόπον συνεργὸν χρημά-
των καὶ τροφῆς καὶ βοηθῶν καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος τόπος οἶκος πλού-
του. ὁ γ' τόπος ἐστὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γαμ-
30 βρῶν καὶ τῆς κοντῆς ὁδοῦ καὶ τῆς νομικῆς σοφίας καὶ τῶν κριτῶν
καὶ τῶν ὀνείρων· καὶ καλεῖται ὁ τοιοῦτος τόπος οἶκος τῶν ἀδελ-
φῶν. ὁ δ' τόπος ἐστὶ τῆς θλίψεως καὶ τῶν τάφων καὶ τῆς γῆς καὶ
συνακτικὸς εἰς δήλωσιν ὑποθέσεως τῶν προτέρων τριῶν τόπων·
καὶ οὗτος ὁ τέταρτος στερεὸς ἐστὶ καὶ ὁμοίως τῷ πρώτῳ καὶ κα-

λεῖται οἶκος τοῦ ἀποκαταντήματος. ὁ ε' τόπος ἐστὶ τῶν υἱῶν καὶ
τῶν ἱμαθίων καὶ τῆς σπατάλης καὶ τοῦ φαγεῖν καὶ πεινῆν καὶ τῆς
εἰρήνης καὶ τῶν γεννηματικῶν εισόδων. καὶ λέγεται οἶκος τῶν
παίδων. ὁ ζ' τόπος ἐστὶ τῶν ἀσθενέων καὶ τῶν δοῦλων καὶ τῶν
5 τεχνῶν καὶ τῶν μικρῶν κτηνῶν ἡγοῦν προβάτων· καὶ καλεῖται
οἶκος τῆς ἀρρωστίας. ὁ ζ' τόπος ἐστὶ τῶν γυναικῶν, τῆς συντρο-
φίας καὶ τῶν πολέμων καὶ τῶν δικασίμων· καὶ λέγεται οἶκος τῶν
γυναικῶν. ὁ η' τόπος ἐστὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς φροντίδος καὶ τοῦ
πόρου καὶ τοῦ φόβου καὶ τῆς θλίψεως καὶ τῆς κληρονομίας τῶν
10 θνησκόντων· καὶ λέγεται οἶκος τοῦ θανάτου. ὁ θ' τόπος ἐστὶ
τῆς στρατείας τῆς μακρᾶς καὶ τῆς σοφίας τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῶν
νόμων καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς εἰς Θεὸν ὀληρησίας· καὶ λέγεται
οἶκος ὁδοῦ. [f. 227v] ὁ ι' οἶκος ἐστὶ τῆς ἀθθεντίας καὶ τῶν χαρίτων
ἡγοῦν τῶν προτερημάτων καὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως
15 καὶ τοῦ ὁποῖον ἕκαστος ὄνομα μέλλει ἐκβαλεῖν ἐν τῷ κόσμῳ, εἴτε
καλὸν εἴτε ἐναντίον· καὶ λέγεται οἶκος βασιλικός. ὁ ια' τόπος ἐστὶ
τῶν φίλων καὶ τῶν χαρίτων καὶ τῶν κατενοδώσεων καὶ τῆς εὐ-
τυχίας τῆς ἀγαθῆς καὶ τῆς πραγματείας· καὶ λέγεται ὁ τοιοῦτος
οἶκος τῆς φιλίας. ὁ ιβ' τόπος ἐστὶ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῆς αἰσχύνης
20 καὶ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς φυλακῆς καὶ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῶν
δικασίμων· καὶ λέγεται οἶκος τῶν ἐχθρῶν.

Καὶ ταῦτα γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔχουσιν μίαν δύναμιν οἱ πάντες τοῦ
ῥάμπλιον· τόποι, ἀλλὰ ἀγαθοὶ μὲν ὁ α', ὁ ε', ὁ ια'· μέσοι δὲ
ὁ β', ὁ γ', ὁ ζ', ὁ θ'· καὶ κακοὶ δὲ ὁ δ', ὁ ς', ὁ η' ὁ ιβ'. λοιπὸν ἐὰν
25 πέσῃ σχῆμα ἀγαθὸν εἰς οἶκον κακόν, ἐλαττωθήσεται ἀπὸ τῆς
ἀγαθότητος αὐτοῦ· εἰ δὲ πέσῃ σχῆμα κακόν εἰς οἶκον ἀγαθόν,
ἐλαττωθήσεται τοῦτο ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ ὀλίγον· εἰ δὲ μέσον
σχῆμα εἰς οἶκον μέσον πέσῃ, ἰδοὺ καὶ τὸ πρᾶγμα μέσον· ἐὰν δὲ
κακόν εἰς οἶκον μέσον, ἔστι καὶ αὐτὸ κακόν· εἰ δὲ σχῆμα μέσον
30 εἰς οἶκον κακόν, ἰδοὺ κακόν, πλὴν οὐχὶ τελείως.

Ἑρμηνεύσω σοι οὖν τὴν κρίσιν καὶ τὴν τέχνην τοῦ ῥάμπλιον.
πάντοτε βλέπε ὅτι οἶον σχῆμα εὐρεθῇ ἐν τῷ ῥάμπλιῳ, πολλάκις
εὐρίσκειται σημεῖον δηλοποιοῦν τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτῶντος· σὺ δὲ
τήρησον οὖν ἐν τῷ πρώτῳ τόπῳ τοῦ ῥάμπλιον ποῖον σχῆμα
35 ἔπεσε καὶ πρόσσχες καὶ ἐν ἄλλοις τόποις εἰ εὐρίσκειται ἡγοῦν ἔπεσεν
τὸ ὁμοίον τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ τόπῳ εὐρεθέντος· καὶ ἐξέτασον πῶς

5 δίσταται L. δὴ ἱστάται P. 8 αὐτῷ L. αὐτόν P. 15 πρῶτον
P. 16 καὶ inseruimus. εὐρίσκει P. 20 ἄρτιων] ἄρτιον P. 27 σύ-
νεργον L. συνεργῶν P. 33 συνακτικῶς P. numi συνεκτικὸς?
34 ὁμοίως P.

5 τεχνῶν] κτηνῶν? 11 στρατείας] στρατάς L. quod melius videtur.
15 μέλλων P. 23 addendum sicut ὁ ι'. 25 ἐλαττωθή P. 27 τοῦ-
τω P. 28 μέσον] ἔσω P. 30 τέλειον P. 33 ἐρωτῶντος P.
34 οὖν L. οὐσαν P. 35 πρόσχες P. 36 τοῦ] τοῦς P.

ὀνομάζεται ὁ οἶκος ἐκεῖνος καὶ τί δύνανται καὶ κρῖνον πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον ὅτι τοιοῦτόν ἐστι τὸ ἐρώτημα.

Καὶ πρῶτον μάθε τί δηλοῦσιν οἱ πάντες ἀστέρες ἡγοῦν οἱ ε', 5 οἱ ὀπουργοί, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ ἔτεροι δύο, οἱ μέγιστοι, ἔτι δὲ καὶ εἰς ποῖον οἶκον χαίρει ἕκαστον τῶν σχημάτων αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν Κρόνος δηλοῖ τὸν ἀφανισμόν καὶ μακρότητα νοσημάτων ἡγοῦν τοῦ τεταρταίου, καὶ ἀτιμίαν καὶ φυλακὴν καὶ σκότος καὶ τὴν ἐν θαλάσῃ κακουχίαν καὶ θλίψιν χρημάτων καὶ γεροντικὴν ἡλικίαν 10 καὶ ἄπλως εἰπεῖν εἰς πάντα βραδύτητα. καὶ εἰ μὲν ἐστι τὸ ἐρώτημα διὰ τινος ἀσθενούντος καὶ ἐστι παιδίον ὁ ἀσθενῶν, ὀλίγον μέλλει βλαβῆναι ὑπὸ τοῦ Κρόνου· εἰ δὲ γέρον, πλείον ἐστὶν ἢ βλάβη, διότι ὁ γέρον ψυχρὸς ἐστὶ κατὰ καὶ ὁ Κρόνος, ἀντίστροφος τοῦτου ἐστὶν ὁ Ἄρης. οὗτος γὰρ ὁ Ἄρης θερμὸς ἐστὶ καὶ τὸ μὲν 15 παιδίον βιάσκει πλείον, τοὺς δὲ γέροντας ὀλίγον. ὁ δὲ Ζεὺς δηλοῖ τὴν ζωὴν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, τοὺς υἱοὺς καὶ τὸ μεγαλύνει καὶ τὴν εὐδελειαν καὶ τὸν ἐμποδισμόν τῶν παρανομούντων καὶ τὴν τιμωρίαν αὐτῶν. ὁ δὲ ** τοὺς βασιλεῖς, τὰ προτερήματα, τὴν ἐξουσίαν, τὴν δόξαν καὶ τὴν χάριν. ἡ δὲ Ἀφροδίτη τὰς 20 γυναῖκας, τὴν ἀνάπαισιν τῆς κλίνης, τὰς τρυφὰς καὶ τὰς μέθας. Ἀπὸ τοῦ γὰρ δίδωμί σοι σύννοψιν εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα· οἶδας γὰρ, ὡς εἰπόν σοι, ὅτι τὸ ιε' ἐνὶ ἡ ὁρίζα ἡ μεγάλη καὶ τὸ ἀποκα- τάντημα· καὶ αἰεὶ ἐνὶ ἄρτιον καὶ ἡ ὁδὸς ἐνὶ τὸ ιε' ἡ συνάθροισις ἡ συνάντημα ἡ δεσμός ἡ δόξης ἐξοδος ἡ δόξης εἰσοδος ἡ χρημάτων 25 εἰσοδος ἡ χρημάτων ἐξοδος· φαίνεται γοῦν ὅτι ὁ ιε' κριτὴς ὁμοῦς ἐστὶ τοῖς τοιοῦτοις ὁκτώ, ἅπερ ἐστὶν ἡμισυ τῶν ιε' σχημάτων καὶ ὥσπερ ὁ ιε' ὑποκάτω κεῖται τῶν δύο καὶ μέσον τῶν δύο κεῖται ὁ εἰς, οὕτως ἐν ἕκαστον ὑπόκειται φορὰς ἡ ἐνθα περικρατεῖται καὶ περιορίζεται ὁ ἡμισυς ἀριθμὸς τῶν σχημάτων. καὶ ἰδοὺ τὰ δύο 30 σχήματα ἄνευ τῆς συναθροίσεως γίνονται 95 συντάξεις. καὶ ὡς ὅτι ἐδρίσκεται τὸ ιγ' σχῆμα εἰς τὸν τόπον τὸν ιδ', διὰ τοῦτο με- ταλλάσσεται ἡ ἐπιθέσεις καὶ ἀναβιβάζονται αἱ συντάξεις εἰς 96, καὶ ἡ συνάθροισις οὐδέποτε γεννᾶται εἰ μὴ ἀπὸ δύο σχημά- των ἴσων καὶ οὐδὲν ἐν διαχώρησις ἀνάμεσον τοῦ ιγ' καὶ τοῦ ιδ'. 35 διὰ τοῦτο οὐ γίνονται συντάξεις γεγόμεναι ἀπὸ τῶν ὅλων σχημά- των εἰς τὴν συνάθροισιν μόνην ιε'· καὶ ὁμοῦ αἱ ὅλαι συντάξεις 96. Ὁ πρῶτος οἶκος ἐστὶ ζωῆς, ψυχῆς καὶ σώματος. ὁ β' χρημάτων

9 κακαυχίαν P. 10 πᾶσαν P.
πλείων. 18 Ἐρμῆς fort. restituendum.
35 οὐδ' οὐσαν P.

12 ὁπό] ἐπὶ P. πλεία i.e.
23 ἡ] ἡ P. 29 ἡμισυ P.

καὶ κέρδους. ὁ γ' τῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ συντρόφων καὶ
μητρομάτων καὶ πίστεως ἀγαθῆς. ὁ δ' τῶν γονέων καὶ κτημάτων
καὶ τῶν κεκρυμμένων θησαυρῶν. ὁ ε' τῶν παιδῶν καὶ ἀποστόλων
καὶ τῆς εὐφορίας τῶν καρπῶν καὶ περὶ ψυχῆς. ὁ ζ' τῆς ἀρρωστίας
5 καὶ τῶν χαιωθέντων κτηνῶν καὶ τῆς φυλακῆς καὶ τῶν ζωῆς.
ὁ ζ' τῆς γυναικός, τῆς συντροφίας καὶ τῶν ἀντιδόκων. ὁ η' τοῦ
θανάτου καὶ θλίψεως, κληρονομίας καὶ ἐντροπῆς καὶ ἐὰν τὰ εἰς
φυλακὴν ἀποστραφῶσιν. ὁ θ' τῆς στρατείας καὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς
τῶν ἀποστόλων κατενοδώσεως. ὁ ι' τοῦ βασιλέως καὶ πάσης ἀρ-
10 χῆς τῶν χρημάτων καὶ τῆς διαδοχῆς. ὁ ια' τῶν θιλημάτων, τοῦ
πλοῦτος καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐλπίδος [i. 228] καὶ πίστεως.
ὁ ιβ' τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς πτωχείας. ὁ ιγ' ἐστὶ
τῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. ὁ ιδ' τῆς θλίψεως. ὁ ιε' ἐστὶ τῆς κρέ-
σεως. ὁ ις' ἐστὶ φανέρωσις καὶ τέλος τῆς ἀληθείας τῶν ὅλων οἴκων.
15 * Ης καὶ πείραν λαβὼν ἀκραγῆν τῇ Θεῷ πάντων τὸ πᾶν ἀνα-
θέμενος, εἶρον ταύτην ἐδόξαμον τοῖς ζητήμασι, πλὴν τὸ πᾶν ἐκ
Θεοῦ, ὡς εἰπόντες ἐφθμεν, ἴσμεν· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ ὁ πάντα μετα-
ποιῶν πρὸς ὃ δόξειεν οἷα βούλεται· παντὸς γὰρ καρδίας συντε-
τριμμένην ἐν πνεύματι ταπεινώσεως ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσκειν·
20 καὶ διὸ ὁ τὸ αἴτημα ἐμποῶν ἐν πνεύματι ταπεινώσεως τῆς ἀλη-
θείας οὐκ ἀστοχῆσειεν. οὕτω γὰρ καὶ Ἀραφ Σελμῶν ὁ
πρὸς Μαμοῦν ἀνακτα τῆς Βαβυλώνος ταύτην
τὴν τέχνην ἐκ τῆς μεγάλης ἀστρονομίας συντάξας φησὶν.
Ἦνέκα τὴν τοῦ λαξευτηρίου τέχνην βούλει ἐκτελέσαι
25 καὶ κεκλιμένη τῇ κεφαλῇ καὶ ταπεινῇ τῇ ὀφει πρὸς ἀνατολὰς βλέ-
πων συγκεκοφῶς ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν ἵνα τοῦ ζητουμένου παράγμα-
τος τὴν ἀλήθειαν δείξαι σοι, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐμπροσθεν λεπτο-
μερῶς κατὰ τάξιν συγγράφομεν. γέγονε δὲ πρῶτον ἡ τοιαύτη σοφὴ
τέχνη τρόπον τοιῷδε ὡς ὁ Σελμῶν ἀρχεται τοῦ ταύτης συν-
30 τάγματος οὕτως εἰπών.

Τινὲς τῶν φιλοσόφων πρὸς τήνδε τὴν τέχνην παραγενάμενοι
διμερίσαντο ὅλον τὸ στερέωμα εἰς κθ' ἰσομοίαιας· ἐξ ὧν τὰς
μὲν ιβ' εἶασαν, τὰς δὲ ἑτέρας ιβ' συνετάξαντο ἐν τῷ ζωδιακῷ κύ-

4 εὐφορίας P. 5 τέλος P. 15 ad p. 25, 15 : capitulum de-
promptum ex opusculo Nicolai Hydruntini : cf. codices Scorialensem
II Φ 1-4, f. 47 (= S) et Laurentianum 86, 14, f. 47^v (= 1.). 16 εδ-
ρόντες δὲ P. 17 ἐφθμεν i. ἐφθμεν P. 18 οἷα i. S ἐνοῖα P.
19 ἐξουθενώσκειεν P. 20 δὴ i. S δεῖ P. 22 τῆς] καὶ P. 30 οὐ-
τως εἰπών P. οὕτως i. S. 32 ἰσομοίαιας P. τὰ P. 33 τὰ δὲ ἑτέρα P.
MÉL. COM. — 39.

κλιρ. χάριν δὲ λόγου αὐταὶ εἰσιν (signa Arietis, Tauri et Geminorum) καὶ καθεξῆς ἄχρι τῶν ιβ'. ἰστέον ὅτι διὰ τούτων τῶν ιβ' ζωδίων διέρχονται οἱ ζ' πλανῆται.

Καὶ αὕτη ἡ σοφία τῆς τέχνης μέρος ἐστὶν ἀστρονομίας τῆς με-
γάλης καὶ γίνεται ἢ διὰ μέλανος ἢ καὶ ἐν γῇ ἢ καὶ σποδῷ. ἐδέ-
5 χθη δὲ πρῶτον οὕτω. οἱ γὰρ Χαλδαῖοι τὴν ἀστρονομίαν
εὖρον σοφωτάτην οὖσαν τέχνην καὶ πολυέραστον, ἀλλ' ὅμως καὶ
πολύκοπον καὶ διὰ τοῦτο ἡμέλουν ταύτην οἱ πλείστοι. ὕστερον δὲ
οἱ Πέρσαι καλῶς ταύτην ἀσκήσαντες ἐφεῖρον ταύτην τὴν
πραγματείαν <καὶ> συνιάζαντες ἐκόλον τὴν τέχνην δηλωτικὴν
10 σὺν Θεῷ ἀληθείας ἐξέθεντο· ἦν οὕτω ποιήσεις.

Χρή πρῶτον σποδὸν λαβεῖν καθαράν καὶ ἄγαν ψιλὴν καὶ
ἐπὶ σανάδος τινὸς ἐπιτηδείου ἀπλῶσαι ταύτην, ἢ ἄμμον, ἔτε-
ροι δὲ μετὰ κορυθίου βεβαμμένου ἐν μέλανι· καὶ δακτύλῳ ἐνὶ
τῆς δεξιᾶς χειρὸς ποιεῖν στιγμῶν κεραίας δ', ὅφειλιν δὲ τὰς στιγ-
15 μὰς ταύτας ἀνὰ δύο δύο· καὶ μὴ μέντοι ποιεῖν αὐτάς ἐν μέτρῳ,
ἀλλ' ὡς τύχη ἀμέτρως· καὶ τὰς ἀπολειψθείσας στιγμὰς τῶν δ'
κεραιῶν ποιεῖν σημεῖον ἐν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης κεραίας καθ-
ὼς αἱ στιγμαὶ φαίνονται. εἴτι δὲ ποιεῖν ἄλλας κεραίας δ', καὶ
αὐτάς ὁμοίας τῷ ῥηθέντι τρόπῳ. καὶ οὕτως ὀφείλεις ποιῆσαι ἕως
20 οὗ ποιήσεις σημεῖα δ'· ἐκ δὲ τῶν τεσσάρων σημείων τῶν ῥηθέν-
των τὰς στιγμὰς κατ' εὐθείαν βλέπων ἀνὰ μίαν μίαν κεραίαν,
ἄλλα δ' ἀποτελέσουν σημεῖα. ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν ἀριγενῶν δ' ἄλλα
δύο ἀποτελοῦνται· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν προγενεστέρων σημείων δ'
ἔτερα δύο ἀποτελοῦνται σημεῖα. <ἐκ δὲ τῶν δύο ἐκείνων ἐν ἀπο-
25 τελεῖται σημεῖον>, ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων δύο ἐν· ἐκ δὲ
τοῦ ῥηθέντος ἐνὸς σημείου καὶ ἐκ τοῦ προγεγονότος ἐνὸς ἄλλο ση-
μείου ἐν, ὡς εἶναι ταῦτα ιε'· καὶ ἄλλο γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου
καὶ τοῦ ιε', ὡς εἶναι τὰ πάντα ις' σημεῖα· ὧν τὸ μὲν πρῶτον ση-
μεῖον τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας δηλοῖ.

30 Ταύτην δὲ τὴν τέχνην ὀφείλεις ἐνὶ σκοπῷ ἐνεργεῖν καὶ μὴ ῥέμ-
βεσθαι ὥδε κάκεισε, ὅτι ὅσον ἂν τις τὸν νοῦν πλανᾶται, τοσούτον
καὶ ὁ σκοπὸς μετατίθεται. καὶ ταῦτα μὲν διαιροῦνται εἰς δύο,
ὧν τὸ ἐν ἐναντιοῦται τῷ ἑτέρῳ <καὶ> ἔστιν ἀνερέργητον· γίνονται

7 εὐρόντες P. 10 καὶ addidimus. 12 ὑψιλήν P. post καὶ, ἀπλώ-
σει αὐτὴν add. P. 13 ἐπὶ LS ἀπὸ P. 14 καὶ ἢ P. 15 ποιεῖ P.
στιγμῇ P. hic et infra καίραιας vel καίρας P. ὀφείλ P.
16 ποιῶν P. αὐτός P. 18 ἀρχόμενος P. 20 τῶν ῥηθέντων P qui
add. ποιεῖν. 23 αὐτοῦ P. 25-26 ἐκ δὲ τῶν δύο ἐκείνων ἐν
ἀποτελεῖται σημεῖον addidimus. 28 ιε' Pl. ιβ' S. ἄλλο γίνεται
scripsimus: τοῦ α' καὶ ταῦτα P. 34 καὶ addidimus.

γὰρ ἢ τε χαρὰ καὶ ἢ λύπη· συγκοινωνεῖ καὶ οὐ φανεροῦνταί σοι ἐκ
τῆς τέχνης τὸ ἀληθές· πλὴν ὅτε συνάψεις τὸν νοῦν καὶ ποιήσεις τὰ
τοιαῦτα σημεῖα καὶ ἀπαυτίσεις, τότε φανεροῦται ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ εὐδοκοῦντος.

5 Ἡ φύσις δὲ τῆς τέχνης ἀπασά ἐστιν ἐν τῇ σποδῷ ἢ ἐν τῇ ψάμμῳ
τῇ ἀπατήτῳ καὶ ἐν τοῖς μέτροις. γίνεται δὲ καὶ μετὰ κορυθίου·
ἢ δὲ ψάμμος ἐστὶ κρεῖττον. δεόν δὲ εἶναι ταῦτα ἐν καθαρότητι ἐκ
γῆς καθαρῆς καὶ ὁ ταῦτα ποιῶν ἵνα ἢ καθαρὸς καὶ νήσις, καὶ
οὕτως τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος τότε σοι φανεροῦται ἡ τοιαύτη ἐπι-
10 στήμη. ἐγὼ δὲ λέγω πρὸς τοῦτοις ἀπὲρ προσέταξαν οἱ ἐπιστή-
μονες ταύτης· οὐ δοὶ ποιεῖν ταύτην εἰς ταύτην ἢ πρῶτ, ἀλλ' ἐν
τοκτί, ἀπὸ ὥρας τρίτης καὶ ἀνωτέρω, μήτε ἐν ἡμέρᾳ βροχῆς καὶ
τεφέλης ἢ γνόφου ἢ ἀνέμου. αἱ δὲ ἡμέραι ἐν αἷς τελεῖται εἰσιν
αὐταί· ἡμέρα πέμπτη καὶ σάββατον. δοκίμως οἱ διδάσκαλοι
15 [f. 228v] ταῦτα ἐξέθεντο.

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἀπογεγραμμένων σχημάτων εἰσὶ ταῦτα
πρώτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς ∷ δευτέρα δὲ ἡ σύναξις ∷ τρίτον ἡ ὀλόκουψις
∷ τέταρτη ὁ φόβος ∷ καὶ ταῦτα μὲν τὰ τέσσαρα τῶν στοιχείων
τὴν ὁμοίωσιν κομίζονται, ὥσπερ γὰρ τὰ στοιχεῖα ἰσχυρὰ καθ'
20 ἑαυτὰ πέφυκεν, οὕτω καὶ ταῦτα τὰ δ' σχήματα τελείωσιν κέκτην-
ται καὶ ἰσότητα καὶ στερέωσιν· τοιαῦτα γὰρ εἰσὶ τὰ ἐπάνω οἷα
καὶ τὰ ὑποκάτω. τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ ιβ', ὧν τὰ ἀνωτέρω μέρη προέρ-
χονται ἀνόμοια τοῖς κάτω. τῶν δὲ ιβ' σχημάτων τὴν ὁμοίωσιν φέ-
ρουσιν ἅτινα ἐξ ἀνατολῶν ἀναρχόμενα πρὸς δόσιν ἐκικλίνονται
25 ἀνόμοιῳ τρόπῳ. εἰσὶν δὲ ἡ ὁδὸς ὁμοία πυρί, ἡ δὲ σύναξις ὕδατι,
ἡ δὲ ὀλόκουψις τῷ ἄερι, ἡ δὲ φυλακὴ ἥτοι ὁ φόβος τῇ γῇ. τὰ δὲ
ὀνόματα τῶν ὑπογεγραμμένων σχημάτων ἡγοῦν τῶν ιβ' εἰσὶ
ταῦτα· πρῶτον στόλος ὁ ἐξερχόμενος ∷ δεῦτερον ἐναντίος τῷ
πρώτῳ εἰσερχόμενος ∷ καθὼς καὶ τὸ σχῆμα ὁρῶς ἐναντίον στό-
30 λου ἐξερχομένου· τρίτον ἢ μὴ φαινομένη ἡγοῦν ἢ δυνατὴ ἐξοδος
∷ τέταρτον ἢ μὴ κρυφία ἢ μετὰ ταῦτα ὑπερχόμενον ἥτοι ἢ δυνατὴ
εἰσοδος ∷ πέμπτον πρᾶγμα ληφθὲν ἥτοι ἐξοδος ∷ ἕκτον τὸ τῇ
ἐξόδῳ ἐναντίον πρᾶγμα ληφθὲν ἐναπομένον ἢ εἰσερχόμενον ἥτοι
εἰσοδος ∷ * * τῶν δὲ σχημάτων τινὰ μὲν ἀπλά,
35 τινὰ σύνθετά εἰσιν· καὶ εἰνα ἴσα καὶ ὅμοια, ἄλλα δὲ ἀνόμοια· καὶ

1 φανεροῦνται P. 5 ἀπασα LS ἀπάσης P. 7 εἶναι S εἰδέ-
ναι Pl. 8 ἢ ἐστι P. 15 ταύτην PSL. 24 ἀναρχόμενα
καὶ ἐρχόμενα P. 25 δέ P. add. ὅτε P. 29 εἰσερχόμενον P. 30 εἰσ-
ερχομένου P. 30 ἢ P. 31 τῇ P. 31 cetera signa
omisit librarius.

ἄλλα πάλιν εὐχρηστα. κρίνονται δὲ διαφόρως · κακῶς, εὐχρηστός
καὶ μέσως, ὅθεν ἀνακρίνονται, ἄλλα δὲ οὐ, ἄλλα δὲ ἐξ ἀμφοτέρων
μερῶν ἐκλείπει. τὰ δὲ δι' αὐτῶν σημαινόμενα ταῦτά εἰσιν.

Διαιρετέον τοιγαροῦν ἐκάστου
5 τῶν σχημάτων τὰς σημασίας ἀπὸ
ἐκάστου οἴκου.

∴ <Περὶ ὁδοῦ> · ἐνεργητικὸν διὰ μὲν α', κέντρον
ἐστὶν ἀπὸ Καρκίνου καὶ τῆς Σελήνης.

Τὸ πρῶτον τοῖνον σχῆμα ὅπερ ὁ δὲ λέγεται εἰς κέρδη ἄχρησ-
10 τον · καὶ ἐστὶν ἄρρεν. σημαίνει δὲ αὐξήσειν ἐν ταῖς ἀρρωστίαις,
ἐξοδὸν ταχεῖαν ἐκ φυλακῆς, βραδείαν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐξορισθέν-
τος · κακὸν πρὸς τὸ εἰσάξει γυναῖκα · πρὸς δὲ τὸ ἀπικθεῖν πρὸς
ἐξουσίαν μέσου βαθμοῦ καὶ πρὸς φιλίαν ὡσιύτως · κακὸν δὲ καὶ
πρὸς τὸ ἀγοράσαι ζῶα. ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ ἡ ὁδὸς σημαίνει στρα-
15 τεῖαν ἐκ μιᾶς χώρας εἰς ἑτέραν μετὰ παρακαταθήκης, καὶ κατὰ
τινας κινήσιν ἀγαθὴν μετὰ εὐδοώσεως καὶ προκοπῆς. ἐν τῷ β'
δηλοῖ ζημίαν ἢ ἔλαττον κέρδος καὶ χρημάτων ἀπώλειαν. ἐν τῷ γ'
σημαίνει ἀδελφῶν ἀπώλειαν ἢ φιλίας, καὶ κατὰ τινος οὐσίαν ἐπι-
θυμητήν, φανέρωσιν χρημάτων τῶν ὑπογείων · σημαίνει καὶ
20 ὕδωρ πολὺ. ἐν τῷ δ' δηλοῖ κληρονομίας ἀπώλειαν, καὶ κατὰ τινος
<κόπον μικρὸν ἀπὸ χωραφίου. ἐν τῷ ε' τέκνων ὀλιγότητα, καὶ κατὰ
τινας> γραφὴν σταλεῖσαν. ἐν τῷ ζ' σημαίνει ἴσιν ἀρρωστίας,
ἐὰν ἐν τῷ ζ' γένηται μαρτυρία ἀγαθῇ. ἐν τῷ ζ' συμβίου ἀπώλειαν
ἢ ἄλλον τινὸς πράγματος ἐλπίζομένου · ἀγαπηθῆναι καὶ <ὑπὸ>
25 ἐπιτηδείου πόρνης, καὶ κατὰ τινος μνηστείαν · οὐ φρονιζομένην
κλεψίαν. ἐν τῷ η' θάνατον καὶ αἷμα, κατὰ τινος κλίσιν ἀρρωστίας
ἢ τοῦ τροπὴν καὶ ποτε φυγὴν δούλων. ἐν τῷ θ' ὁδὸν μακρὰν μετ'
ἀχρηστότητος, ἐπιστολὰς, μήνυμα καὶ κίνησιν. ἐν τῷ ι' σημαίνει
γενέσθαι ἐνώπιον ἐξουσίας ἢ κριτοῦ μετὰ παρακαταθήκης καὶ
30 χρηστότητος, καὶ κατὰ τινος ἀπώλειαν τινος πράγματος. ἐν τῷ
ια' φίλων ἀυστασίαν, καὶ κατὰ τινος εὐφροσύνην καὶ γραφὴν
σταλεῖσαν. ἐν τῷ ιβ' ἀδυναμίαν ἐχθρῶν, ἐξοδὸν ἀπὸ φυλακῆς, καὶ
κατὰ τινος θάνατον πολλάκις. ἐν τῷ ιγ' κίνημα πρὸς δεσπότην παρ'

7 περὶ ὁδοῦ addidimus. 16 ἀγαθὴν] + δέ P. 21-22 verba ad-
didimus ex L. 22 σταλεῖσαν P² βαλήσαν P¹. 24 ὑπὸ addi-
dimus. 26 κλήσιν PL : vide num malis κίνησιν. 31 φίλωνας
συστασίαν P. 33 τινός melius videtur.

ἄλλον κυρίου. ἐν τῷ ιδ' περιποίησιν ἀπολεσθέντων. ἐν τῷ ιε' τε-
λείαν κίνησιν, ἀγαθὴν δὲ σημαίνει.

∴ Περὶ συνάξεως · ἐνεργητικὸν διὰ μὲν θ', κέν-
τρον ἀπὸ Ἑρμοῦ καὶ Αἰδύμων.

5 Ἡ σύναξις καλὴ μὲν ἐστὶν εἰς κέρδη · ἐστὶ δὲ θηλοκόν.
σημαίνει δὲ αὐξήσειν νόσου καὶ τὸ ἐμαεῖναι ἐν φυλακῇ καὶ ζωὴν
τοῦ ἐξορισθέντος καὶ οὐδεμίαν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ. ἐν στρατείᾳ
διὰ θαλάσσης ἀγαθόν, ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν τῆς γῆς ἐναντίον. πρὸς
δὲ τὸ ἀπικθεῖν εἰς ἐξουσίαν ἀγαθόν καὶ φιλίαν καὶ ἀγοράσαν
10 ζῶων. τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχει ἐν τισι μέρεσιν οἶα καὶ ἡ ὁδός,
ἀλλὰ διαφόρως πρὸς μέξιν ὥσπερ καὶ ἡ ὁδός, σημαίνει βάρος καὶ
κόπον ὡς βουρῶδης ἢ ἀπὸ ὑδάτων ἐμποδιζομένη ἢ ἀπὸ ἄλλου βί-
ρους. οὕτω τοῖνον καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις οἴκοις τὴν αὐτὴν σημασίαν
ἔχει μετὰ τελειότητος. ἐν τῷ α' σημαίνει κατὰ τινος θιλήματος
15 πληρώσειν καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη πολλὰς μεταστάσεις · αὐτὸ · κινή-
σεως καὶ πολλὰ ὕδατα. ἐν τῷ β' πολλὰ ἁμαρτήματα ἢ χρεῖματα.
ἐν τῷ γ' πολλοὺς ἰδίους δίκας ἔχοντας. ἐν τῷ δ' κληρονομίας,
[L. 229] ὕδατα, κόπους διὰ κληρονομίαν ἢ πολλοὺς καρπούς. ἐν τῷ
ε' πολλὰ τέκνα, μήνυμα ἀπὸ ξένης, σύμμικτον λαὸν μετ' εὐφροσύ-
20 νης καὶ εὐφροίας τῶν καρπῶν. ἐν τῷ ζ' νόσους, δούλους καὶ ἄγριον
ζῶα. ἐν τῷ ζ' σύναξιν περὶ τι πράγμα ὥσπερ δι' ἐχθρῶν ἢ δίκην
ἢ καὶ περὶ μνηστείας ἢ καὶ περὶ φίλου. ἐν τῷ η' σύναξιν λαοῦ
ἐπὶ νεκρῶν ἢ ἀρρώστων. ἐν τῷ θ' λαὸν ἐπὶ ὁδοῦ, κινήματα πολλὰ
καὶ δρόμους. ἐν τῷ ι' στρατὸν βασιλέως, λαὸν δικαζόμενον ἐνώ-
25 πιον κριτοῦ. ἐν τῷ ια' εὐτυχίαν, πολλοὺς οἰούς, φίλους καὶ δού-
λους. ἐν τῷ ιβ' σημαίνει δούλους, φίλους, ψιθυριστάς, πολλοὺς ἐχ-
θρούς καὶ πολλὰ ζῶα. ἐν τῷ ιγ' τελείωσιν ἀπὸ κινήματος καὶ γη-
ραιούς, ἐπιστολὰς ἢ μηνύματα. ἐν τῷ ιδ' λαὸν καὶ ἄθροισιν πρὸς
ἀγαθόν ἢ καὶ ἐναντίον, ὕδατα πολλὰ καὶ ἄνεμον καὶ κινήματα πολλὰ.
30 ἐν τῷ ιε', εἰ ἐξ ἀγαθῶν πατέρων, καλόν · εἰ δ' ἀπὸ ἐναντίων, καὶ
αὐτὸ ἐναντίον.

∴ <Περὶ ἀποκόψεως> · ἐνεργητικὸν διὰ χρόνον α',
κέντρον ἀπὸ Ἑρμοῦ καὶ Παρθένου.

Ἡ ὁ πύκνυς μεγάλου ἐστὶ βαθμοῦ πρὸς κέρδη · καὶ ἐστὶ

2 δὲ ἀγαθὴν transp. P. 15 ἀπὸ addidimus : ἐπὶ L. 19 ξένους P.
20 δούλων καὶ ἀγρίων ζῶων? 22 μνηστείαν P. 23 ἐπὶ L ἀπὸ P.
24 δρόμους L δρυμούς P. 27 γηραιούς P γήρους L : vide num ma-
lis γύρους. 29 ἀγαθόν L ἀγαθῶ P. 32 περὶ ἀποκόψεως addidimus.

1 ἀπειλείται I. ἀπολείται P. 3 πρὸς τὸ addidimus. γυνή εἰσα-
 γομένη P. 5 εἰ ἐν P. 6 ἄνδρα P. 7 λεπτοῖς P' λεπταῖς I..
 ὥσπερ εἰς P. 8 τοὺς εἰς addidimus. ἔργα P. 11 κέρδους L κέρδος
 12 τοῦ· τό P. 14 τινός I. τινάς P. 16 καὶ περὶ P.
 17 ἀπορία ἐν μακρᾷ P' τὸ εἶναι ἐν ἐδημερίᾳ μακρᾷ I..
 29 γρυμψίαν P. 33 εἰς στρατόν I.

⋮ <Περὶ φυλακῆς· ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ', κέρ-
τρον ἀπὸ Κρόνου καὶ Ὑδροχόου>.

1-2 τῆς φυλακῆς P. 4 εἴη] ἦν P. ἀγαθός P. 5 οὐ] οὐν P.
8 (lit. ex L. sumptuosus. 9 ὄντοισι addidimus. 10 στρατείας L. στρα-
τείαις P. 14 σημαίνει] εἰ P. L. ἐπερχομένην L. ἐπερχομένα P. ταῖς L.
τε P. 18 παρακαταθήκη L. περὶ καταθήκης P. 25 κακῶν ἀνθρώ-
πων L. κακοὺς ἀνθρώπους P. 26 μοιχείαν] ἀπὸ μοιχείας?

ἵ. <Περὶ εἰσερχομένου στύλου> · ενεργητικὸν
 διὰ μηνῶν ἢ καὶ ἡμερῶν δ', κέντρον ἀπὸ Διὸς καὶ Ἰχθῶν. νότιον.
 Ὁ εἰσερχόμενος στύλος ἢ ὁ κατώτερος ἢ ὁ ἀνώ-
 τερος σημειῖον ἐστὶ <τοῦ ἐπὶ> παντὸς ἀνθρώπου εἰσερχομένου
 5 συμβεβηκότος · ἐστὶ δὲ ἀδξητικὸν παντὸς ἀγαθοῦ · ὁμοίως σημειῖον
 ἐστὶ τοῦ ἀπομεῖναι καὶ κωλῦσαι ἀπὸ στρατείας · καὶ σημαίνει βρα-
 δύτητα <τοῦ> ἐκ φυλακῆς ἐξελθεῖν · καὶ ἐν τέλει καλὸν · ὄρεϊαν
 δὲ τοῖς νοσοῦσιν, ὅμως βραδέως, καὶ ἔστιν ὁρσενικόν. ἐν τῷ πρώτῳ
 σημαίνει πράγματος ἐπιθυμητοῦ καὶ ἐπιθυμητοῦ ἐπιθυμητοῦ
 10 καὶ κατὰ τινος ἐπισύναξιν, πραγμάτων δὲ ἐπιθυμητοῦ ἐπιθυμητοῦ
 ἐν τῷ β' αὐτάρκειαν πλούσιον καὶ ἐπισύναξιν. ἐν τῷ γ' ὁπερὶ
 σιν ἰδίαν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τιμὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ γενεᾷ, καὶ κατὰ τινος ἰδίου
 15 σίους καὶ εἰσοδὸν αὐτοῦ καὶ ἀγαπήσεως χάριν καὶ ξένια. ἐν τῷ
 ζ' μαλακίαν μακρὰν, ἀλλ' οὐ πρὸς θάνατον, καὶ κατὰ τινος προκο-
 πῆν παντὸς ζῶον. ἐν τῷ ε' υἱὸς πλου-
 θυμομένη ἢ ἄλλω πράγματι ἐλπιζομένη καὶ προκοπῆν ἐν κοινω-
 νίᾳ. ἐν τῷ η' θάνατον τῷ νοσοῦντι καὶ παντὸς ἐλπιζομένου πράγ-
 20 ματος ἐπιτυχίαν, καὶ κατὰ τινος <περὶ> χρήμάτων ἀνθρώπων
 διαφορὰν θανάτων ἢτοι κέρδος. ἐν τῷ θ' οὐχ ἔξει προκοπῆν τὸ
 προστιθέμενον · καὶ ἐπιστροφῆν τοῦ ἀπόντος σπουδαστικῆν, καὶ
 κατὰ τινος σημαίνει φροντισιν. ἐν τῷ ι' προσθήκη ἐξουσίας καὶ
 25 τιμῆς καὶ χρημάτων πολλῶν. ἐν τῷ ια' σημαίνει ἀγαθὸν ἀπὸ κόπου
 αὐτοῦ, καὶ κατὰ τινος χαρὰν πολλήν, φίλους καὶ δούλους καλοῦς.
 ἐν τῷ ιβ' αἰχμαλωσίαν καὶ πρὸς ἀγορασίαν ζῶον κέρδος · καὶ
 σημαίνει βραδεῖαν ἐξοδὸν ἀπὸ φυλακῆς. ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἐπι-
 στροφῆν τῶν ἔξω χροσιζόντων, προκοπῆν δεσποτείας καὶ ἐπιστο-
 λᾶς. ἐν τῷ ιδ' ἐδξωίαν μακρὰν. ἐν τῷ ιε' τέλος καλὸν καὶ μακρὸν.

30 ἵ. <Περὶ ἐξερχομένου στύλου> · ενεργητικὸν
 διὰ μηνῶν δ', κέντρον ἀπὸ Κρόνου καὶ Αἰγοκέρωτος.
 <Ο> ἐξερχόμενος στύλος σημειῖον ἐστὶν ἐν κινήσει
 καλόν, ἀλλ' ἐν ὁδῷ καὶ στρατείᾳ κακὸν καὶ ἐν ἀρρωστίαις · καὶ

- 1 titulum addidimus. 4 τοῦ ἐπὶ addidimus. 5 ἀδξητικὸν P.
 7 τοῦ addidimus. 17 πᾶσαν P. 18 ἄλλο P. 20 περὶ addidimus. 21 θανάτων P. 21-22 τὸ προ-
 σιθέμενον L. τῷ προστιθέμενω P. 23 φροντισιν I.P. : malimus
 φροντίδα. 30 περὶ — στύλου addidimus. 32 ὁ addidimus.
 1. 32 περὶ — στρατείας P.

ἐστὶ θῆλυ. ἐν τῷ πρώτῳ σημαίνει κέρδος ἐν στρατείᾳ ἢ τοῖς
 μηνῶν, καὶ κατὰ τινος κίνησιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. σημαίνει
 δὲ ἀμαρτίαν τινά, ὠφέλειαν μακρὰν, πρῶτον μῆλλον κλεισθῆναι. ἐν
 τῷ β' χαωμόν τῆς οὐσίας, πτωχείαν, αἰχμαλωσίαν. ἐν τῷ γ' συμ-
 5 βίβασιν μετὰ συγγενῶν καὶ φίλων, μακρὰν εἰσοδὸν, ὠφέλειαν. ἐν τῷ
 τετάρτῳ χαωμόν ἀπὸ κληρονομίας καὶ ἐξοδὸν ἀπὸ οἴκου ἢ χώρας.
 ἐν τῷ ε' ἀπώλειαν τέκνων ἐν πτωχείᾳ, καὶ κατὰ τινος κακοῦς
 ἀνθρώπων ἐναντίους, ἐχθροὺς συγγενεῖς · ἀπώλειαν τῶν κασιπῶν
 καὶ κληρονομίας. ἐν τῷ ε' νόσους, θανάτους δούλων καὶ κτηνῶν.
 10 καὶ κατὰ τινος · εἰς νοσοῦντας ὄρεϊαν δηλοῖ ἐν τῷ ε' ἀπώλειαν
 ὁμοκοίτου ἢ παλλακίδος, καὶ κατὰ τινος ἐδάσειον κλοπῆν καὶ
 συνοδίαν κακῆν. ἐν τῷ η' θάνατον, χαμὸν αἰσθησίων καὶ χρημῶν
 τῶν. ἐν τῷ θ' σημαίνει μεταχειρίσιν μακροδοσιμίας ἀχρηστοῦ
 καὶ κακῆς, καὶ κατὰ τινος κίνησιν καὶ ἐξοδὸν ὠφειλομένου ἀπὸ
 15 οἴκου. ἐν τῷ ι' ἀπώλειαν τιμῆς καὶ φρογῆν δι' ὄρεϊαν ἀπὸ ἐξουσίας.
 ἐν τῷ ια' ἐλπίδος παρεόγασιν ἢ διάκρισιν καὶ φίλον πρὸς ἔχθραν
 ἐπιστραφεῖν. ἐν τῷ ιβ' χαμὸν ὑποστάσεων ἢ δουραστῆν ἢ κλε-
 ψίαν, καὶ κατὰ τινος ἔνεκεν χρέους κακὸν ἐν κινήσει τῷ τε νο-
 σοῦντι θάνατον, ἀπὸ δὲ φυλακῆς ἐξοδὸν. ἐν τῷ ιγ' θάνατον δηλοῖ
 20 καὶ φρογῆν πρὸς [f. 230] δεσποτείας καὶ κριτῆν καὶ εἰς ἐπιτοχίαν
 πράγματος ἀπολεσθέντος. ἐν τῷ ιδ' σημαίνει τὸ γενέσθαι πρὸς
 ἔχθραν φίλων, ζημίαν εἰς πραγματείαν. ἐν τῷ ιε' καλὸν τέλος.

ἵ. <Περὶ μεγάλης εἰσοδῶς> · ενεργητικὸν διὰ
 μηνῶν β', κέντρον ἀπὸ Ἀφροδίτης καὶ Ταύρου.
 25 Ἡ μεγάλη εἰσοδὸς αὔξησιν καὶ ὠφέλειαν σημαί-
 νει · καὶ ἔστιν ἄρρεν. σημαίνει δὲ ἴασιν τῷ νοσοῦντι, ἀλλὰ βρα-
 δεῖαν. καλὴ δὲ ἐστὶ πρὸς ἐτοιμασίαν στρατείας · εἰς μέρος καλὸν
 τοῦ γενέσθαι μετὰ ἐξουσίας ἢ τοῦ συναρθῆναι ἀρχοῦν καὶ εἰς
 ἐπιτοχίαν φίλων καὶ ἐν πᾶσι πράγμασιν. ἐν τῷ α' σημαίνει
 30 κέρδος μέλλον γενέσθαι ἀπὸ φρονήσεως, πίστιν στερεάν πρὸς τὸν
 Θεόν, καὶ κατὰ τινος ἀγαθότητα. ἐν τῷ β' δικαίαν εἰσοδὸν πραγ-
 μάτων καὶ πλούτον ἀνευ δόλου · κατὰ τινος, χρήματα ἐν συνέσει καὶ
 εἰσοδιᾷ. ἐν τῷ γ' κέρδος ἐν αἵματι, φιλίας ἀλήθειαν, καὶ κατὰ

- 5 ὠφέλειαν L. ὠφέλιον P. 10 εἰς addidimus. 11 νομοκοίτου P.
 12 αἰσθησίων : sensum i. e. censum. 13 μακροδοσίαν, δόσιον P.
 ἀχρηστον καὶ κακῆν L. 14 ἀφαλομένην L. 16 i.e.
 παρέκβασιν. φίλων P. φίλον L. 20 πᾶσι χρεῶν? 22 καλὸν P.
 κακὸν P. 23 περὶ εἰσοδῶν addidimus. 28 ἡ τοῦ ἢ τὸν P. ἢτοι
 L. 32 i.e. τινος? φρονέσει : nam συνθέσει?

τινας ἀλήθειαν ἐνυπνίων, καλὴν εὐφροσύνην μετὰ συγγενῶν, εἰς-
αγωγήν, μετακίνησιν ἀπὸ χώρας εἰς ἑτέραν. ἐν τῷ τετάρτῳ πλούτῳ
ἐν γῇ, χωρυφίῳις, κήποις, καὶ κατὰ τινὰς συμμίξεις πατρὸς ἢ μη-
τρὸς καὶ ἐπιτυχίαν κληρονομίας. ἐν τῷ ε' ἀγάπην σημαίνει ἐκ πάν-
5 των, κέρδη ἐπὶ γυναικῶν καὶ ἀπὸ μειζόνων, καὶ κατὰ τινὰς ἔπι-
νον, εὐφροσύνην ἀπὸ υἱῶν, ξένια, ἐπιστολήν, μανδάτον. ἐν τῷ ς'
ὀφείλει σώματος, καὶ κατὰ τινὰς προκοπὴν δούλων καὶ ζώων. ἐν
τῷ ζ' σημαίνει ἐπιτυχίαν γυναικῶν καὶ ἀπὸ μειζόνων, σὺζευξιν
ἀγαθὴν, προκοπὴν ἀπὸ συνοικεσίου ἢ ἀπὸ συντροφίας. ἐν τῷ η'
10 ἑλευθερίαν ἀπὸ φόβου ἢ ἀπὸ ζημίας, καὶ κατὰ τινὰς κληρονομίας
ἀπὸ τεθνεώτων καὶ ἔξοδον ἀπὸ φόβου ἢ ἑλευθερίαν, ἐπιτυχίαν
πράγματος ἀπολασθέντος. ἐν τῷ θ' φρόνησιν, κέρδος ἐπὶ ξένοις
μέρεσιν ἢ σχολαρίοις, καὶ κατὰ τινὰς προκοπὴν κινήσεως ἀπὸ
μῆδ' χώρου εἰς ἄλλην. σημαίνει καὶ καλὸν ἄνθρωπον φοβούμενον
15 τὸν κύριον. ἐν τῷ ι' σημαίνει μὲν τιμὴν ἀναμεταξὺ τῶν μεγιστά-
νων, νίκην εἰς πράγματα· κατὰ τινὰς ἐπιτυχίαν ὕψους, προκοπὴν
δεσπότητος ἢ ἄλλον τινὸς πράγματος καὶ καλοῦ ἀνθρώπου ἐπι-
τυχίαν, ἀγάπην δὲ κριτοῦ. ἐν τῷ ια' καλὸν καὶ ὠραῖον συνοικέσιον
γυναικὸς καὶ προκοπὴν τῶν υἱῶν αὐτῆς καὶ ὕψωμα δεσπότητος. ἐν
20 τῷ ιβ' σωτηρίαν καὶ ἀμεριμνίαν ἀπὸ φόβου καὶ ἐναντιώσεως, ἀπο-
φυγὴν φόβου ἐξ ἀθροεντίας καὶ θλίψεως· σημαίνει δὲ καὶ νίκην
ἐχθροῦ καὶ προκοπὴν δούλων καὶ ζώων. ἐν τῷ ιγ' προκοπὴν κινή-
ματος, ξένια καὶ <προκοπὴν> ἀπὸ τεχνίτου. ἐν τῷ ιδ' εὐτοχίαν,
μακρὰν ὁδὸν, προκοπὴν πάντος πράγματος ἐπιτιμωμένου. ἐν τῷ
25 ιε' τελειῶς καλὸν, προκοπὴν ἐν παντὶ πράγματι ἐπιτιμωμένῳ.

∴ <Περὶ μεγάλης ἐξόδου>· κέντρον ἀπὸ Ἡλίου
καὶ Λέοντος.

Ἡ μεγάλη ἐξόδος μέσον βαθμοῦ ἐστὶ πρὸς κέρδος
χρημάτων. καὶ ἐστὶ θῆλυ. μακροβίος ἐστὶ δι' οὗ ἡ ἐρώτησις·
30 τῷ νοσοῦντι ὄφελον, ἔξοδον ἐκ φυλακῆς, τῷ ἀπόντι ζωὴν, μετὰ
δὲ καιρὸν πολὺν στράφησεται· σημαίνει γυναῖκα ἐαυτῷ προσφέ-
ρειν, καλὴ δὲ ἐστὶν ἐν ταῖς διὰ θαλάσσης στράταις καὶ πρὸς τὸ
ἀπελθεῖν πρὸς ἔξουσίαν καλὸν, ὁμοίως καὶ πρὸς σύναξιν φιλίας·
ἡ γὰρ ἐξόδος τὸ αὐτὸ ἐστὶν διερῆς ἢ εἴσοδος, ἀλλ' ἐλάττω κατὰ
35 τινὰς. ἐν τῷ α' σημαίνει γέροντα ἢ δυνάστην καὶ γυναῖκα χρή-

4 ἐπιτυχίαν L. ἐπιτυχίας P. κληρονομίαν P¹ L. 5 ἐπὶ] ἀπὸ ?
11 φοβούμενον L. φοβούμενος P. 19 αὐτῶν P. 23 προκοπὴν add.
ex L. τεχνίτου L. τεχνίτην P. 26 περὶ - ἐξόδου addidimus.
34 ἐλάττω P.

σιμον, ζώων πρᾶγμα μερονομήτων, κίνησιν. ἐν τῷ β' σημαίνει
ἐπισύναξιν. ἐν τῷ γ' ἀδελφὰς ἢ φρονίμους καὶ κέρδος. ἐν τῷ δ'
πατέρα ἢ μητέρα, κληρονομίαν εὐχρηστον. ἐν τῷ ε' σημαίνει
μεγαλοσύνην, τιμὴν, χαρὰν, υἱόος, κίνημα. ἐν τῷ ς' δούλους, ζῶα,
5 θλίψεις καὶ νόσους. ἐν τῷ ζ' συζυγίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ
ἀγαθὴν συντροφίαν. ἐν τῷ η' θάνατον δηλοῖ μεγάλου ἀνθρώπου.
ἐν τῷ θ' κίνημα, φόβον Θεοῦ καὶ γνώσιν. ἐν τῷ ι' κατεργίαν δεσ-
ποτείας καὶ κριτοῦ. <ἐν τῷ ια' δουλοπείαν, γέροντας, δόξαμιν, χα-
ρὰν>. ἐν τῷ ιβ' ἐπέλευσιν δυνάμεως, φόβον ἀπὸ τινος κακοῦ ἀν-
10θρώπου καὶ φρόνησιν δι' ὅλον καὶ ζῶα καλὰ. ἐν τῷ ιγ' ζωὴν γέ-
ροντος ἢ ἀπὸ παρακλιώσεως γέροντος δόξαμιν πρὸς τὸ αἶτημα
ὃ βοῦλεται. ἐν τῷ ιδ' κέρδος ἀπὸ δυναστῶν, εὐτοχίαν. ἐν τῷ ιε' πλού-
τη καὶ ἔως τέλους ζωῆς δόξαμιν.

∴ <Περὶ τῆς ἐξόδου>· ἐνεργητικὸν διὰ μὲν α',
15 κέντρον <ἀπὸ> Ἀφροδίτης καὶ Αἰδούμον.

Ἡ ἐξόδος σημαίνει κέρδους ἀπώλειαν ἐντεκεν γυναικὸς
ποθομένης διὰ βρώσεως καὶ πόσεως, σόφραξιν φιλίας. καὶ
ἐστὶ θῆλυ. δηλοῖ δὲ περὶ νοσοῦντος <αἰσχύνει> ἀρρωστίας, τοῖς
σπεύδουσιν ἐκ φυλακῆς ἔξοδον. ἐν συνάξει γυναικὸς σημαίνει
20 αἰδῶ καὶ γέλωτα. σημαίνει τῷ ἀπόντι νόσον ἢ ζημίαν εἰς γῆν
ἀλλοτριάν, ἀρχὴν σημαίνει στράτας μετὰ σπουδῆς, γυναικῶν τιλὸς
καὶ τελείον πραγματίων. τὸ συναγθῆναι μετὰ ἐξουσίας κακῶν·
πρὸς δὲ σύναξιν φιλίας μέσον βαθμοῦ ἐστίν, καὶ κατὰ τινὰς τὸ
αὐτὸ δηλοῖ ὅπερ ὁ ἐξερχόμενος στέλος ἐν πᾶσι τοῖς οἴκοις. ἐν τῷ
25 α' σημαίνει ἀπώλειαν κέρδους ἀπὸ κλεπτῶν, καταλαλίας, ἀπο-
φυγὴν νόσου καὶ ἀπὸ φυλακῆς ἔξοδον. ἐν τῷ β' κέρδους ἀπώλειαν
ἀπὸ κλεπτῶν καὶ χαμῶν ἐν πραγματείᾳ. ἐν τῷ γ' ἐχθροὺς καὶ μά-
χας ἀπὸ ἰδίων [I. 230^a] ἀμαρτημάτων. ἐν τῷ δ' ἀπώλειαν χρημιά-
των, κληρονομίας, φρόνησιν, τῷ νοσοῦντι θάνατον. ἐν τῷ ε' ἀχρη-
30 στον υἱόος, ἀπώλειαν δὲ καρπῶν καὶ κληρονομίας. ἐν τῷ ς' μεταλ-
λαγὴν τῷ ἀσθενοῦντι καὶ πολλάκις θάνατον, ἀπώλειαν κέρδους
καὶ ζώων. ἐν τῷ ζ' γυναῖκα πονηρίαν, δίκην μετὰ συζύγου ἢ μετὰ
συντρόφου. ἐν τῷ η' κέρδους ἀπώλειαν καὶ αἰσθήσεων, τῷ δὲ νο-

1 πρᾶγμα] πρᾶσιν? 4 κίμα P. 8 verba addidimus ex L.
11 παρακελεύσεως L. περικελεύσεως P. 14 περὶ ἐξόδου addidimus.
15 ἀπὸ inseruimus. 16 κέρδος L. κέρδος P. 18 αἰσχύνει ex L. addi-
dimus. 22 τῷ] τῷ P. 25 καταλαλίας L. κακοχολίας P. 25-26 ἀπο-
φυγὴν L. ἀποφυγῆν P. 26 νόσον] νόσον P¹ ἐνόσον L. 29 φρο-
νησιν coniecimus: φρενῶν P¹ L. θάνατον L. θάνατος P. 30 υἱόος L.
υἱῶν P. 33 αἰσθήσεων: cf. p. 31, 12.

σοῦντι σημαίνει θάνατον. ἐν τῷ θ' κίνημα μακρόθεν, ἄνευ δὲ νόδου. οὐ καλόν. ἐν τῷ ι' κέρδος, τιμὴν. ἐν τῷ ια' ἀπώλειαν φίλων καὶ ἐν πραγματείαις δυστυχίαν. ἐν τῷ ιβ' ἀπώλειαν ζώου, κίνημα κακόν καὶ χρέους ἀποφυγὴν. ἐν τῷ ιγ' ἐν κινήσει ἀπώλειαν ἢ ἀπὸ 5 αἰσθητικῆς χαμόν. ἐν τῷ ιδ' ἀπώλειαν φίλου καὶ ἐν πράγματι πολὺν κόπον. ἐν τῷ ιε' οὐκ ἀγαθὸν τέλος.

∴ <Περὶ εἰσόδου> · ενεργητικὸν διὰ μηνὸς α', κέντρον ἀπὸ Ἡλίου καὶ Λέοντος.

Ἡ εἰσόδος σημαίνει ἡγήσαν σώματος καὶ προσθήκην καλοῦ. 10 δηλοῖ δὲ καὶ χορημίαν κέρδος, τοῦ δὲ ἐξελλόντος πράγματος οὐκ ἔστιν ἐπιστροφή ἀγαθῆ. τοῖς δὲ σπεύδουσιν ἐν ὁδοιπορίᾳ βραδεῖαν τὴν ἐπιστροφήν σημαίνει, χάριν δὲ καλοῦ αὐτῶν. δηλοῖ δὲ καὶ μικροζωίαν τῇ περὶ οὗ τὸ ἐρώτημα. ἐπαγγέλλει δὲ καλὸν τοῖς βουλομένοις εἰς ἐξουσίαν ἀπελθεῖν καὶ εὐπρέπειαν πρὸς τὸ 15 εἰσελθεῖν εἰς φίλους καὶ συναχθῆναι μετ' αὐτῶν καὶ ζῶα ἀγοράσαι. καὶ τέλος καλόν. ἐν τῷ α' εὐζωίας προκοπὴν σημαίνει. ἐν τῷ β' εὐτυχίαν ἐν πραγματείᾳ καὶ κέρδος πολὺ. ἐν τῷ γ' εὐτυχίαν ἐκ μέρους ἰδίων καὶ συνθέσεως. ἐν τῷ δ' προκοπὴν ἀπὸ κληρονομίας μετὰ προσθήκης. ἐν τῷ ε' προκοπὴν νύδων, τῶν δὲ 20 δουλευόντων εὐτυχίαν ἡγουν δεσποτείας, καρπῶν προκοπὴν καὶ κληρονομίας, ξένια δηλοῖ. ἐν τῷ ς' σημαίνει μακροεσίαν, προκοπὴν ζώων καὶ δούλων. ἐν τῷ ζ' καλὸν συνοικέσιον μετὰ προκοπῆς, νίκην κατ' ἐχθρῶν καὶ προκοπὴν ἐκ συντροφίας. ἐν τῷ η' επικράτησιν πράγματος ἐν δανείῳ, σύνταξιν κέρδους ἀπὸ θανάτων. 25 τῷ νοσοῦντι δεινόν. ἐν τῷ θ' προκοπὴν ἐν κινήματι, φόβον δὲ Θεοῦ, ἀλλ' οὐ μίμησιν. ἐν τῷ ι' κέρδος πολὺ, ὄψωσιν, προκοπὴν ἀπὸ ἐξουσίας καὶ μηχανήματα. ἐν τῷ ια' εὐτυχίαν, φίλους χρηστοῦς καὶ πρόθεσιν πραγματείας. ἐν τῷ ιβ' πτωχείαν, αἰχμαλωσίαν, προκοπὴν τῶν ἑαυτοῦ ζώων. ἐν τῷ ιγ' προκοπὴν ἐν τῷ κινήματι 30 αὐτοῦ, ξένιον καὶ ἐπιστολάς. ἐν τῇ ιδ' εἰσοδὸν τινα ἐν χειρὶν, ἀλλὰ δυσκόλως. ἐν τῷ ιε' καὶ ἐν πᾶσιν καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ καλόν.

∴ <Περὶ γελάστου> · ενεργητικὸν διὰ μηνῶν β', κέντρον <ἀπὸ> Λιὸς καὶ Τοξότου.

Ὁ γελάστης ἡγουν ὁ ὀπήνης δηλοῖ ἀρχιερεῖς, ἐπι-

3 πραγματείας L. πραγματείας P. 4 ἀποφυγὴν L. ἀποφυγεῖν P.
4-5 ἀπὸ αἰσθητικῆς L. ἀπολεσθέντος P. ἀπολεσθέντος V. 7 περὶ εἰσόδου addidimus. 10 κέρδος L. κέρδος P. 12 αὐτῶν L. ἐτῶν P.
13 τὸ ἐρώτημα signis cryptogr. 29 ἑαυτοῦ L. ἐν αὐτῷ P. 32 titulum supplevimus. 33 ἀπὸ addidimus.

σκοπούς, μητροπολίτας, ἡγουμένους καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν παν τὸ ἐκκλησιαστικὸν τάγμα. δηλοῖ δὲ καὶ σοφοὺς καὶ γνωστοὺς ἀληθινούς καὶ νίκην δικαίων ἐν δικαστηρίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ πάντα τοὺς ἱεροπρεπεῖς καὶ μακρογενεῖους, ὠραίους, εὐηλίκοις · σημαίνει δὲ καὶ τὴν θεωρίαν καὶ ὄψωσιν καρῶν · καὶ γράμματα ἔχει α β. 5 ἐν τῷ α' δηλοῖ σοφοὺς, κριτὰς, μεγιστάνους, εὐζωίαν, στερεοὺς ἄνδρας, ἀγαθοβουλίαν, βάρος, ἀγάπην, δικαιοσύνην. ἐν τῷ β' δηλοῖ πλοῦτον καὶ φιλίαν καὶ κέρδος ἄνευ ἀμαρτίας καὶ προαιρεσιν ἐν πραγματείᾳ, καὶ ἐν παντὶ πράγματι καλόν. ἐν τῷ γ' δηλοῖ 10 εὐτοχίαν, σόντισιν, φόβον Θεοῦ, ἄνδρα ἀγαθητόν καὶ ἐρημίφιλον. ἐν τῷ δ' προκοπὴν ἀπὸ κληρονομίας καὶ παντὸς πράγματος κεκρυμμένου ὑπὸ γῆν. ἐν τῷ ε' προκοπὴν ἀπὸ τέκνων, μακροζωίαν καὶ εὐφροσύνην ἀπὸ πράγματος καὶ τέλος πάσης αἰτήσεως. ἐν τῷ ς' δηλοῖ ζῶα, δούλους, μαλακίαν, ἔπειτα ὄψωσιν. ἐν τῷ ζ' γυναικα 15 καλήν, νίκην παντὸς πράγματος τοῦ ἐν δίκῃ καὶ ὀφείλειαν ἀπὸ κοινοῦ καὶ συντροφίας. ἐν τῷ η' σημαίνει κληρονομίαν ἐκ θανάτου καὶ νεῖκος, δηλοῖ δὲ ἐξουσίαν καὶ πίστωσιν τιμῶν πραγμάτων. ἐν τῷ θ' κίνημα ἐν τόπῳ πλησίον καὶ μακρὰν, φόβον δὲ Θεοῦ καὶ γνώσιν. ἐν τῷ ι' χαρὰν καὶ ὄψωμα καὶ ξένια ἐρχόμενα ἀπὸ 20 μεγιστάνων ἀνθρώπων ἢ ἀπὸ σοφῶν ἢ προσκενήσεις τῆς Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ ια' δηλοῖ ὀφέλειαν ἀπὸ πατέρων ἢ καλῶν ἀνθρώπων ἢ ἱππῶν ἢ τῶν νύδων προτίμων. ἐν τῷ ιβ' ὀφείλειαν ἀπὸ ἀδελφῶν ἢ νύδων καὶ ζώων. ἐν τῷ ιγ' σημαίνει ὀφέλειαν ἀπὸ στρατείας ἢ βασιλείας ἢ μεγιστάνου τινός. ἐν τῷ ιδ' εὐζωίαν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ 25 πρόσσωπα προκοπὴν. ἐν τῷ ιε' τελείωσιν ἀγαθῆν.

∴ <Περὶ θλίψεως> · κέντρον ἀπὸ Κρόνου καὶ Αἰγοκέρωτος.

Ἡ θλίψις σημαίνει Ἰουδαίους, ψυχάρια, Μαύρους καὶ λοιποὺς αἰρετικούς [I. 231] καὶ κακοποιούς ἀνθρώπους καὶ μελανόχρους καὶ διεμνηγμένους καὶ σκνιφοὺς καὶ φονεῖς καὶ 30 κλέπτας. καὶ τοῦτο δηλοῖ ἔαν ἄλλα σημεῖα μαρτυρήσωσι, τότε προφανῶς εἰσι κακά. ἔτι δὲ μετὰ καλῶν σημαίνει μοραχόν καὶ ἐρημίτας. ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις οἴκοις σημαίνει ὅπερ ὁ ἐξερχόμενος στόλος, κατὰ τινος λόγῳ μόνον, καὶ ἐν τῇ ζωῇ λύπην, ἀπώλειαν κέρδους καὶ πᾶν βαρὺ. ἐν τῷ β' στήναι καὶ

10 ἀγαπητόν signis cryptogr. 11-12 κεκρυμμένοι signis crypt.
19 ἐρχόμενα L. ἀρχόμενα P. 22 νύδων προτίμων coniecimus : κνι-
προτίμων P. ποτίμων L. 26 περὶ θλίψεως addidimus. 29 σκνιφοὺς L.
σκνιφοὺς P. 31 μονάφχους P. 34 πόρον βαρὺν ?

θλίψιν ζωῆς καὶ δυστυχίαν ἐν πράγματι καὶ ζημίαν καὶ ἀτιμίαν.
 ἐν τῷ γ' σημαίνει μάχην ἐμφύλιον μετὰ ἰδίων καὶ φίλων · δηλοῖ
 δὲ καὶ κακὴν φήμην καὶ ἀμάρτημα. ἐν τῷ δ' ἀχρηστον κέρδος
 5 ἀπὸ γονέων καὶ ἀπώλειαν γεννημάτων καὶ κληρονομίας, πολέμους
 καὶ νίκην ἀπὸ κακῶν ἀνθρώπων καὶ φανέρωσιν τῶν κρυφίων πραγ-
 μάτων. ἐν τῷ ε' κακὸς υἱὸς καὶ σπάνιν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, κακὸν δὲ
 μίσθωμα καὶ δούλους κακούς. ἐν τῷ ς' νόσον, θλίψιν, πόνον καὶ
 αἰχμαλωσίαν ἢ πτωχείαν καὶ φειδωλούς. ἐν τῷ ζ' μοιχευομένας
 10 γυναῖκας ἢ ἄνδρας ἀρρενοκοίτας ἢ ἀρρενοκοιτωμένους καὶ κλέπτας
 καὶ ἀπείρους ἀνθρώπους καὶ μάγους καὶ μαστροπὰς καὶ ἐναν-
 τώσεις. ἐν τῷ η' σημαίνει θάνατον, ἀφανισμόν, φόβον, ῥέγγος καὶ
 ἀργίαν. ἐν τῷ θ' δηλοῖ ἐδηλίκους, παρὰ νότον καὶ ἀνησιν πάσης
 πίστεως, κακοπραγίαν, δεινοβουλίαν καὶ δυσκολότητα καὶ στρα-
 15 τείαν ἄνευ κέρδους. ἐν τῷ ι' ἀπώλειαν τιμῆς καὶ θλίψιν ἐκ παν-
 τὸς προσώπου καὶ ἀτιμίαν ἀπὸ μεγιστάνου. ἐν τῷ ια' μεγίστην
 ἐχθρὰν καὶ καταλαλίαν καὶ διαχύσεις ἀπὸ φίλων καὶ δύστηνον
 ζωὴν. ἐν τῷ ιβ' πλῆθος ἐχθρῶν καὶ χρέος, φυλακὴν, θλίψιν, ἀπώ-
 λειαν ζώων καὶ δούλων. ἐν τῷ ιγ' ἀπώλειαν ἐν ὁδοιπορίᾳ, ἀπὸ
 δεσποτείας καὶ κυριοῦ βλάβην. ἐν τῷ ιδ' ἀτυχίαν, κόπον, ζημίαν
 20 καὶ βάρος ἐν πᾶσι. ἐν τῷ ιε' τέλος καλόν.

∴ <Περὶ ἀνήβου· ἐνεργητικὸν διὰ> μῆρας ε', κέν-
 τρον ἀπὸ Ἀφροδίτης καὶ Ζηνός.

Ὁ ἀνήβος σημαίνει γυναῖκα καὶ μυρέφια καὶ ἀρρενοθη-
 25 λίκους · δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βολίων καὶ ζατρικειῶν, ἀγάπας
 καὶ παιδίον ἀρρένων καὶ ἀργίαν καὶ μετεωρισμούς καὶ
 πορνείας καὶ πονηρίας. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κακοειδῆ μάχην μετὰ
 ἰδίων, ἄδοτίας καὶ μουσικὰ πάντα, στιχοπλοκίας τε καὶ εὐφη-
 μιστάς, ἀναιδεῖς καὶ ἀναισχύντους, μεθύοντας καὶ παραπαίοντας ·
 καὶ ἀρρενοκοιτεῖν καὶ γυναῖκας <γαμεῖν> θηλείας καὶ μαλακίας
 30 καὶ θρασυτέρας καὶ πᾶν δεινόν. δηλοῖ δὲ μαστροποδὸς καὶ μαστρο-
 πὰς καὶ πᾶσαν ταραχὴν ἐν οἴκῳ καὶ διαμερισμούς. σημαίνει δὲ
 καὶ εὐγλωττίαν καὶ γνώσιν, δηλονότι μετὰ κρειττόνων σημείων.
 σημαίνει καὶ σπεκουλάτορα καὶ πλατζαρίους, μάστιγας καὶ

2 ἐμφύλιον L. ἐμφίλιον P. 10 ἀπείρους P. ἀπόρους L. 12 ἐδη-
 λίκους L. ἀνελίκους P. 14 κέρδους L. κέρδος P. 15-16 μεγί-
 στην ἐχθρὰν conieciimus : μεγίστων ἐχθρῶν P. μέγιστον ἐχθρὸν L.
 17 φυλακὴν L. φυλακῆς P. 21 titulum suppl. 26 τήν τόν PL.
 27 στιχοπλοκίας codd. 27-28 ἐπ' ἡμιστάς P. 29 γαμεῖν addi-
 dimus. θήλειας P.

στρεβλώσεις καὶ ἐκτομὴν κεφαλῆς ἢ ἄλλων μελῶν · καὶ πάντα
 κακά, δηλονότι μετὰ κακῶν ἄλλων σημείων. δηλοῖ δὲ καὶ παρθέ-
 5 νον ἀπείρανδρον καὶ ἄσαι γυναῖκα πρὸς γάμον ἀγαθοποιόν. δηλοῖ
 δὲ καὶ τὸν ἐν ξένοις ἔξειν καὶ χαρῆναι μετ' αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ
 ποθεινὴν κοινωνίαν καὶ εἰσοδόν τινα καὶ πρᾶσαι καὶ ἀγοράσαι.
 σημαίνει δὲ καὶ βάρος νόσου, ἀλλὰ λοτρωθῆναι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν
 ἀποδράσαντα στραφῆναι, ὁμοίως καὶ τὸ ἀπολεσθέν. σημαίνει ἀγα-
 10 θὰ πλείστα, καὶ ἄνευ ἐμπορίας ἢ στρατείας, καὶ <εἰς> ἀρρώστους
 καὶ ἀπόντας. δηλοῖ δὲ καὶ γυναῖκα τεκεῖν ἄρρεν · σημαίνει δὲ εὐ-
 νόχους καὶ λαθροκτόνους γυναῖκας, εἰὰν μαρτυρήσονται αὐτῷ κακὰ
 15 σημεῖα. δηλοῖ παταχὸν εὐσχήμονα ἀνθρώπου καὶ εὐμαρῆτος.
 εἰὰν δὲ ἐπὶ δύο πληθύνωσι ταῦτα τὰ σημεῖα σημαίνουν γόβους,
 ταραχάς, μάχας, πολέμους, θλίψεις, στισμούς, βρογμὸν καὶ ὀργάς.
 ἐν τῷ α' δηλοῖ χαρὰν καὶ πᾶν ὅ τι χρηστόν. ἐν τῷ β' ὀφέλειαν ἀπὸ
 15 γυναικὸς καὶ πρᾶσιν καὶ εὐζωίαν, εὐτοχίαν ἐν πραγματείᾳ καὶ
 δούλων προκοπὴν. ἐν τῷ γ' στερῶν φίλων καὶ συγγενῶν συνο-
 δίαν · ἐξ ἔργων ἔξει χρηστότητα, καὶ κατὰ τινὰς χαρὰν ἐξ ἀδελ-
 φῶν καὶ κέρδος. ἐν τῷ δ' δηλοῖ ὀφέλειαν ἐκ πατέρων καὶ κτηνῶν,
 κληρονομίας καὶ χωρίων · καὶ τὸ μυστήριον εἶναι κεκοσμημένον ·
 20 καὶ κατὰ τινὰς πόλεμον καὶ ἀποτοχίαν τοῦ ἐφετοῦ. ἐν τῷ ε' καλὴν
 τεκνοποίησιν καὶ χαρὰν καὶ ξένια καὶ ἐπιστολὰς ἐπὶ ἀγαπητῶν καὶ
 εὐτοχίαν ἐν πᾶσιν · ἐν δ' ἐπιθυμίας γυναικῶν ἐστὶ κακόν. ἐν τῷ ς'
 δηλοῖ νόσον ἐνεκεν ἀγάπης ἀπὸ γυναικός, καὶ κατὰ τινὰς ἢ ἀπὸ
 25 καλῶν δούλων ἢ ἀγορᾶς αὐτῶν · ἢ σημαίνει δουλείας πονηρὰς
 καὶ συνεόνου μοιχείαν. ἐν τῷ ζ' συνάφειαν γυναικὸς μοιχευομένης
 [I. 231^v] καὶ κατὰ τινὰς χαρῆναι μετ' αὐτῆς · ὁμοίως καὶ κοινω-
 νὸς συνευφρανθῆναι ἐν παντὶ ἔργῳ. ἐν τῷ η' δηλοῖ θάνατον παιδὸς
 καὶ κληρονομίαν ἀπὸ τῶν ἐνδον, καὶ φιλοσόφους, καὶ κατὰ τινὰς
 30 ξίφος. ἐν τῷ θ' σημαίνει πραγματείαν εἰς ἄλλην χώραν μετὰ κέρ-
 δους καὶ γνώσιν καὶ σκόπησιν καὶ σοφίαν καὶ ἀγαθὴν βουλήν. ἐν
 δὲ ι' δηλοῖ χαρὰν καὶ προκοπὴν ἀπὸ βασιλέως καὶ κορῶν τιμὴν
 καὶ πρᾶσιν καὶ ἀγορὰν καὶ τέλος αἰτήσεως. ἐν τῷ ια' δηλοῖ σοφίαν
 καὶ χαρὰν μετὰ ἀδελφῶν καὶ τέκνων καὶ ἰδίων καὶ εὐτοχίαν καὶ
 35 ὀφέλειαν. ἐν τῷ ιβ' ὀργὴν καὶ ἐναντιότητα, ὀληρητίαν καὶ δούλους,
 ἀποτοχίαν δὲ τοῦ βουλομένου, κόπον ἐπὶ κόπον, <εἰς> βρογμὸν δὲ

1 ἄλλων μελῶν L. ἄλλον κακόν P. 8 εἰς addidimus. ἀρρε-
 στίας P. 9 ἀπόντος P. 10 αὐτῶν P. κακά] καλὰ P.
 11 πάντα P. 25 συνεόνου L. συνεόνου P. 30 σκόπεσιν L.
 35 τοῦ βουλομένου L. τούτω βουλομένῳ P. εἰς addidimus.

καὶ πόσιν καλόν. ἐν τῷ γ' χαρὰν καὶ προκοπὴν μετὰ ἐξουσίας, ἐπαγγελίαν καλὴν καὶ ἐπιστολὴν καὶ καλὴν στρατείαν. ἐν τῷ ιδ' δηλοῖ εὐτυχίαν ἐν πᾶσιν οἷς αἰτεῖ καὶ ὠφέλειαν, ἀλλ' ὅμως δυσκολίαν, πλὴν ἐν τῷ τέλει καλόν. <ἐν τῷ ιε' ** >

5 ∴ <Περὶ σπανοῦ· ἐνεργητικὸν διὰ > μῆρας ε', κέντρον ἀπὸ Ἄρειος καὶ Κριουῦ.

Ἅσπανός ἔργον ὁ θηλοκός σημαίνει δικασίμα, δηλοῖ δὲ σπανὸς καὶ εὐνοῦχος καὶ ἀρρενοκοίτας· σημαίνει δὲ καὶ γυναικας, ἐὰν μαρτυρήσῃ καὶ ἕτερα σημαῖα· σημαίνει δὲ ὅσα καὶ ὁ ἀνήβος. ἐὰν δὲ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου β' ἢ γ' γένωνται, γίνωσκε ὅτι στερεὰ ἐστὶν <ἡ> ὑπόθεσις ἣν ζητεῖς. ἐὰν δὲ γένηται διὰ τὸν ὄντα μακρὰν καὶ ἐὰν ἔλθῃ τὸ τοιοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀρχῇ, βράδυμα σημαίνει· ἐὰν δὲ τῷ γ' ἢ τῷ ιδ' ἢ ἐν τῷ τέλει, δηλοῖ ἀναιρεῖσθαι αὐτὸν ἐν τάχει, ἐὰν ἄρα καὶ διὰ χέρσου μέλλῃ ἦσαι· ἐὰν 15 δὲ ἐν θαλάσῃ ἐστρατεύσατο καὶ ἐν τῷ τέλει φανῶσι δύο ἢ γ' ἐκ τούτου, δηλοῦσι βυθισθῆναι τὸν ἀνθρώπον περὶ οὗ ἢ πεῦσις. εἰ δὲ περὶ ἀρρώστον, δηλοῖ μνησθῆναι τὴν νόσον. ἐὰν δὲ καὶ περὶ αἰτήσεως ἐστὶν, δηλοῖ μὴ πληρωθῆναι αὐτὴν· καὶ ταῦτα σημαίνει ι β μ κ φ θ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μὴ λαβεῖν ἀπὸ τινος 20 ταχθέντος τι, ὠφέλειαν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν ξένοις. ἐὰν δὲ πλησίον, σημαίνει ὑετοὺς πολλοὺς ἢ αἱματοχυσίας· ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸν ἀνθρώπον πλησίον αὐτοῦ, δηλοῖ φάσιν γυναικός, τὸν δὲ τῆς ἐρυθρότητος ἢ τοῦ σκοτόντος, σημαίνει πορνείας. ἐν τῷ α' δηλοῖ χαρὰν ἐν πᾶσιν οἷς αἰτεῖ· σημαίνει δὲ καὶ εὐνοῦχος ξανθοὺς καὶ δούλους καὶ 25 παιδίσκας διότι σύμπλεκτός ἐστι καὶ δηλοῖ ἄμφω ταῦτα, καὶ κατὰ τινὰς βρώσιν καὶ πόσιν καὶ ἐπισύναξιν υἱῶν σημαίνει. ἐν τῷ β' δηλοῖ κέρδος ἐν πραγματείᾳ καὶ πραγματείαν ἐν παντὶ καὶ προκοπὴν. ἐν τῷ τρίτῳ δηλοῖ χαρὰν ἐκ προκοπῆς ἀδελφούς καὶ ἰδίοις, σημαίνει δὲ καὶ ἐνόπνια ψευδῇ καὶ τὴν πλησιάζουσιν ὑπόθεσιν. ἐν 30 τῷ δ' διάστασιν καὶ μάχης καὶ προκοπὴν ἀπὸ γονέων, τεκνοποίησιν δὲ <καὶ> κληρονομίας, καὶ κατὰ τινὰς τὸ φανεροῦσθαι τὰς φαντασίας καὶ πράξεις κακὰς· σημαίνει καὶ ἀσθένειαν ἐφ' οἷς ἐνθυ-

4 lacunam indicavimus. 5 tit. supplevimus. 7 θηλοκός (cf. supra, p. 18, 18): φόβος P. ἐρυθρός L. δικασίμους P. 9 δὲ] + εὐρεθῇ P. 11 στερεὰ ex L: περ ἐὰν P. ἡ addidimus. 13 τω] ὁ P. 14 μέλλῃ L. μέλλειν P. 17 μνησθῆναι] μὴ μνησθῆναι L. ἡμνησθῆναι P. 20 ταχθέν? 25 συμπλεκτός L. σύμπλεκτος P. 26 βρώσιν καὶ πόσιν L. βρώσεως καὶ πόσεως P. 30 τεκνοποιεῖν PL. 31 καὶ addidimus.

μεῖται τις. ἐν τῷ ε' δηλοῖ ἄρρενα, ξένον, χαρὰν τέκνον ἢ ἀγγελίαν δι' ἐπιστολῆς ἐρχομένην ἢ ἐρώτησιν περὶ τινῶν δευτῶν ἐν πορνείᾳ. ἐν τῷ ζ' δηλοῖ νοσοῦντας καὶ γυναικας ὠδινούσας καὶ τεκεῖν ἄρρενας. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἀρρενοκοιτημένα παιδία, πόσιν καὶ 5 σοδομίτας καὶ σκνιφοὺς. ἐν τῷ ζ' δηλοῖ πορνείαν μετὰ παιδεύσεως καὶ μοιχεύειν, πόρνην καὶ μοιχαλίδα, ψεύδους, λοιδορίας, σκολοφάντας καὶ ψιθυριστάς, καὶ κατὰ τινὰς προκοπὴν δούλων καὶ υἱῶν καὶ παντός πράγματος καὶ καλοῦς φίλους. ἐν τῷ η' δηλοῖ πορνείαν καὶ δόλον καὶ ἔκχουσι αἵματος καὶ θανάτου δι' ἀνίκτων 10 ἀνδρῶν καὶ κληρονομίαν ἐκ θανάτων. ἐν τῷ θ' δηλοῖ μῆκος καὶ πλήθος ὁδοῦ <καὶ> στρατειῶν καὶ ἀδρανότητα ἐν τότῳ κατὰ πονηρὰν πίστιν καὶ αἵρεσιν καὶ φαντασιώδη ἐνόπνια καὶ προκοπὴν ἀπὸ κινήσεως καὶ συνέσεως. ἐν τῷ ι' δηλοῖ δούλους, δεσποτείαν, χαρὰν ἀπὸ ἐξουσίας καὶ πραγματείας. ἐν τῷ ια' δηλοῖ χαρὰν 15 καὶ εὐφροσύνην, εὐημερίαν καὶ ὠφέλειαν ἀπὸ συγκινήτων καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν. ἐν τῷ ιβ' δηλοῖ δίωξιν ἀπὸ ἐχθρῶν, κόπον, ἐλασκέλειον, προκοπὴν δούλων καὶ ζώων. ἐν τῷ ιγ' δηλοῖ προκοπὴν, κινήσιν, φόβον Θεοῦ, χαρὰν καὶ στρατείαν ἀπὸ βασιλέως ἢ ἐκ μεριστάνων ἢ ἀπὸ κρουσιαρίων ἢ ἐπιστολὰς καὶ τῶν ἐν ξένοις πα- 20 ρουσίαν. ἐν τῷ ιδ' δηλοῖ εὐτυχίαν καὶ προκοπὴν μετὰ κόπου καὶ προκοπὴν καὶ χαρὰν καὶ τὸ φαγεῖν καὶ πιεῖν· δηλοῖ πάντα τὰ τῶν μυστικῶν. ἐν τῷ ιε' δηλοῖ πρᾶγμα συγκινημένον

∴ <Περὶ λευκότης· ἐνεργητικὸν διὰ > μῆρας θ', κέντρον <ἀπὸ> Σιλήνης καὶ Καρκίνου.

25 [I. 232] Ἡ λευκότης ἔργον τὸ γάλα δηλοῖ προάστυα καὶ ἀμπελῶνας καὶ κήπους καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτοῖς, βάτους τε καὶ θάμνους, ῥόδα, ἄργερον καὶ γάλα, ὕδατα πολλὰ καὶ πάντα τὰ λευκά· καὶ τὸ πλησίον γίνεσθαι ἄρχουσι καὶ ἀγαθοῖς ἀνθρώποις καὶ εὐμοῖοις καὶ ἀστικοῖς. σημαίνει δὲ εὐτυχίαν, 30 αἰξήσιν καὶ οὐκ ἐλάττωσιν, ἐπιστολὰς δὲ πρὸς ἀγαπητῶν ἀνθρώπων, κριθόν, πυρρός, ὄσπρια, ἄλευρον καὶ τρυφὴν καὶ βούτυρον, φαγιόλια καὶ ἐσθῆτας λευκάς, ἀπλότητα γῆς καὶ ἀβροχίαν, δῆτα μετὰ μαρτύρων. δηλοῖ δὲ μνήστρα, βάρος νόσου καὶ δάκρυα, θλίψιν καὶ στένωσιν περὶ τοῦ νοσοῦντος καὶ τύμβον ἀναισθημένον καὶ

2 ἐρχομένην LP² ἀρχομένην P¹. 4 ἀρρενοκοιτημένα L. ἀρρενόμενα P. cf. p. 36, 29: fortasse ἀρρενοκοιτημένα. 5 σκνιφοὺς L. σκνιφοὺς P. 9 καὶ θανάτων] ἐκ θανάτων PL. 11 καὶ addidimus. ἀδρανότητα PL. 18 ἡ L. ὁ P. 19 i.e. κορυφαίων. 21 φαγεῖν καὶ πιεῖν L. φαγεῖν καὶ ποίησιν P. 23 περὶ -- διὰ addidimus. 24 ἀπὸ inseruimus.

φυλακωμένον τὸν ἐν ξένοις. καὶ τὸ ἀγοράσαι δοῦλον ἢ δούλην ἢ κτήματα, περιδύσιν ὄλβου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐρυθρότητα τῶν διὰ χειρῶν ἐργαζομένων ἔργον αἵματος ἀφαίρεσιν ἀπὸ φλεβοτομίας ἢ σικυάσεως, δῆτα <μετὰ> μαρτύρων. σημαίνει δὲ καὶ τὴν 5 λευκότητα τὴν σύμμιγον μετὰ χλωρότητος καὶ ἐρυθρότητος καὶ τὰς ἀγαθὰς ψήμας, λίνον, βάμβακον καὶ ἔριον καὶ παιδία γάλα ἐσθλόντα. ἀγαθὴ δὲ πρὸς τὸ σανάξαι, διὸν δὲ πρὸς τὸ ἀπώσσει διότι εἰσοδιάζει, οὐκ ἐξεῖ. δηλοῖ καὶ τὸν ἐξελλόντα ἑποστρέφειν καὶ γαμήσαι. νομίμως. σημαίνει δὲ ἀγαθὸν ἀνθρώπον, πολέζων, 10 στρουγγολοπρόσωπον, μεγαλοκέφαλον, θρογοφον. ἐν τῷ α' δηλοῖ κέρδος ἐν λευκοῖς πράγμασιν, ὡς ἐν γερίοις. χαρτίους καὶ ποτίους, ἐπισυλλογὴν πραγμάτων, ἐπιθυμίαν, χαρὰν ταχείαν, ὕδατα, χάρε- τας καὶ ἀμπελώνας. ἐν τῷ β' δηλοῖ ὠφέλειαν καὶ εἰσοδὸν ἀργύ- ρου καὶ χρυσίου ἢ πανίων ἢ πολλὰ χρήματα ἐκ πραγμάτων. 15 ἐν τῷ γ' δηλοῖ ἀγάπην ἐκ δυνάστεως καὶ σοφοῦ καὶ πρᾶγμα ἐπιθυ- μητόν· σημαίνει καὶ τὸ δουλεῖσθαι ἄρχοντι καὶ ἔχειν φόβον Θεοῦ, εὐτυχίαν ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἰδίων. ἐν τῷ δ' κέρδος καὶ εὐτυχίαν ἀπὸ γονέων καὶ ἦεν ὕδατα καὶ ἀρδεῖαν γῆς καὶ προσαστείων καὶ ὠφέλειαν ἐξ αἰτῶν. ἐν τῷ ε' δηλοῖ ἀγαθὰ τέκνα καὶ ἐπιστολὰς ἀπὸ 20 φίλων καὶ ξένων. ἐν τῷ ς' δηλοῖ βάρος νόσου καὶ δικαστήριον, λύ- πην, κλαυθρὸν καὶ δάκρυα ἐπὶ τῷ νοσοῦντι, ὠφέλειαν ἀπὸ δούλων καὶ κτηνῶν καὶ τὸν ἐπὶ μάγων δεδεμένον πρὸς τὸ γαμήσαι λυ- θῆναι. ἐν τῷ ζ' νομίμως γαμήσαι ἀγαθὰς γυναῖκας, δηλοῖ δὲ καὶ γυναικα ἔγκυον. ἐν τῷ η' δηλοῖ δικαστήριον, θάνατον, ἔδωκε πολὺ, 25 ποταμοὺς καὶ θαλάσσας. ἐν τῷ θ' δηλοῖ στρατείαν καλὴν καὶ ἐν ὁδῷ βροχίην, ψρόνησιν, κίνησιν, προκοπὴν, φόβον Θεοῦ. ἐν τῷ ι' δηλοῖ πλήρωσιν πάντων τῶν ἔργων καὶ συνουσίαν μετὰ βασιλέων ἢ μεγιστάνων ἢ σοφῶν καὶ δόξαν ἀπ' αὐτῶν καὶ εὐτυχίαν ἐν παντὶ 30 ῥασίας καὶ εὐτυχίαν ἀπὸ τῶν φίλων ἢ μεγιστάνων. ἐν τῷ ιβ' δηλοῖ δύναιεν ἐχθρῶν καὶ φόβον περὶ τι ποιηθῆναι· σημαίνει δὲ καὶ εἰσοδὸν τινα ἀπὸ ζώων καὶ τὸν ἐν φυλακῇ μετὰ καιρῶν ἀπο- λυθῆσεσθαι. ἐν τῷ ιγ' εὐτυχίαν ἐν στρατείᾳ καὶ ὠφέλειαν ἀπὸ 32-33 ἀπολυθῆσεσθαι L. ἀπολυθῆσ(ε)τ P.

1 τὸν L. τῶν P.

3 ἐργαζομένην PL.

4 μετὰ addidimus.

8 ἐξεῖ] ἐξήσει? vel ἐξεῖ? τὸ ἐξελλοῖν ἑποστρεφ P. τοῦ ἐξελλοῖντος
16 τὸ L. τῷ P. 18 ὕειν] δειν P. 22 τόν] τῶν
PL. τό L. τῷ P. 24 ἔγκυον L. ἔγκυον P. 29-30 ἀγορα-
σίαν P. 31 ἐπτοήθη P. ἐπτάσαι L. 32 τόν L. τῶν P.

ἐξ ἐχθρῶν καὶ ἀναμονήν· περὶ οὗ αἰτίας. ἐν τῷ ιε' δηλοῖ καλὸν τέλος.

<Περὶ ἐρυθρότητος> ἐντεργητικὸν διὰ μῆρας θ'.
κρίνον· ἀπὸ Σκυρίων καὶ Ἰερών.
5 Ἡ ἐρυθρότης σημαίνει πάντα τὰ ἐρυθρὰ καὶ αἵματα ἔργον χρυσόν, χαλκόν, κρίνον καὶ ἀλθινόν, καὶ σικυάσιν καὶ φλεβο- μίαν, θυσίαν ζώων τινῶν καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πῶς αἵματος ἀγωγὰς ἔργον παρθένια, καταμήνια γυναικῶν. δηλοῖ δὲ χιτῶνα· ἀλθινοῦς καὶ λίθους ἔργον σάρον, αἱματίαν, πορφυροῦς, σημαί 10 νει δὲ πῶς, κρόμονα, σκόροδα, λησιάζ, ὄλβον βαρὺν, πῶς μέγα καὶ δυνατὸν καὶ ἄλλα ὅμοια. σημαίνει δὲ καὶ θησαυρὸν κεκρυμμέ- ρον εἰς τόπον καὶ τομβωδόχους καὶ ἐρήμους πύλους καὶ κρείας. σημαίνει δὲ ὁδὸν, νόσους, κέρματα καὶ μαγίαν καὶ τὸ δεδο- κῆναι ἐκ τούτων τὸν θάνατον καὶ ἐξοδὸν ἐκ κληρονομίας. δηλοῖ 15 δὲ καὶ φυλακὴν, δηλοῖ δὲ καὶ νόσον ἐν ταξιδίῳ, τὴν δι' αἵματος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἔγκυον τεκεῖν ἄρρεν· ὁ δὲ ἐν ξένοις νοσήσει ἢ φυλακισθήσεται. σημαίνει δὲ καὶ πᾶσαν τέχνην αἵματος. δηλοῖ δὲ καὶ ἐρυθροσώμους καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὸν ἀχρηστὸν καὶ δόσ- μορπον ἄνδρα, ἀναιδῆ, φλυαρόν, μογγόν καὶ πάντα κακοποιόν, ἐκ 20 τόπων σχιστῶν, σικυαστῶν καὶ φλεβοτομομένων καὶ μαγελλομένων, ἀπὸ δὲ ὁδῶν τὰς δεινὰς, πλάνην, αἰτίαν, πτωχίαν, ἐπιούρους. ἐν τῷ α' δηλοῖ σόναξιν αἵματος, καὶ φόβον καὶ μίστιαν καὶ φαγε- δάιναν καὶ ἀναγωγὴν αἵματος· σημαίνει δὲ καὶ ὅσα δεινὰ γίνονται διὰ πυρός. ἐν τῷ β' χαμὸν κέρδους, κλεψίαν, δόλους ἢ δύναμιν 25 ἐπιούρων. ὠροσκοπῶν δὲ δηλοῖ κλεψίαν ἄλβον. ἐν τῷ γ' δηλοῖ δικασίμον καὶ μῖσος καὶ ταραχὴν ἀναμεταξὺ ἰδίων καὶ ἀδελφῶν καὶ ἐπιούρους καὶ φλεβοτομίαν καὶ θυσίαν ἐν γάμῳ. ἐν τῷ δ' αἵματος χάσιν, θάνατον ἰδίων, καὶ κατὰ τινας αἵμα κακόν, ἐμ- περησμόν, [I. 232'] ξηρασίαν ἀέρος καὶ σπόρον ὀλίγον. ἐν τῷ ε' 30 δηλοῖ ποτηρὰ τέκνα καὶ δόλον καὶ ζωὴν δεινὴν καὶ περὶ φλεβοτο- μίας καὶ νόσων ἀλγέμενον. ἐν τῷ ἑκτῷ δηλοῖ ἀσθένειαν δι' αἵματος ἢ χολῆς ξανθῆς ἢ ἰπὸ ἄλλου τινός, ταπεινώσιν καὶ ἀπώλειαν

1 ἐξ L. δὲ P. 3 tit. supplevimus. 4 ἀπὸ addidimus. 15 φυ-
λακὴν L. φυλακῆς P. 16 ἔγγον P. νοσήσει L. νοσήσει P.
19 μογγόν L. μογγόν P. 20 σχιστῶν (dub. scripsimus: σχετῶν P. σχι-
τῶν L. φλεβοτόμων L. φλεβοτομομάτων P. 25 ὠροσκοπῶν est γ'
in L. γ' est δ' in L. 27 δ' est ε' in L. 29 ε' est ε' in L. et sic
deinceps. 30 δόλον L. δούλων P. 31 ἀλγέμενον coniectimus: ἀλό-
μενον P. ἀλλόμενον L. 32 ἢ ἀπὸ ἄλλου τινός transp. L. post ζώων.

ζώων. ἐν τῷ ζ' δηλοῖ μοιχείαν καὶ πορνείαν ἐν οἴκῳ τῆς γυναικὸς καὶ μάχην κακὴν καὶ μνηστείαν. ἐν τῷ η' δηλοῖ ἀπώλειαν κληρονομίας καὶ ἐρήμωσιν ἐκ δυναστῶν καὶ ἐξέωσιν αἵματος καὶ κατάφλεξιν καὶ θάνατον διὰ μαχαίρας. ἐν τῷ θ' δηλοῖ ἀπόδρασιν κακὴν διὰ φόβον καὶ αἵματος χύσιν, ὁδὸν δὲ καλὴν· καὶ κλέπτας ἐν ὁδῷ παρατάξασθαι <καὶ> ληστὰς καὶ μεθύουσιν καὶ κακὴν ποιήσιν καὶ πίστιν. ἐν τῷ ι' δηλοῖ ἀδικίαν ἀπὸ βασιλείας καὶ φανέρωσιν τῶν κρυφίων πράξεων καὶ ἀτιμίαν καὶ ἀναζήτησιν αἵματος. ἐν τῷ ια' δηλοῖ ἐχθρὰν φίλων καὶ ἀτυχίαν ἐν οἷς αἰτεῖ καὶ σῶμα μικρὸν 10 ἀπὸ τέκνων καὶ πλατυστῶν καὶ ἐννοίαν ἀπὸ πράσεως καὶ ἀγορασίας, καὶ φλεβοτομίαν καὶ κακὴν εἰμαυμένην. ἐν τῷ ιβ' δηλοῖ κόπον, μόχθον, πένιν, πλῆθος ἐχθρῶν καὶ καταρχὴν καὶ θλίψιν καὶ χρεός, πείναν καὶ ἀπομονήν καὶ ἀπαίτησιν. ἐν τῷ ιγ' σημαίνει ἀπώλειαν ἐν στρατείᾳ καὶ ἀπὸ βασιλείων καὶ κριτῶν καὶ μεγάλων 15 προσώπων. ἐν τῷ ιδ' δηλοῖ κόπον, μόχθον, θλίψιν, φιλότητα καὶ εὐτυχίαν εἰς φίλους κακοῦς. ἐν τῷ ιε' τέλος καλὸν θαυμάσιον.

Περὶ <τῆς> τῶν σχημάτων σημασίας.

Δέον εἰδέναι ὅτι τῶν ις' μερῶν τῶν ἀπὸ ιδ' οἴκων προσερχομένων ἢ σημασία αὕτη ἐστίν. Τὸ πρῶτον ὅπερ μέρος ὁδοῦ λέγεται 20 σημαίνει ὁδοιπορίαν ἢ γονὴν ἢ ὅπερ ἡνίκα φανῇ πολλάκις ἐν τῷ στίξεσθαι, φόβον καὶ ὁδοῦ συντομίαν δηλοῖ Θεοῦ θέλοντος. τὸ β' ὅπερ τεραχὴλ λέγεται καὶ καλὸν καὶ χαρὰν σημαίνει ἢ γονὴν ὅ 25 ὅπερ ἐὰν συμβῇ γενέσθαι περὶ ζητήματος ἐγκύου, γεννήσει ἄρρεν· εἰ δὲ <περὶ> τῶν ἐν ὁδοιπορίᾳ φανῇ, ταχέως ἐπιστροφὴν σημαίνει καὶ τῷ θέλοντι κινήσῃ πρὸς ὁδὸν στρατείας, ταχέως ἐξορμήσῃ 25 αὐτὸν δηλοῖ. τὸ γ' ὅπερ ἄδεται λούφα οἷόν ἐστιν ὅ ὅτι καλεῖται δὲ βασιλεὺς· τοῦτο δὲ συμφέρον ἐστὶ βασιλεῦσι καὶ δυνάσταις. τὸ δ' λέγεται ἀλγοῦν τοιούτῃ γενέσει, ἢ γονὴν ὅ ὅτι τοῦτο δὲ διακομῆτας σημαίνει καὶ μεγάλην ἀξίαν ἔχοντας καὶ γενειάδας μεγάλας. ση- 30 μαίνει δὲ χαρὰν καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ σημασίᾳ γίνεται. τὸ ε' ὅπερ ἰαλεσκάθ λέγεται ἢ γονὴν ὅ ὅτι τοῦτο ἐστὶ πρᾶσινην χροιάν ἔχοντων καὶ ἀγε- νείων· ἡνίκα δὲ ἐν τῷ στίξεσθαι συμβῇ φανῆναι δύο ἢ πλέον,

3 ἐξέωσις P L. 5 κλέπτ P κλέπτῃν L. 6 παρατάξαι P L. καὶ addidimus. 15 ιω' est ζ' in L. 17 τῆς addidimus. 21 συντομίαν L. 22 χαράς P. 23 ἐγκύου L. ἐγγύου P. 24 περὶ ex L. addidimus. 28 διακομῆτας P διακόμματα L.

φυγὴν δηλοῖ, φόβον καὶ αἰτίημα κακόν, πολέμους καὶ τέλος καὶ εἴ τι μετέχει ἐν πότῳ, σημαίνει καὶ θλίψιν. τὸ ζ' ὅπερ ἄλματικὸς λέγεται, τοιούτῃ ἐπίστροφον, οὐ ἢ δήλωσις ὅτι ἐν γυναικείοις 5 πράγμασιν ἐστὶ γνώριμος, μετέχει δὲ χροιάν λευκῶν καὶ μελα- νῶν. τὸ ζ' δὲ σημειῖον ἐστὶν ὃ καλεῖται τεραχὴλ ὅτι ἐν πράγματι διαστρόφῳ λεγόμενον· τοῦτο δὲ στερέωμα δηλοῖ τοῦ ζητουμένου, πλὴν βραδύτητα σημαίνει· ἡνίκα δὲ περὶ ἐγκύου ζητηθῇ καὶ τοῦτο τὸ σημειῖον ἐπέλθῃ, καὶ τότε βραδύτητα δηλοῖ· ἐὰν δὲ γένοιτο περὶ νοσοῦντος, βαρεῖαν νόσον σημαίνει· ἐὰν δὲ πύλιν περὶ ἀγγελίας, 10 ἀληθὴς ᾖται ἡ ἀγγελία. τὸ η' ἐστὶ ὅτι ὅπερ ἄρχας λέγεται, τοιούτῃ κεφαλῇ κορυφῇ· ὅπερ δηλοῖ γυναικεία πράγματα. τὸ θ' ὅτι ὅπερ ἄλωθομαρ λέγεται, τοιούτῃ νίκη θανάτου καλοῦ καὶ ἡσυχίας· σημαντικὸν δὲ ἐστὶ χαλινάριον καὶ ζώων μικρῶν μικρὰς ὄνυχας ἔχοντων· ὅπερ ἐὰν συμβῇ περὶ τινος ὁδοῦ διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης 15 ἢ διὰ γῆς ὁδῆς, ἡσυχίαν καὶ εὐδοκίαν δηλοῖ. τὸ δὲ ι' ὅπερ ἀβέλ λέγεται ὅτι σημαίνει τὸν ζητοῦντα πρᾶγμα τι· τοῦτο δὲ πρόσ- μιξιν σημαίνει παντὶ πράγματι ζητούμενῳ· καὶ ἡνίκα δις φανε- ρῇ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ζητήματος, συνάθροισιν πάντων, στρατῶν ἀπάν- τησιν καὶ ὅλων ἀσχολίαν σημαίνει· ἰσχυρὸν γὰρ σημειῖον ἐστὶν. 20 τὸ ια' ὅπερ λέγεται αλκαβδεβέ ὅτι κοίτημα ἐρμηνεύεται· τοῦτο τὸ σημειῖον δηλοῖ κέρδος καὶ προκοπὴν πράγματος· καὶ ἐὰν ἐν τῷ ζητήματι φανεῖται περὶ πράγματος κρατημένου, ἀριστον κοινεῖς αὐτό. τὸ ιβ' ὅπερ λέγουσιν ἀλευσίν ὅτι τοιούτῃ ἐλάττωσις· ἡνίκα ἐπιφανῇ ἐν ζητήματι ὅπερ ἐν τῇ τοῦ αὐτοῦ σημασίᾳ ἐπιφέρει, τιμὴν 25 καὶ βασιλείαν καὶ μέγα καλὸν σημαίνει· ἐὰν δὲ ἐν τῷ ζητήματι ὅπερ πρὸς αὐτῷ τῷ πράγματι, συμφέρεται ἐπιφανῇ, οὐδὲν καλὸν κοι- νεῖς. τὸ ιγ' ὅπερ λέγεται ἀλματράμ ὅτι τοιούτῃ ἐπικλινόμενον, οὐ ἢ σημασία πρὸς χροιάν χλοερὰν καὶ πρὸς ἐκεῖνα τὰ διαφέρουσι ἀπὸ λευκοῦ καὶ μέλανος· σημαίνει δὲ μᾶλλον καὶ παρθέτους καὶ 30 μεριστάνους καὶ τοὺς ὑποκλινομένην ἔχοντας τὴν κεφαλὴν οὐδα- μῶς· σημαίνει δὲ <καὶ τοὺς οὐδὲν φροντίζοντας> ὅταν μετὰ πατρός μίγνεται τοῦ λεγομένου ἀλμαθάμω. δηλοῖ δὲ καὶ κινήτας καὶ ἀλμαλώτους. τὸ δὲ ιδ' ὅπερ λέγεται ἀλμοσσυράμ ὅτι σημαίνει

1 φυγὴν L. φυγεῖν P. 2 μετέχει L. μὴ ἔχει P. σημαίνει + δὲ P. 6 διαστρόφῳ L. διαστρόφου P. 7 ἐγκύου L. ἐγγύου P. 8 βρά- δειον P. 10 ἀληθεῖς P. 11 δηλοῖ + δὲ P. 15 οὐδῆς] ὄντος P L. 17 παντὶ πράγματι L. παντός πράγματος τῷ P. 18 παντός P. 18-19 ἀπάντησιν L. ἀπάντην P. 28 χροιάν L. χρεῖαν P. 31 καὶ τοὺς οὐδὲν φροντίζοντας ex L. recepinus. 32 κινήτας L. νικήτας P.

620

A. DELATTE ET L. DUBOIS

ποιῶν οἶκον, ἀπὸ ἡμέρας τετάρτης ἕως πέμπτης εὐτυχία ἐστί.
ἐὰν δὲ ὁ ἰδ' οἶκος ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων γεννηθῇ, ἀπὸ πέμπτης ἕως
ἑξῆς εὐτυχία ἐστί τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

ἡμετέριον τοῦ ὄλου μῆ-
τος οἶκος ἐξέλθῃ

ποιῶν οἶκον, ἀπὸ ἡμετέρας εἰμαρμένην βούλει γνῶναι
 ἔαν δὲ ὁ ιδ' οἶκος ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, ἀπὸ τοῦ θεοῦ θέλοντος.
 τῆς ζ' εὐτυχία ἔσται τοῦ θεοῦ θέλοντος. μὴ
 Εἰ δὲ καὶ τὴν εἰμαρμένην τοῦ θεοῦ θέλοντος
 5 γὰρ βούλει γνῶναι, ὁμοίως βλέπε. εἰ ὁ θ' οἶκος ἐξέλθῃ
 ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, ἀπὸ α' ἡμέρας ἕως τῆς ε' εὐτυχία ἔσται. ἔαν
 ὁ ι' οἶκος ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, ἀπὸ τῆς ἡ' εὐτυχία
 10 ἔσται. ἔαν ὁ ια' οἶκος ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, ἀπὸ
 τῆς ια' ἕως τῆς ιε' εὐτυχία ἔσται. ἔαν δὲ ὁ ιβ' ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, ἀπὸ
 τῆς ιβ' ἕως τῆς ιε' εὐτυχία ἔσται. ἔαν δὲ ὁ ιγ' ἐλθῇ ἀπὸ ἀγαθῶν
 οἶκων [f. 233v] ἀπὸ ιε' ἄχρι τῆς κε' εὐτυχία ἔσται. ἔαν ιε' οἶκος
 γεννηθῇ ἀπὸ ἀγαθοποιῶν πατέρων, ἀπὸ κε' ἕως τέλους ἔσται εὐ-
 χία τοῦ θεοῦ θέλοντος.
 Εἰ δὲ καὶ τὴν εἰμαρμένην βούλει γνῶναι, ὁμοίως βλέπε τὸν θ' οἶκον· καὶ
 ἔαν βούλει γνῶναι τὸν α' οἶκον, ἀπὸ τοῦ θεοῦ θέλοντος, ἀπὸ τοῦ πρώτου μηνὸς ἕως

οἶκον [1. 233v] ἀπὸ ἀγαθοποιῶν πατέρων, ἀπὸ
γεννηθῇ ἀπὸ ἀγαθοποιῶν πατέρων, ἀπὸ
χρῆμα τοῦ Θεοῦ θέλοντος.
Εἰ δὲ καὶ τὴν εἰμαρμένην βούλει γνώσαι
15 τοῦ βίου ἐνταυτοῦ, ποιεῖ οὕτως. βλέπε τὸν θ' οἶκον· καὶ
ἐὰν γεννηθῇ ἀπὸ καλοποιῶν οἶκων, ἀπὸ τοῦ πρώτου μηνὸς ἕως
τοῦ 8' εὐτυχία ἔσται. ἐὰν δ' ἰ' οἶκος ἐξέλθῃ ἀπὸ καλῶν οἶκων, ἀπὸ
8' μηνὸς ἕως τοῦ 9' εὐτυχία ἔσται. ἐὰν δ' ια' οἶκος ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀγα-
θῶν οἶκων, ἀπὸ 9' μηνὸς ἕως τοῦ 11' εὐτυχία ἔσται. ἐὰν δ' ιβ' οἶκος
20 ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, ἀπὸ 11' μηνὸς ἕως τοῦ θ' εὐτυχία
ἔσται. ἐὰν δ' ιδ' ἐξέλθῃ ἀπὸ ἀγαθοποιῶν οἶκων, ἀπὸ τοῦ θ' ἕως τοῦ
ια' εὐτυχία ἔσται. ἐὰν δὲ οἱ ιε' ἔσται ἀπὸ ἀγαθοποιῶν, ἀπὸ ια' ἄχρη-
στοῦ ιβ' εὐτυχία ἔσται. ἰστέον ὅτι πάντες οἱ προσηρθεῖντες ὥρω-
25 πάντοτε σημαίνουσιν· ἐὰν δὲ <ἀπὸ> κακῶν, ἐξ ἐναντίας κακόν·
εἰ δὲ καὶ πάλιν ἀπὸ καλῶν καὶ κακῶν, μέσον ὀφείλει εἶναι· καὶ
κρίνε ταῦτα καὶ ἐὰν τὸ ζήτημα περὶ ἡμέρας γένηται κατὰ τὸν
ἡμερῶν κανόνα κρίνεις· περὶ δὲ τῶν μηνῶν ὡσαύτως κατὰ τὸν
μηνῶν κανόνα, ὡσαύτως καὶ περὶ τοῦ χρόνου.

30 Περὶ τῶν εἰδέναι τὸν σκοπὸν
τοῦ ἐρωτήματος.

Εάν βούλει εἰδέναι τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτῶντος, ζητήσων τὸ σχήμα τὸ ἀπὸ γ' καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ζ' ἐξερχόμενον. κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ

8 ια' L. ι' P.
9-10 είν --- ἔσται addidimus.
25 σημαίνουσιν l. σημαίνει P.
32 ἐρωτῶντος P.

21 δ' P γ' L.
ἀπό inserimus.

(47) UN TRAITÉ BYZANTIN

ὀφείλεις κρίναι καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ 1^{ου} ἐξερχόμενον
καὶ ἀπὸ τούτων γινώσκει τὸ μέλλον. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου καὶ
4^{ου}, καὶ ἀπὸ τοῦ 4^{ου} καὶ ἡ καὶ κρίνον τὸν παρεληλυθότα, ἔαν μά-
λιστα ὁ Θεὸς θεύσειεν. ὀφείλεις δὲ μᾶλλον γινῶσθαι ὅτι οἱ σύνδεσ-
5^{τοι} μοι ταύτης τῆς τέχνης ἐν ταῖς κρίσεσιν εἰσιν καὶ ἐν τοῖς διπλα-
σιαμοῖς τῶν σχημάτων ἅτινα καλοῦνται θεωρήματα. καὶ ἔαν
κατὰ τινα τούτων τῶν τρόπων συμβῇ μὴ δύνασθαι τὸν διαλογισμὸν
γινῶσθαι διὰ τὴν τῆς σημασίας ποικιλίαν τῶν σχημάτων, κρατεῖ
τὴν πρώτην κρίσιν εἰ δύνασθαι· καὶ ἀπαλειφόμενον τούτων τῶν
10 σχημάτων τοῦ 4^{ου} ζητήματος, ἄλλο μόρφωμα μόρφωσον καὶ κατὰ
τὴν κρίσιν τῶν δύο τούτων ἐν τῷ ζητήματι ὀφείλει κρίναι.

Ηρὸς τὸ ἐκβαλεῖν τὸ τε' ἀχῆμα
 ἀπὸ τῶν δ', πρὶν τῶν μητιέων.

Τὸ α' ἀπὸ τῶν δ' μητέρων τῶν πρώτων εἰς ἐκβαλεῖν θελήσει·
15 ας, ἀριθμήσον τὰς στιγμὰς τὰς λεγθεύσας ἐξ αὐτῶν καὶ σόμμιζον
τὰς στιγμὰς τοῦ πρώτου σχήματος· εἰς ἣ ἴσος ὁ ἀριθμὸς, ἀριθ-
μήσον ἴσον· εἰ δὲ εὗρης ἄρισον, ἄρισον συντάξεις· ὁμοίως ἀριθ-
μήσον τὰς στιγμὰς τῶν δευτέρων σχημάτων καὶ πρόσθε· τὰς
στιγμὰς αὐτῶν· καὶ εἰ μὲν ἴσον εὗρηθῃ, ἴσον· εἰ δὲ ἄρισον, πάλιν
20 ἄρισον· συνταχθήτωσαν δὲ ἐν τῷ β' τόπῳ τοῦ α' σχήματος· τοῦ-
τω γὰρ τῷ τρόπῳ τυποῦται τὸ ιε'. ἴσθι δὲ τὸ α' σχῆμα οὐδέποτε
εἶναι ἀληθές, εἰ μὴ εὗρης ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ τὸ γεγόμενον.

<H ε ρ ι τ η ς ποιότητος τῶν σχημάτων>.

Καὶ ὁ μὲν γελάσσης, ἡ ὑπόκυψις, ἡ μεγάλη ἔξοδος, ἡ λευκότης, ὁ στόλος εἰσερχόμενος καὶ ὁ ἀνηβος ὑπέρκυλα ἐν καλοῖς. ἡ δὲ
 25 ὁ στόλος εἰσερχόμενος καὶ ὁ ἀνηβος ὑπέρκυλα ἐν καλοῖς. ἡ δὲ
 θλίψις, ἡ ἐρυθρότης, ἡ μικρὰ ἔξοδος, ὁ στόλος ὁ ἐξερχόμενος καὶ
 ὁ σπανὸς ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ εἰσι κακά. ἡ δὲ ἐλάττων εἰσοδος καὶ ἡ
 ὁδὸς συγκεκερωσμένα εἰσὶν ἐν ἀγαθοσύνῃ. ἡ δὲ σόναξις καὶ ἡ
 ὑπόκυψις ἐν ἀγαθότητι καὶ κακίᾳ πλήθος σημαίνουσιν, ἐν ἀγαθῷ
 30 τητι μὲν πλήθος καλοῦ, ἐν δὲ κακίᾳ πλήθος κακοῦ. ἡ φυλακὴ ἦγον

1 καὶ¹¹ ἢ L. P. 5 τοῖς L. τοῖς P. 11 ἴσον¹ L. τοῖς P. 17 ἴσον L.
15 ληφθεὶς L. λειφθῆσας P. 16 ὁ ἴσος transp. P. 26 εἰσπράχόμενος P.² ἐξέρ-
ῖσας P. 23 titulum ex L. recepinus.
χόμενος P.¹ L. 28 συγκεκρασμένα P.

ὁ φόβος ἐν πᾶσιν ἐπικράτησιν καὶ στερέωσιν σημαίνουσι. καὶ δεῖ
εἰδέναι ὅτι ἐκείνα τὰ σημεῖα ἅτινά εἰσιν ἐν ὑπερῷῳ ἀγαθῶν
ἀγαθὰ εἰσιν καὶ τινὰ εἰσι χάριν βεβαιώσεως τῶν ἄλλων, ὥσπερ
ἔστιν ἡ μεγάλη ἔξοδος καὶ ἡ μικρὰ ἔξοδος, αἵτινες εἰσιν ἀγαθαὶ
5 ὑπὲρ [[τρόπου]] μέτρον. ἡ λευκότης δηλοῖ ἡσυχίαν καὶ ἀγάπην ἀγα-
θῶν. ὁ στόλος ὁ εἰσερχόμενος ὡσαύτως ἀγαθόν, ἀλλὰ μετὰ βίας ἢ
δυνάμεως. ὁ γελάστης καὶ ὁ ἄνηθος μεγάλων καὶ μικρῶν εἰσι ση-
μαντικά, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ, καὶ τινὰ ὑπὲρ μέτρον
εἰσίν, ὡς ἡ ἐρυθρότης, ὁ στόλος ὁ ἐξερχόμενος καὶ ὁ σπανός, τὰ
10 δὲ ἄλλα μετρίως, ὡς ἡ θλίψις καὶ ἡ ὑπόκρυψις. λέγεται δὲ ἡ θλίψις
σημαίνει εἶναι μεγάλων καὶ μικρῶν. καὶ ἐκείνα ἅτινά εἰσι συγκε-
κερασμένα ἐν ἀγαθῷ, ὡς ἡ μικρὰ εἴσοδος καὶ ἡ ὁδός, ἄλλο ἐν ἄλλῳ
μᾶλλον δύναται δηλοῦν. ἡ γὰρ μικρὰ εἴσοδος ἔλαττον σημαίνει
ἢ <ἡ> ὁδός. ὁμοίως δὲ ἡ σφάξις καὶ ἡ ὑπόκρυψις σημαίνουσι
15 πλῆθος καλοῦ καὶ κακοῦ καὶ αἱ δύο αὗται σημαίνουσι πολλά, ἀλλ'
ὁμως ἡ σφάξις πλέον δηλοῖ. ὁ δὲ φόβος ἐν πᾶσι περικρασιὸν δηλοῖ.
Ἐπὶ τούτων ἐξαιρέτως δεόν ἐιδέναι ὅτι ὁποῖαν γεννηθῶσιν
υἱοὶ ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, εἰ μὲν ἀγαθοὶ ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων
γεννηθῶσι, διπλασιῶς σημαίνουσι τέλος ἀγαθόν. εἰ δὲ γεννηθῶσι
20 ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ συγκεκερασμένων, μείζον ἔσται τὸ καλόν. καὶ
[f. 234] ἐὰν καλὸς υἱὸς γεννηθῇ ἀπὸ καλοῦ πατρὸς τοῦ τελείως
ὄντος ἀγαθότητος, ἀγαθὸν σημαίνει. εἰ δὲ ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ, κακόν.
ἡ γὰρ ἀγαθότης τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἀπολείται διὰ τοῦ ἑτέρου
τοῦ κακοῦ καὶ σημαίνει μετρίως καλόν. ὡσαύτως καὶ ἡ κακία
25 τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἀπολείται καὶ δύναται σημαίνει μετρίως
κακόν. εἰ δὲ υἱὸς γεννηθῇ ἀπὸ πατρὸς συγκεκερασμένου ἐν ἀγαθῷ
καλὸν κοινῶς τούτεστι ἀπὸ εἰμαρμένης μεγάλης καὶ μικρᾶς καὶ
κρείττων εἰμαρμένη ἔσται. ἐὰν γεννηθῇ ἀπὸ δύο τελείων ἀγαθῶν
οἰκῶν, πολυπλασιῶς σημαίνει ἀγαθόν. ἔστω σοι ὡς ἐν ὑποδείγ-
30 ματι οὕτω, ἐὰν ἀπὸ γελάστον <καὶ> σφάξεως πάλιν γελάστης ἐξ-
έλθῃ. εἰ ἀγαθὸς υἱὸς γεννηθῇ ἀπὸ πατρὸς πλῆθος σημαίνοντος ἢ
ἀπὸ πατρὸς μετρίου ἐν καλῷ, σημαίνει μετρίως καλόν ἢ κακόν.
ἐὰν δὲ υἱὸς γεννηθῇ ἀπὸ ἀγαθῶν πατέρων, μετρίως σημαίνει

1 στερέωσιν] στερεῶν P. 2 ὑπερῶν P. 3 μικρὰ ἔξοδος perpe-
ram hic laudatur : fortasse leg. δυνατὴ εἴσοδος. 4 τρόπου delendum :
auctor male vertit : supra modum. 5 ἐξερχόμενος PL. 14 ἡ addi-
dimus ex L. 18 αὐτῶν] + καὶ P. 19 σημαίνει PL. 20 συγκεκερασμένων L. συγκερασμένων P.
21 τελεία P. 23 τοῦ² L. τοῦτο P. 24 κακοῦ L. καλοῦ P. 26 συγ-
κεκερασμένου L. συγκερασμένη P. 30 καὶ ex L. addidimus.

ἐπικρασίαν μετὰ μεγάλης πληθούς. εἰ δὲ υἱὸς πλῆθος σημαίνων
γεννηθῇ ἀπὸ πατέρων ἐν τελείᾳ ἀγαθότητι καλῶν, μετὰ θαυμασ-
τῆς ἀγαθότητος ἀγαθὸν σημαίνει, χάριν δὲ θαυμασίας, ἐὰν γεννη-
θῇ ἐκ δύο γελαστῶν σφάξις. εἰ μὲν γεννηθῇ υἱὸς πλῆθος σημαί-
5 νων ἐκ πατρὸς πρὸς τελείαν ἀγαθότητα, ἐν ἀγαθῷ ἀγαθόν. καὶ
ἐκ πατρὸς πρὸς τελείαν κακίαν, κακόν. οὐδὲν δὲ ἡ σφάξις ἔχει τι
δηλῶσαι ὅσον εἰς ἑαυτήν, ὥσπερ τῇ ἀνωτέρᾳ κρίσει ζητηθήσεται
καὶ προσμένει χάριν τῆς κρίσεως ἔχουσα σημεῖον, <χάριν δὲ λό-
γου> ἐὰν ἐκ γελάστον ἢ σφάξις συμβῇ γεννηθῆναι. ὁμοίως. ἐὰν
10 ἐκ δύο πατέρων υἱὸν πλῆθος σημαίνοντα γεννηθῆναι συμβῇ, ἀνω-
τέρῳ ζητηθήσεται ἡ κρίσις ἥτοι πρὸς σημεῖον τὸ ἀνώτερον, ἐὰν
ἀγαθὸν σημαίνῃ. κριτῆς πολυπλασιῶς ἐκ πατέρων πλῆθος σημαί-
νοντων μετὰ πολὺ πλῆθος σημαίνοντος ἥγρον σημασίας χωρὶς
διωρίας δηλοῖ ἀγαθόν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ κακοῦ. πάλιν δεῖ εἰδέναι
15 περὶ σημείου ἐπικράτησιν σημαίνοντος τοῦ δυνατοῦ σημείου, ἐὰν
γεννηθῇ ἐκ πατέρων τελείων ἀγαθῶν τελείως ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς
τόποις ἀγαθὸν δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὁ φόβος ἀπὸ ἐξόδου καὶ δυνατῆς εἴ-
σοδος γεννηθῇ <τούτεστιν> ἐὰν ἀπὸ τελείου ἀγαθοῦ καὶ ἀπὸ ἐσχάτου
κακοῦ ἐν κακίᾳ υἱὸς ἐπικράτησιν σημαίνων συμβῇ. <γεννηθῆναι>, οὐ-
20 δὲν σημαίνει ἴδιον ὅσον πρὸς ἑαυτό, διότι ἡ κακία τοῦ ἐνός καὶ ἡ ἀγα-
θότης τοῦ ἄλλου ἐξ ἴσου κρινόμενα ἐναντία καταλύει αὐτόν. εἰ δὲ
γεννηθῇ ἐκ τελείου ἀγαθοῦ πατρὸς <καὶ> ἀπὸ συγκεκερασμένου
ἐν ἀγαθότητι, ἐπικράτησιν σημαίνει μετὰ μεγαλοσύνης. ὁ δὲ
γενόμενος ἐκ πατρὸς συγκεκερασμένου ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐκ πατρὸς
25 πλῆθος σημαίνοντος υἱὸς ἐπικράτησιν καλοῦ μετὰ πολλοῦ πλῆ-
θους <δηλοῖ>, τούτεστιν <ἐὰν> ἀπὸ ἐξόδου καὶ ὑποκρύψεως ἔλθῃ.
ἐὰν δὲ γεννηθῇ ὁ υἱὸς ἐπικράτησιν σημαίνων ἀπὸ πατρὸς πλῆθος
σημαίνοντος, ζητητέον τὴν κρίσιν τοῦτον ἀνωτέρω. καὶ ἐὰν πρὸς
καλὴν ἐπικράτησιν φανεροῦται, ἀγαθὸν μετὰ μεγάλης πληθούς
30 σημαίνεται, χάριν δὲ λόγου ἐὰν ἐκ φόβου καὶ σφάξεως πάλιν φό-
βος ἐξέλθῃ.

2 τελεία L. τέλει P. καλόν PL. 4-5 σημαίνοντος P. 5 πατρὸς
πρὸς] πατρός P. 6 κακὸν] κακοῦ P. 8-9 ἔχει L. ἐὼν P. 8-9 χάριν δὲ
λόγου ex L. recepinus. 9 ἐὰν] + δὲ PL. ἐὰν* addidimus. 11 σημεῖον
τὸ ἀνώτερον L. ὁμοιον τῷ ἀνωτέρῳ P. 12-13 σημαίνοντος P.
14 δεῖ] δὲ P. 15 ἐπικράτησιν περὶ σημείον (sic) transp. P.
17 τόποις] τρόποις PL. 18 τούτεστιν addidimus. 19 γεννηθῆναι
addidimus. 20 ὅσον L. νόσον P. 22 καὶ ex L. recepinus. 23 συγ-
κερασμένου P. 24 συγκεκρασμένου PL. ἀγαθῷ] + ἡ PL. 25 ση-
μαίνοντος] + ὁ δὲ PL. ἐπικράτησιν] περικράτησιν PL. 26 δηλοῖ
addidimus. ἐὰν ex L. recepinus. 29 ἀγαθόν] τοῦ ἀγαθοῦ PL.

Περὶ τῶν μερῶν ἐν πᾶσι τοῖς
ζητήμασι τῶν ἐν ταῖς γενεαῖς.

Ῥητέον περὶ τῶν μερῶν τῆς τύχης καὶ ὁποῖον ἐν τοῖς ἄλλοις
μέρεσι τὴν ἀρχὴν επικρατεῖ, ὅπερ οὕτω εὐρίσκεται ταύτῃ τῇ πλου-
5 τοποιῷ τέχνῃ. ἂν ἐντυχὲς σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ ὅπερ ἀνερχό-
μενον λέγεται συνδράμη καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ε' ἢ θ' ἢ ι' ἢ ια'
ἢ ιγ' ἢ ιδ' ἢ ιε' εὐρεθῇ, τὸν τῆς τύχης πατέρα εἰς τὸ εὐρεῖν, καὶ
ἐν τούτῳ ἰσχυροτέρως, καὶ ἐὰν ἐν τοῦτοις τοῖς τόποις εὐρεθῇσεται.
τότε μὲν οὐ μέρος, ἀλλὰ πληρεστάτην καὶ τελείαν τύχην εἰρεῖ
10 τις εὐρηκέναι, καὶ ὅπερ δηλώσειεν μακρὸν καὶ ἐναπτόμενον εἶναι
δνάγκη πιστεῦσασθαι ἐν ᾗ ὁποῖα ἀρχὴ γέγονεν. ἐὰν ἐν τοῖς προλεχ-
θεῖσι τόποις κατὰ τὸν ᾄθεντα τρόπον ἐναντία γίνωνται σχήματα,
καὶ ἐναντίως ὀφείλουσιν κρίνεσθαι.

Καὶ ἄλλως. πρὸς τὴν τῆς γενέσεως ἀρχὴν, τὸ μέσον καὶ
15 τὸ τέλος, ἰστέον ὅτι ἐὰν ἐν τινι τόπῳ συνιστάμενόν τι ἐν τῷ πρώτῳ
τόπῳ ἴσον συνδράμη σχῆμα ἐκ συνεσιώτων ἀνάμεσον ἀμφοτέρων
τῶν σχημάτων ταῖς στιγμαῖς τῶν κεφαλαίων ταῖς ἀριθμηθείσαις
αὐτοῦ τουτέστι τῆς α' καὶ τῆς β' κεφαλῆς <αἱ στιγμαὶ> ἀριθμη-
θεῖσαι καὶ ταῖς α' προστεθείσαι ἀπὸ τῆς γεναμένης μιᾶς καὶ μιᾶς
20 † ἐμπέπτονται ἀπὸ τῆς α'. ὅποτε γὰρ καὶ τὸ σχῆμα ἐπὶ τὸ αὐτὸ
δν ζητηθήσεται, τὸ μέρος ὅπερ ἐστὶ τῶν στιγμῶν ὁ ἀριθμὸς ἔσται
τελειούμενον, ἐξ οἴου τέως φέρεται ὁ ἀριθμὸς καὶ τοῦ τρίτου καὶ
τε καλὸς καὶ τε κακός ἢ μέσον βαθμοῦ. οὐδαμῶς δὲ αὐτῶν οἱ
τόποι εἰσὶ παρεωραμένοι· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν τριῶν τόπων καὶ
25 σχημάτων τοῦ ὄλου ἔσται ἡ δῆλωσις. τῶν δὲ ἄλλων ια' οἰκῶν ἐὰν
αὐτῶν τὰ μέρη οὐ συμβῇ † τοῦ εὐρεθῆναι τοῦτον αὐτὸν κακὸν
δν οὐκ ἔστι παρεῖναι· [f. 234v] ὁ γὰρ οἶκος αὐτοῦ ἐν ὀνόματι μέρος
ἐπικαλεῖσθαι βεβαίῳ· τῶν δὲ ἄλλων οἱ ἀριθμοὶ καὶ ὁ ὀφειλμὸς,

1 μερῶν L. signum ἡμερῶν P. πᾶσι L. πάσοις P. 3 ὁποῖον L.
ὁποῖα P. 8 ἰσχυροτέρως L. ἰσχυροτέρος P. καὶ ἐὰν L.
ἐὰν P. 9 εἰρεῖ L. εἴρη P. 10 μακρόν L. μακράν P. 11 ἢ
φ P. ὁποῖα ἀρχὴ L. ὁποῖα ἀρχή P. 14 τὸ L. τοῦ P. 15 τὸ
τέλος L. τοῦ τέλους P. 16 τόπῳ P. τῷ P. 17 ταῖς² L. τοῖς P.
σχήματ P. ἐκ L. καὶ P. ἀνὰ μέσων PL. 18 τῆς¹ τοῦ PL. αἱ στιγμαὶ
ἀριθμηθείσαις L. ἀριθμούσαις P. 19 ταῖς¹ τῆς P. τοῖς L. αἱ στιγμαὶ
ex L. recepinus. 20 † textus cor-
ruptus videtur esse. 21 τὸ L. τῷ P. 22 τε-
λειούμενος PL. ἐξ οἴου P. οὐ L. 26 † textus corruptus. 27 δν L.
δ P. 28 καὶ om. L.

ἐὰν ἐν τῷ α' ἢ τῷ β' σχήματι ἐξ ὧν μέρος ζητεῖται ποιήσεται τέ-
λος, ἥδη οὐκ ἐκ τριῶν τόπων καὶ σχημάτων, ἀλλὰ ἐκ δύο τόπων
καὶ ἐκ δύο σχημάτων ὡς εἶρηται ἐπάνω κρίσις βεβαιούται. μέρος
μὲν σημαινόμενον διὰ διπλοῦ τρόπου περὶ φαντασίας ἐν τῷ αὐτῷ
5 τόπῳ <εἰ> ἔσται εὐρεθόν, βεβαιότερα πίστει κρατεῖσθαι οὐ κα-
λύομεν. τῶν δὲ ἄλλων ἐὰν τίς ἐστὶν οἶκος ἐν τῷ ζητήματι. <οὐκ>
ἔστιν ὁμοιον σχῆμα τούτῳ· οὐδενὶ τρόπῳ ξένον κρίναι εὐκαίρως
δηλοῖ.

10 Ἀρχὴ τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ σημασίᾳ
τῶν σχημάτων.

Ἢ εἰσοδος καὶ ἡ ἐξοδος τετράποδα σχηματίζουσιν. ὁ δὲ σπανὸς
πωληθὲν ἢ ἀπολεσθὲν ζῶον ἀπὸ ἐξουσίας προσφέρει ἴδιον. ἡ ὑπό-
κυψις καὶ ὁ σπανὸς ζῶον ἀπὸ ἐναντίας δηλοῖ πωρεῖται. ὁ ὀπίσθιος
πάλιν καὶ ἡ θλίψις καὶ ὁ ἀνηβὸς καὶ ὁ σπανὸς γοναῖκας καὶ ὁ
15 γελᾶσθης τὰ ἄρρενα δηλοῖ. πάλιν ἡ ὑπόκυψις καὶ ἡ ὀδὸς ὅπῃ
γεννήσονται τὸν φόβον, ζῶον δηλοῦσι τετράποδον. ἡ ὑπόκυψις καὶ
ὁ φόβος καὶ ἡ ὀδὸς περὶ ἐμφυχωμένου πράγματος καὶ θνητοῦ ἐξ-
εωθέντος ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐρωτώμενος δηλοῖ· σημαίνει δὲ καὶ
γοναῖκας. εἰ δὲ ὁ φόβος σχῆμα ἄρρενος εἴη, ἀποθάνεται. ἡ θλίψις
20 καὶ ὁ φόβος ἐὰν ὑπὴρην γεννήσωσιν, τοῦ ἀπόντος δηλοῖ τὸ πλοῦτον.
πάλιν δὲ ἡ θλίψις καὶ ἡ λευκότης ὁμβροὺς σημαίνουσι πολλοὺς.
ἡ θλίψις πάλιν φανεῖται ἐν τε πολλοῖς τόποις θάλασσαν δηλοῖ καὶ
πλοῖα καὶ τὸν θέλοντα ταξιδεῦσαι. ὁ σπανὸς καὶ ὁ ὀπίσθιος ἐὰν
εἰσοδὸν γεννήσωσιν, δικασίματα μετὰ γοναῖκῶν καὶ φιλονεικίας
25 δηλοῖ γενέσθαι. οἱ δύο στόλοι ἐὰν μετ' αὐτῶν φανῶσιν, ἰδίους
σημαίνουσι καὶ φίλους· ἅπερ ἐὰν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὠροσκοπῷ ἴδῃς,
συζύγου ἐπ' ἄνδρα μάχης δηλοῖ. ἡ ὀδὸς ἀπὸ γελᾶσθου καὶ στόλου
διάστασιν σημαίνει καὶ ἐμπροσθεν ἄρχοντος περὶ τοῦ ἐρευνῆσαι
τὴν ἀλήθειαν κρίσις συνίσταται. ἡ ὀδὸς πάλιν <ἐὰν> ἐν τῇ ἀρχῇ
30 τοῦ ὠροσκοποῦ τῆς σποδομαντείας ἢ ὁ εἰσερχόμενος
στόλος φανεῖται, σώων καὶ μετὰ αἰτίας δηλοῖ γενέσθαι στρατείαν.

1 β' P. δ' L. ποιήσεται PL. 3 μέρος L. μέρος P. 1 διὰ
P. μετὰ L. διπλοῦ L. μικροῦ P. 5 εἰ addidimus. 6 ἐν
τῷ L. οὕτω P. οὐκ ex L. recepinus. 18 ἐρωτώμενος L. ἐρω-
τούμενος P. 26 σημαίνουσι L. σημαίνει P. 27 συζύγου PL.
ἐπ' ἄνδρ P. ἐπ' ἄνδρ L. 29 ἐὰν ex L. recepinus. 31 σώων L.
σώων P.

ὁ φόβος εἰς πρῶτος ἐξέλθῃ καὶ γένηται ἡ ἐρώτησις περὶ ἀρρώστου, κακὸν σημαίνει· τῷ δὲ στρατεύοντι ἑλαττον κακόν· τῷ δὲ πλεόντι καὶ τῷ ἐν φυλακῇ βραδείαν τὴν ἐπιστροφὴν σημαίνει· τοῖς δὲ ἐκ πόλεως διερχομένοις σωτηρίαν σημαίνει. εἰ δὲ ἡ δυνατὴ εἴσοδος 5 ἀπὸ ἐξόδου καὶ φόβου φανεῖται, θάνατον δηλοῖ τῷ νοσοῦντι. εἰ δὲ στόλος ἐξερχόμενος ἢ καὶ εἰσερχόμενος, μετὰ τὸ μακρονοσῆσαι ὑγείαν σημαίνει. ἡνίκα δυνατὴ εἴσοδος συμβῇ γενέσθαι ἀπὸ ἐξόδου καὶ φυλακῆς, μακρονοσίαν μετὰ ὑγείας δηλοῖ· ἐν δὲ πράσει καὶ ἀγορᾷ ἄχρηστον· σημαίνει δὲ καὶ φθορὰν καὶ ἀπώλειαν καθόλου.

10 εἰ δὲ φανεῖται στόλος εἰσερχόμενος μετ' αὐτοῦ, τὸ κλαπὲν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ σημαίνει εἶναι. ἡ λευκότης εἰ συγγένηται μετ' αὐτῶν, τὰ κλαπένια ἢ ἀπολεσθέντα στραφήσονται καὶ ἀπὸ γυναικὸς κεκρατημένα δηλοῖ εἶναι. ὁ φόβος τάφον σημαίνει. ἐν γὰρ τῇ σποδομαντείᾳ ταύτῃ εἰς στόλος εἰσερχόμενος μετ' αὐτοῦ 15 συνδράμη, μήνυμα σημαίνει. αὐτοῦ δὲ τοῦ σχήματος τὸ χρώμα τῷ ὠροσκόπῳ μεθ' οὗ κοινωνεῖ τελείως δηλοῖ. καὶ εἰς ἡ λευκότης <ἢ ἐρυθρότης> πλησιάζῃ, ἐν αὐτῷ ταῦτά ἐαυτῇ <ζῶα> δηλοῖ <λευκαίνοντα ἢ> ἐρυθραίνοντα. εἰς δὲ ὁ ἀνθρὸς συζευχθεῖν, χαίτας ἥτοι κόμας ξανθὰς δηλοῖ. εἰς δὲ ὁ σπανός, ὅστις 20 νέους σημαίνει, ὁμοίως σημαίνει τῇ λευκότητι καὶ τῇ θλίψει ἄνδρα μέγαν οὗ χωρὶς χαρτὴν τῷ ζητοῦντι δηλοῖ καὶ αὐτὸς ὁ μνηστὴς πράγματα ἔξει βασιλικά. εἰς δὲ μετὰ ἐξόδου, ζημίαν δηλοῖ ἢ ἀπολεσμόν. ἡ θλίψις εἰς φανῇ ἐν τῷ β' ὠροσκόπῳ ἢ τῷ γ' ἢ τῷ οὐκω τῆς ἐλπίδος, ἐγνωσμένον κλέπτην σημαίνει· ἡ δὲ χροιά αὐτοῦ ἀπὸ 25 τῶν σημείων ἐξ ὧν μίγνεται ζητητέα ἐκείθεν· καὶ ὅρα ταῦτα καλῶς.

Εἰς ἐν ἀρχῇ ὁ φόβος φανεῖται <καὶ> ἡ λευκότης, περὶ εὐμόρφου γυναικὸς οὐσίας ἐν ὑποφίᾳ δηλοῖ τὸ ἐρώτημα· εἰ δὲ εἴσοδος δὲ καὶ θλίψις συνδράμοιεν περὶ ἀγορᾶς τινος ζώου ἢ ἀνδραπόδου γίνεται ἢ 30 πεῦσις ἢ ἀπὸ ἀνόμου ἢ ἀπὸ τραχέως φοβουμένου μισμοῦ. ἡ ἐρυθρότης καὶ ἡ θλίψις εἰς ἐν ἀρχῇ γένωνται, μάχας σημαίνουσιν ἢ οἰκίαν τοῦ ἐγκαλοῦντος δηλοῦσιν. εἰ δὲ ὁδὸς ἔσται, οἰκίαν δηλοῖ

2 στρατεύοντι L. στρέβοντι P. 5 ἀπὸ L. ἄλλο P. φόβου L. φάβος P. 14 εἰς L. ἐναν P. αὐτοῦ L. αὐτῶν P. 15 σχήματος i.e. λευκότητος. τὸ χρώμα P. τοῦ χρώματος L. 16 κοινωνεῖ L. κινεῖ P. 17 ἡ ἐρυθρότης addidimus. ταῦτά] ταῦτα P. τὰ αὐτά L. ζῶα ex L. recepiimus. 17-18 δηλοῖ εἰσοτὴ Γραικ. P. λευκαίνοντα ἢ addidimus. 21 γ' L. β' P. 25 ἐξ] εἰς L. οἷς P. ζητητέα] ζητητέον P. ζητητέος L. 27 κεφάλαιον πάλιν ἄλλο περὶ τῶν αὐτῶν τίτ. in L. καὶ addidimus. 29 ἀνδραπόδου L. τετραπόδου P.

κατακαυθῆναι. ἡ ὁδὸς πάλιν καὶ ὁ εἰσερχόμενος στόλος κίνημα καὶ στρατεῖαν δηλοῦσιν ἔσεσθαι ἢ τὸν ἀπόντα καὶ τὸν πλησίον μετὰ κέρδους καὶ πλοῦτον δηλοῖ γενέσθαι. ἡ ἐπὶ ἀρχῇ καὶ ὁ φόβος περὶ ἀρρώστου ἢ ἀπόντος ἢ τοῦ ἐν φυλακῇ δηλοῦσι γενέσθαι 5 τὸ ἐρώτημα. ὁ δὲ ἀσθενὴς οὐκ ἔσται ἐν τῷ ζῆσαι· ὁ ἀπὸν μετὰ φορὰδων φορτωμένων ἔλθῃ· τῷ δὲ ἐν φυλακῇ [f. 235] ὅρτι μετὰ πολλὰς θλίψεις ἐξόδον σημαίνει. ὁ φόβος ἐν ἀρχῇ φανεῖται γυναικα σημαίνει· ὁ ὑπὸ γῆρας ἄρρενας δηλοῖ εἶναι. ἡ ἐπὶ ἀρχῇ καὶ ἡ ὁδὸς δηλοῦσι γυναικας ἢ ζῶα μεμιγμένα. ἡ θλίψις εἰς φανῇ ἐν πρώτοις 10 φροντίδας καὶ φόβον δηλοῖ. ὁ δὲ φόβος περὶ ἀπόντος σημαίνει εἶναι φροντίδας. ἐκ δὲ τούτων τῶν δύο ὁ φόβος, περὶ πλεόντων, εἰ δὲ σπανός φανεῖται, περὶ ἀπόντος σωτηρίαν δηλοῖ. τοῖς δὲ ἐν φυλακῇ σπουδῇ μετὰ φροντίδος σημαίνει. εἰς σπανός καὶ ὁ φόβος, περὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς γίνεται ἡ πεῦσις. ὁ στόλος ὁ εἰσερχόμενος 15 καὶ ὁ ἐξερχόμενος ὁμοίως δηλοῦσι φίλους· εἰς δὲ περὶ συνοικισίου, τὴν ὁσυνίαν ἐνοχλοῦσιν. αἱ τέσσαρες αὗται :: :: :: :: εἰς μνητέρας φανῶσι, φροντίδας, καὶ χώρας δηλοῦσιν ὀφείσθαι ἐν φόβῳ καὶ ἐνώπιον ἄρχοντος· παρεκτικαὶ δὲ εἰσι χρημάτων· ἐν δὲ τῷ τέλει ἐλάττωσις. εἰς δὲ οὕτω φανῶσι πάλιν αἱ θυγατέρες :: :: :: :: 20 διὰ τι κέρδος ἐξεώμενον ἢ γυναικα δηλοῖ ἢ ζῶον σημαίνει ἢ φόβον πράγματος περὶ οὗ ἔσται ἡ κρίσις. ὅτι ὑπόλοιποις τούτων γενεὰ ἀκολουθεῖ περὶ ἀρρώστου δηλοῖ τὸ ζήτημα. οἱ εἰς στόλος εἰσερχόμενος ἔνταῦθα φανῇ, μήνυμα καλὸν τοῦ λαοῦ σημαίνει.

Εἰς τοῖνον ὅπερ ἐν τῷ τοῦ ἔχει ὁ ἐρωτῶν· βούλει· γινώσκει, τὰ 25 εὐτυχῇ καὶ τὰ δυστυχῇ τῶν ὠροσκόπων πρόσχε σχήματα. τὰ γὰρ εὐτυχῇ ἐδζωίαν καὶ κέρδος καὶ αὐξήσει ἀγαθοῦ δηλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τιμῆς καὶ ἐξουσίας χορηγοῦσι τοὺς βαθμούς· τὰ δὲ ἀτυχῇ ἐξ ἐναντίας κρίνονται. ταῦτα τοιγαροῦν τὰ εὐτυχῇ καὶ συμπαθείας τελείωσιν φανεροῦντά εἰσι ταῦτα :: :: :: :: 30 :: :: καὶ ταῦτα μὲν εἰσι τὰ εὐτυχῇ. κατὰ δὲ ἄλλους τριχῶς διαιροῦνται ἢ γον εἰς ἐχρηστα καὶ ἄχρηστα καὶ μέσα. ὡς μετὰ ταῦτα γράφομεν, μετὰ τὸ γράφει ὅπερ ἐν βίβλῳ τῇ δε τῇ ῥω-

2 δηλοῖ PL. ἔσεσθαι L. ἔσται P. 3 κέρδους L. κέρδος P. πλοῦτον L. πλούτον P. 4 δηλοῖ PL. 5 ἐν τῷ L. αὐτῷ τό P. 6 φορτωμένων L. φορτίων P. 9 δηλοῦσι L. δηλοῖ P. μεμιγμένα L. μεμιγμένως P. 11 φροντίδας L. φροντίδος P. 16 ἐνοχλοῦσιν L. ἐνοχλῇ P. 20 ἢ φόβον coniectimus: ἐμφόβου PL. 21 εἰ L. οἱ P. βούλει ex L. recepiimus. 28 ἀτυχῇ] μὲν PL. 29 φανεροῦντα L. φανεροῦνται P. 32 ὅπερ ἐν βίβλῳ τῇ δε τῇ ῥωμαικῇ ἐδζον scripsiimus: τὸ πλεόν βιβλόν τῇ δε τῇ ῥωμαικῇ ἐδζον P. ὡς ἐν τῇ βίβλῳ τῇ δε τῇ ῥωμαικῇ L.

μ α ὕ κ ῆ εὖρον. τὰ ἀτυχή¹ δὲ σημεῖα ταῦτά εἰσιν ὡς ἑξῆς ἔστιν ὅτι
 ὡς ἑξῆς ἔστιν ὅτι εὖρον οὕτω περὶ τῶν σημείων τῶν τε
 εὐχρηστών καὶ ἀχρηστών καὶ μέσων. φησὶ γὰρ ἐκεῖ· τὰ εὐχρηστα
 τῶν σημείων καὶ δυνατὰ καὶ εὐτοχῇ ταῦτά εἰσιν ἢ γοῶν ἢ δυνατῇ
 5 ἔξοδος καὶ ἢ δυνατῇ εἴσοδος, ὁ στόλος ὁ στερεός, ἢ εἴσοδος, ὁ
 γελᾶσθης. τὰ δὲ ὑπεράχρηστα καὶ δεινὰ σημεῖα εἰσι ταῦτα· ἢ
 σόναξις, ἢ ὑπόκυψις, ἢ λευκότης, ἢ ὁδός, ὁ ἀνθηρος, ὁ σπανός· καὶ
 ταῦτά εἰσι τὰ σημεῖα τοῦ λαξευτηρίου. οἱ δὲ δυνατοὶ
 τῶν ὠροσκοπῶν μετὰ τῶν ὑφειλμῶν εἰσιν οὗτοι· 8 τε ια' καὶ ὁ
 10 ιε', εἴτα ὁ θ'. τὸ δὲ α' ἀνερχόμενον σημαίνει δυνάμει τὴν ὑπόθεσιν,
 εἰς καὶ ἄλλο ἐκ τῶν ὠροσκοπῶν φανῇ· συνδραμεῖν γὰρ τὴν ὑπόθε-
 σιν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ζητοῦντος εἰς ὅσι πάντες † καὶ τὰ δυνατὰ
 σημεῖα ἐπὶ τῶν ῥηθέντων τριῶν ὠροσκοπῶν· ἢ δὲ πᾶσα ὑπόθεσις
 ἔνδον ἔστιν τῆς οὐσίας τοῦ ὠροσκοποῦ καὶ τοῦ σημείου. ὁμοίως
 15 δὲ καὶ ἢ στιγμὴ ἢ οὐσα ἐπὶ τοῦ ιε' σημείου ἐπάνω ἢ κάτω· ταύτην
 λεπτῶς καταδιώξας ἴδε πόθεν ἐγεννήθη καὶ αὐτός ἐστιν ὁ ὠρο-
 σκοπὸς καὶ δηλοῖ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὅτι ἐστιν ἐν τῷ α' ὠροσκοπῷ
 ἢ ἐν δυνατῷ σημείῳ ἢ σημείῳ γεννηθέντι ἀπαξ καὶ δις ἐν ἀρχῇ
 ἢ ἐν τέλει καὶ γινώσκει τὸ σημεῖον ἐκεῖνο πᾶν δυνατῇ κρίσει ἔστι
 20 τῆς ζητουμένης ὑποθέσεως ἐκάστῳ ὠροσκοπῷ ἕως τοῦ ιε' ση-
 μείου. ἴσθι δὲ ὅτι πᾶσα ἢ ὑπόθεσις ἐν τῷ ιε' σημείῳ ἔστι καὶ οὐκ
 ἀποστρέφεται ὑπὸ τινος ἢ μαρτυρία τοῦ ιε' σημείου καὶ ἀγαθὴ
 τύχη καὶ τε δεινὴ· εἰ καὶ πάντα τὰ σημεῖα εἰσι καλά, ἐκεῖνου
 μόνου μαρτυροῦντος πιστοῦ τὴν μαρτυρίαν καὶ καλὴ τύχη καὶ τε
 25 κακὴ· ἐναντίον γὰρ ἐναντίως ὑπάρχει. εἰς τοῖνον περὶ πραγμά-
 των πρὸς τὸ βάρος ἐκάστου μηνὸς εὐτελῶν ζητήσεως, ὅρα τὸν
 πρῶτον καὶ τὸν δ' οἶκον. οὗτοι γὰρ οἱ δύο <εἰ> εὐτελεῖς εἰσιν,
 χορηγίαν καὶ ἀφθονίαν σημαίνουσι· εἰς δὲ ὁ πρῶτος καλός, ὁ δὲ
 δ' ἐναντίος, ὁ μὴν ἔσται ἐν τῇ ἀρχῇ ἀγαθός, ἐν δὲ τῷ τέλει βαρὺς
 30 ἐν κέρδει. εἰ δὲ ὁ πρῶτος ἀτυχεῖ, ὁμοίως τὴν κρίσιν πάλιν ποιή-
 σεας. τὸ αὐτὸ ποιεῖ ὁμοίως ἐν τε χρόνῳ καὶ μηνσίν· τὴν στάσιν
 τῶν θέσεων καὶ τῶν πραγμάτων καταλαβεῖν ἔξεστιν.

1 post ὡς ἑξῆς ἔστιν ὅτι P addit ὡς ἑξῆς ἔστιν ὅτι 2 pro (L), P habet 9 τὸν
 ὑφειλμὸν ? τε† ὁ P. 10 ιε' P ε' L. ἀνερχόμενον P
 ἀρχόμενον L. 11 εἰς --- ὑπόθεσιν om. L. 11 ἄλλοι εἰς L.
 12 † textus corruptus. 18 ἐν† + τῷ ἐστιν P. δυνατῷ σημείῳ L.
 δυνατὸν σημείον P. σημείῳ L. σημείον P. 19 ἐκεῖνο† + ὁ P.
 23-24 ἐκεῖνου δὲ μόνου L. ἐκεῖνον δὲ μόνον P. 24 πιστοῦ P. στέρ-
 ξον L. 27 εἰ ex L. recepit. 29 ὁ L. οὐ P. βαρὺς L.
 βαρὺ P.

Φανέρωσις τῶν ἐνθυμήσεων.

Τῶν πάντων ὡς ἔθος ἔστι δ' τάξεις διὰ τοῦ γ' δηλοῦνται· τῶν
 δύο τοῖνον πρῶτον ἀφανισθέντων ὁ γ' ὠροσκοπὸς γενόμενος
 ἐκεῖνος δηλοῖ. πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον ζῆτει καθόσπερ οἶον ἀπὸ
 5 τοῦ τρίτου τοῖς δυσὶν τόποις τοῖς πρώτοις προστιθεμένου ἐξελ-
 θὼν συναναμεινύσθω τῷ ἀνωτέρῳ· τὸ δὲ ὑστερον ἐκ τῶν δύο ση-
 μείων ἐξερχόμενον ὡς εἶωθεν, ἐκεῖνο δηλοῖ τὸν διαλογισμὸν τε-
 λείως.

Περὶ δηλώσεως καιρῶν.

10 Πρόσεχε τὸ ιε' σημείον· ἐν αὐτῷ γὰρ καὶ τὰς ἡμέρας δηλώ-
 σεας ἢ γοῶν σημειώσεως· ὅποσα ὁρᾷς ἐν τῇ αὐτῶν τάξει [f. 235v]
 περιθέσεως καὶ τοσαύτας σημαίνει ἡμέρας· εἰς πᾶσα παρελθεῖν
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τύχης, ὁφείλεις αὐτῷ διπλασιάσαι· καὶ εἰς
 ὅδον μῆνας ἢ χρόνους σημειῶν ἐθέλεις, ὁμοίως ποιεῖ.

15 Περὶ ποσότητος χρημάτων.

Ἐάν τις περὶ ποσότητος χρημάτων ποιήσῃ τὸ ἐρώτημα, ὅρα
 τὸ πρῶτον σημεῖον τοῦ α' οἴκου ὅπερ ἐπιγίνεται· αὐτὸ γὰρ καὶ
 χρημάτων ἔστι δηλωτικόν. καὶ ὅρα τί σημαίνει ἐν τῷ αὐτοῦ ἀριθ-
 μῷ καὶ εἰς ἐν τούτῳ τὸ σημεῖον ἢ εὐτελεῖς, εἴη καλόν· τὰ γὰρ
 20 εὐτοχῇ πολλὰ παρέχουσι χρήματα, τὰ δὲ ἀτυχῇ ἐξ ἐναντίας. τὰ
 δὲ χρήματα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνω γεγραμμένων δηλοῖ, ὅτι
 τοῦ ἀνωτέρου φανέντος σημείου ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ δηλοῖ τὴν
 ποσότητα τῶν ἀριθμῶν ἢ γοῶν τῶν χρημάτων. ὡσαύτως δὲ καὶ
 περὶ χρόνων, μηνῶν, ἡμερῶν καὶ ὥρων ἔσται δηλωτικόν. εἰς δὲ
 25 χρόνους δηλοῖ, σημεῖον ἔσται δυνάσταις καὶ πλουσίαις, τοῖς δὲ
 μέσοις κεντινάριον συνέλθῃ· τοῖς δὲ πτωχοῖς καὶ πένησι δεκάδας
 δηλοῦσιν. εἰ δὲ σημαίνει μῆνας, κεντινάρια δηλοῖ ἢ δεκάδας. εἰς
 ἡμέρας, δεκάδας μόνον δηλοῖ· εἰ δὲ ὥρας μόνον εὐρηγ, ἀγγε-

2 τάξεις L. τάξας P. 5 τρόποις P L. προστιθεμένοις P L. 6 τό L.
 τῷ P. ὑστερον† + τό P. 22 τοῦ ἀνωτέρου φανέντος σημείου L. τῶν
 ἀνωτέρως φανέντων σημεῖα P. 26 οἱ δὲ πτωχοὶ καὶ πένητες P L.

Περὶ τῶν ἐξ' σχημάτων καὶ τῶν ἐξ' ὀρίων.

Περὶ τῶν ὁρίων καὶ ἡ

Καὶ ἔτι περὶ τούτων, ἰστέον <ὅτι> ἐκ πάντων τούτων τῶν ἐ
5 σχημάτων ἕξ' σημεῖα τελείως συνίσταται. ὁ δὲ ἀριθμὸς τούτων
ἀπὸ τῶν καὶ οἰκῶν τῆς Σελήνης ἀριθμεῖται ἡγουν γενέσθαι μαρ-
τυρεῖται. καταλαμβανόμενον τοιγαροῦν τοῦ διαλογισμοῦ ἐὰν πρὸς
τινα ἀριθμὸν χρόνων, μηνῶν ἢ ἡμερῶν τελείως συνακολουθῇ ἀπὸ
οἷον δῆποτε ἔσται τὸ ζήτημα, αὐτῶν τῶν σχημάτων τὰ ἐ' σημεῖα
ἐὰν τὰ ἕξ' οὐ δηλώσουσιν, τὸ γινόμενον σπουδάσαι ἔσται ἀνάγκη.
10 εἰ δὲ αὐξήσις ἢ ἐλάττωσις ἐν τῷ ζητήματι θεωρηθῇσεται, ταῦτα
χρόνος ἢ μῆρας ἢ ἡμέρας δηλοῦσιν ἅτινα ἐν πολλοῖς τόποις δι-
πλασιάσαι χρή. ὥς γὰρ Πτολεμαῖος ἐν βίβλῳ ἥτις περὶ
δ' ἐν δ' οὐ γέγραπται βεβαίῳ. τῶν ἀστέρων ἢ παιδεία, φησίν,
ἐκ σοῦ καὶ ἐξ αὐτῶν συνίσταται.

15 Ἡ λευκότης ἐξερχομένη ἀπὸ ὀλίψεως καὶ εἰσόδου περὶ πράσεως
δοῦλων ἢ ζῶων δηλοῖ φέρειν τὴν ὕποψιν. ληφθεῖσα δὲ ἀπὸ δύο
ἐξόδων, περὶ ζῶων δηλοῖ τῶν ὑπὸ ἐξουσίαν ὄντων ἢ καὶ τῶν μὴ
ὄντων εἰς ἐξουσίαν. καὶ ἐὰν ἀπὸ ἀνήβου καὶ γελάστου καὶ θλίψεως,
σημαίνει οἶκός ἀνθρώπων. καὶ ἐὰν μετὰ σπανοῦ καὶ συνάξεως
20 εἴη ἢ μετὰ στύλου, ὁμοίως σημαίνει ἀνθρώπους. ὁ ὑπὴνης καὶ ἡ
ὀλίψις πάλιν καὶ ἡ ἐξοδος σημαίνουνσι πλουσίας οἰκοδεσποίνας.
ἢ ὀλίψις καὶ ὁ ἀνήβος ἐὰν γεννηθῶσιν ἀπὸ τῶν δύο ἐξόδων σημαί-
νουσι δούλους. ἢ μεγάλη ἐξοδος καὶ ἡ μικρὰ ἐξοδος καὶ ὁ ἐξερχό-
μενος στύλος δηλοῦσι κόπον ἀνευ προκοπῆς. καὶ ἐὰν ἡ μεγάλη
25 ἐξοδος φανῇ ἐν καλῷ οἴκῳ, ἔσται τὸ ἔργον ἀνευ κόπου μεγάλου
καὶ καλῶς ἔσται. ἢ ὀλίψις ἀπὸ ὑπέρου καὶ φόβου ἐξερχομένη μη-
νυεὶ γάμους, μηνυεὶ δὲ καὶ χαρὰν διὰ γραφῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ στό-
ματος. ὅρα δὲ τὰς μητέρας τὰς ἀδελφὰς ἐν ποίοις εἰσὶ τῶν ὥρο-
30 ὑ σκοπῶν. καὶ ἐὰν ἐν καλοῖς, ἀγαθὰ τὰ πάντα. εἰ δ' οὐ, τὸναντίον.
30 ὁ στύλος ὁ εἰσερχόμενος ἡνίκα γένηται ἀπὸ λευκότητος καὶ εἰσόδου,

3 ὅτι addidimus. ἐκ πάντων τούτων | πάντα ἐξ ὧν PL. 4 συνί-
στησιν PL. 5 μαρτυρεῖται L μαρτυροῦν-
ται P. 6 ἀριθμοῦνται P. 7 11 χρόνους L χρόνῳ P.
8 9 σπουδάσαι L σπουδάσαν P. 9 16 ληφθεῖσα L λειφθεῖσα P.
10 14 αὐτῆς PL. 11 22 σημαίνουσι L σημαίνει P.
12 13 δένδρων L. 13 26 ἐξερχομένης L. ἐξερχόμενος P.
14 21 σημαίνουσι L δηλοῖ P.
15 24 δηλοῦσι L

(59) ΟΝ ΤΡΑΓΗΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ

καλός ἐστι πρὸς τὸ ἀγοράσαι. ὁ ἐξερχόμενος στόλος ἀπὸ ἐρυθρό-
τητος καὶ ἐξόδου γεγόμενος ἐναντίος ἐστὶ τοῦ ἀγοράσαι. ἡ ἐρυ-
θρότης ἀπὸ φόβου καὶ σπανοῦ προερχομένη βαρύνει νότον δηλοῖ.
ὁ στόλος ὁ εἰσερχόμενος καὶ ἡ ὑπόκυψις ἀπὸ λευκότητος καὶ ἐρυ-
5 θρότητας ἐξερχόμενοι σημαίνουνσι θάνατον. τὸν αὐτὸν τρόπον ση-
μαίνει ἡ ἐρυθρότης. καὶ ὁ εἰσερχόμενος στόλος ἢ ἡ ἐξοδος ἀπὸ
λευκότητος καὶ στόλου ἐξερχομένου ἐξερχόμενοι προόδον σημαί-
νουσιν. καὶ ἐὰν ἐξοδος εἴη μαρτυρία κρίσιως, φοροτέρη ἐστίν.
ὁ ὑπέρτης δηλοῖ μεγάλους ἀνδρας. ὁ ἀνήθος γυναικάς † ἥλιον εὐ-
10 τυχοῦς ἐστίν, ἐὰν φανερῇ ἐν τῷ α' ἢ ε' ἢ ἐν τῷ δεκάτῳ. ἐὰν δὲ
ἐν τῷ α' ὠροσκοπῶ ὁ φόβος καὶ ἡ ἐρυθρότης, ὠραία γυναικα
δηλοῦσιν ἔχουσιν ὑποψιν μοιχείας. εἰ δὲ φανῇ εἵσοδος καὶ ὑπό-
κυψις, περὶ ζώων ἢ παιδιῶν δηλοῖ τὸ ἐρώτημα γενέσθαι καὶ ἡ
χροιά τοῦ κλήρου ἐστὶ ὅμοια φοραδίου. ἐὰν δὲ φανερῇ πάλιν ἐρυ-
15 θρότης καὶ θλίψις, περὶ πυρός δηλοῖ ἐν οἰκίᾳ τοῦ ποιούντος τὸ
ἐρώτημα. καὶ ἐὰν εἴη ἐνταῦθα ὁδός, πῦρ ἐν οἴκῳ σημαίνει. εἰ ἔξει
στόλον εἰσερχόμενον, περὶ ὁδοιπορίας καὶ κινήματος, σημαίνει
εἰς τόπον σημαίνει. ἐὰν δὲ φανῇ ὑπόκυψις καὶ φόβος, σημαίνει
θανόντα ἢ ροσσύντά τινα ἢ κρατημένον καὶ ταῦτα ἕνεκεν γυναικός.
20 ἐὰν ἐν τῷ α' οἴκῳ φόβος καὶ ὑπέρτης, σημαίνει ἀρρετικόν. καὶ ἐὰν
ὑπόκυψις καὶ ὁδός, δηλοῖ εἶναι τὸ ἐρώτημα περὶ ζώων καὶ γυναι-
κὸς ὄντων ἔξω. καὶ ἐὰν ἡ θλίψις καὶ ἡ ὁδός, ἐστὶ ἐκτὶ φωτός καὶ
θλίψις κατὰ χειμῶν ὁδάτων. καὶ ἐὰν φανῶσι δύο θλίψεις
καὶ δύο φόβοι, θαλάσση εἶναι πλοῖα πρὸς <ἀ> ποίων ζήτημα
25 ἀφορᾷ.

25 ἀφορᾷ.
Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιτύχῃς <διὰ> τοῦ τοιοῦτου τρόπου, ποιήσον ἐτέ-
ρωσ. καὶ ἔαν πάλιν ἴσως τὴν ἀλήθειαν οὐχ εὗρῃς, ὁμοίως περὶ τῶν
ἀγροουμένων σοι πραγμάτων τὸ πρᾶγμα [f. 236v] τοῦ μὴ ἐπιλαμ-
βανομένου βεβαιώσον. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ γελάστης ἢ οἶον βούλει ση-
30 μείον ἐκ τῶν ἀνίσων ἀστερέως καὶ τῆς οὐκ ἐπαναλήψεως ἀνα-
στροφῆς ἡγουν τῆς ἐπαναλήψεως καὶ τῆς οὐκ ἐπαναλήψεως ἀνα-
τέλλει καὶ πρὸς τὸ ιε' ἐν ἀγαθότητι καὶ ποιότητι καὶ ἐν ἄλλω
<τέως> μᾶλλον οὕτως ἤξει τότε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐν τῷ ι' καὶ οὐχ

1 καλόν PL. 2 ἐναντίον PL. 7 ἐξερχόμενοι I. εισερχό-
μενοι P. 9 textus corruptus; fortasse vertuntur verba: *feminas*
Solis felicis pro feminas indolis felicis. 12 δηλοῦσιν I. δηλοῖ P.
13 ζῶα PL. 14 χροιάς P. 18 ἐπάκουψι] + δέ P. 19 νοσοῦν-
τα] + ἦ P. 22 ὄντων L ὄντα P. 24 ἃ ὁ addidimus. ποιῶν P.
26 διὰ ex L recepimus. 33 τέως ex L recepimus. ἤξει I. βξει P.
τότε] + δέ P. τοῦτο ἢ ἐκεῖνο L τοῦτ' ἢ ἐκεῖν' P.

10 καλῶς ῥηθείσης τέχνης δι' ἧς ἔξεστι θεωρῆσαι τὰ σημεῖα καὶ τοὺς
 ὄροσκόπους καὶ ἑξαιρέτως τὸν ἰοικον ὄντα τοῦ δεσπόζοντος. καὶ ἐὰν
 ὀϊκῶν τὸ σημεῖον, ἴσθι αὐτῷ ἀγαθὸν ἐπελθεῖν. εἰ δὲ ἐν κακῷ φανῇ
 εἴη, ἔσται αὐτὸ μέσον βαθμοῦ. ἐὰν δὲ εἴη τὸ ζήτημα περὶ τῆς αὐτοῦ
 15 ζωῆς ἢ εὐζωίας ἢ ἐὰν ἔστιν ἀγαθὸς εἰς καταρχήν, ἢ περὶ θυγατρὸς
 αὐτοῦ, ἢ περὶ τῶν αὐτοῦ χαρίτων πῶς ἔσται τοῖς ὑπεξουσίοις ἢ
 περὶ τῆς ἑαυτοῦ φυλάξεως καὶ δεσποτείας, ποιήσων τὰ προειρη-
 μένα σημεῖα. καὶ τὸ α' σημεῖον ὑπερσυνδράμῃ ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ
 20 ἂν εἴη μετὰ τοῦ ι' καὶ εἰς καλὰ, σημαίνουσιν αὐτῷ δύο ζητή-
 ματα, ἢ γονὺν ἢ μακρόβιον ἔσται ἢ εὐζωία αὐτοῦ, ἢ καλὸς ἐν τῇ
 ἀρχῇ ἢ ἐν τῷ τέλει. καὶ ἐὰν αὐτὸ τοῦτο εἴη καὶ ἐν τῷ ιβ', σημαίνει
 ἀγάπην δούλων περὶ αὐτοῦ ἢ τὴν ἑαυτοῦ χάριν ἔχειν τοὺς δούλους
 ἢ καλῶς φυλαχθῆναι ἐν τῇ αὐτοῦ δεσποτείᾳ αὐτόν. ἐὰν δὲ <ἐν> τῷ
 αὐτῷ εἴη κακὸν σημεῖον καὶ τὴν μεγάλην ἢ τὴν ἐλάττω ἀγαθότητα ἢ
 25 κακίαν ἢ συγκεκερασμένον τῷ ἄλλῳ σημείῳ καὶ οἴκῳ. ὅρα ἐὰν τοῦ
 πρώτου καὶ ι' τὰ σημεῖα ἔσονται ἐναντία. ποιήσων ἐκ τῶν δύο
 νόον, ὅστις ἐὰν εἴη ὁμοῖος ὡς ἐν τῷ ι' εὐρίσκεται, τὸ αὐτὸ ὑπερ-
 εἴρηται σημαίνει, τέως οὐδὲν τελείως ὥσπερ ἦν ἐν τῷ α'. καὶ
 30 τοῦτό ἐστιν ὥσπερ μετ' ὀλίγον ὕστερον ῥηθήσεται, ἐὰν τὸ αὐτὸ
 εἴη ὅπερ ἐν τῷ ι'. ἐὰν γὰρ ὁ νόος τοῦ α' καὶ τοῦ ι' οὐκ ἔστιν ὁμοῖος
 τῷ ι', ταῦτα πάντα ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς παρακολουθοῦσι φύλαξον.

1 λέγεται+ δέ P. 5 δαναλήφεται L. δαναλήφως P. 12 αὐτῷ
L. αὐτό P. ἀπελθεῖν L. 15 ὄγελας L. ὄγειται P. 18 οἶκω]+ καὶ PL.
20 καλῶς PL. 21 αὐτῷ PL. τοῦτο L. τοῦτω P. εἶη]+ μετὰ P.
23 ἐν inseruimus. 25 καὶ τήν] κατὰ PL. 26 κακίαν]+ ἡ PL. συγκ-
κερασμένον L. συγκεκρασμένων P. τῷ ἄλλῳ σημαίνει καὶ οἶκω L.
ἐλλων σημείων καὶ οἰκίων P. 23 οἶων PL. ὁμοίως P.
σημαίνει] σημείων PL.

(61) ΟΝ ΤΡΑΓΗΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Ἐὰν ζήτημα εἴη περὶ εὐπορίας καὶ τῶν λοιπῶν
ποιήσων τὰ προσηρθεῖντα σημεία. καὶ ἂν τὸ αὐτὸ ἀγαθὸν σημείον
ἐν τῷ β' καὶ ἰ' οἴκῳ, σημαίνει αὐτὸν εὐποροῦν καὶ ἀφθοροῦν εἶ-
ναι ἢ τοὺς δούλους αὐτοῦ πολλὰ κέρδος δοῦναι αὐτῷ. ἂν ἔν τῳ
5 γ' τὸ αὐτὸ ὅπερ ἐν τῳ ἰ', φοβούμενος ἔσται τὸν θεὸν ἢ τοὺς λαοὺς
ἀγαπήσει. καὶ ἱστέον ὅτι ἂν εἴη ἀπὸ ἀγαθοῦ καὶ τὸ σημείον τὸ
αὐτοῦ καλόν, ὅπερ αἰτεῖ εὖρη· ἂν δὲ εἴη ἀπὸ κακοῦ καὶ τὸ ση-
μεῖον ὁμοίον, τὸ κακὸν ὅπερ ζητεῖ ἐπέλθῃ. ἂν ἔν τῳ δ' ὁμοίον
10 πῆσει, τὴν δὲ κληρονομίαν πολλὰ ἀγαπήσει καὶ ἡ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ ἐν τῳ ἰ', ἥσυχος ἔσται καὶ οὔτε μάχην, οὔτε στρατὸν ἀγα-
ποῦ ἐκκόλως δύνανται γνωσθῆναι. εἰ δὲ ἐν τῳ ε', ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ
ὕψηλὴ καὶ κινήσει πάντας καὶ ἐλεύσεται αὐτῷ δῶρα καὶ ξένια
καὶ ἔξει υἱοὺς πολλοὺς. ἂν δὲ ἐν τῳ ς' οἴκῳ, ἔσται ρουσὼν καὶ ἔξει
πολλοὺς δουλευτάς καὶ ἄλλος πρεσβύτης ἔσται ἐπ' αὐτὸν καὶ
15 οὐκ ἀγαπήσει τὸ δίκαιον. ἂν δὲ ἐν τῳ ζ', ἔσται σκληρὸς καὶ
ἀγαπηθήσεται ὑπὸ πάντων, ποιήσει δὲ πολέμους πολλοὺς καὶ
ἀγαπήσει τὰς γυναῖκας. ἂν δὲ ἐν τῳ η', ἔσται ἀδύνατος ἐν τῇ
αὐτοῦ δεσποτείᾳ καὶ ἔσται ἄνους καὶ δειλὸς καὶ οἱ δουλεύοντες
αὐτὸν οὐ φοβηθήσονται αὐτὸν καὶ ποιήσει τὸ ἄδικον. ἂν ἔν τῳ θ',
20 οὐ δύνησεται κατακρατῆσαι αὐτὸν ἐν ἐνὶ τόπῳ, ἀγαπήσει δὲ γυνῶ-
σιν καὶ ἀσπάσεται δικαιοσύνην καὶ τὸν θεὸν φοβηθήσεται. ἂν
δὲ ἐν τῳ ἰ' ὅπερ ια', διπλῶς λέγεται διὰ τὸ σημείον καὶ κατὰ τὸ
σημεῖον ὅπερ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ἐν τῳ ἰ' καὶ ιε'. ἔστι γὰρ ἐν τῳ ἰ'
ὥσπερ ἐν τῳ ιε' <καὶ> κατὰ τὸ ιγ' οὐδενος υἱὸς ἐστὶν· τότε λέ-
25 γεται οὔτε <διὰ τὸ σημείον οὔτε> κατὰ τὸ σημείον ὅπερ καὶ τὸ
αὐτὸ ἐν τῳ ἰ' καὶ ἐν τῳ ιγ'. ταῦτ' οὖν σημαίνει ὅπερ καὶ τὸ ἰ',
τότε κατὰ τὸ μείζον καὶ ἔλαττον· ὅτι ὅπερ ἂν ἔσται περὶ ἰσχύος
δεσποτείας, καὶ τὸ αὐτὸ σημείον ἔσται ἐν τῳ ἰ' καὶ ιε', ἔσται ἰσχυ-
ρότερος ἐν τῇ δεσποτείᾳ καὶ πολλοὺς ἔξει ἀρχοντας ἐπ' αὐτὸν
30 καὶ ἀγαπήσει δικαιοσύνην καὶ ἐργατέχνους. ἂν δὲ ἐν τῳ ια',
ἔσται εὐτυχὴς ἐν τοῦτοις τοῖς κρατοῦμένοις ὑπὸ τοῦ ια' οἴκου κατὰ
τὸ ζήτημα, τέως ἂν ἐν τῳ ιβ', ἀπολύσει τὴν δεσποτείαν καὶ οἱ
δοῦλοι [f. 237] αὐτοῦ οὐ φοβηθήσονται αὐτὸν καὶ ἔξει μερίμνας
πολλὰς· ἐπιθυμεῖ δὲ καὶ πατέρα καὶ μητέρα. κἀν τέως τῳ ζ' καὶ

πολλὰς· ἐπιθυμῶντα πολλὰς· ἐκ
 1 ἐάν] ἵνα ἐάν L. ἵνα P. ἐθροῦρας Pl. 3 ἐν β' καὶ ε' οἶκον L. ἐκ
 τοῦ β' καὶ ε' οἶκον P. 13 νοσῶν L. (vix sanum) νόσον P. 14 ἄλ-
 λος L. ἄλλως P. 21 ἀσπάσεται L. ἀλώσεται P. 22 διελθὼς L. τοιελθὼς
 P. 22-23 καὶ κατὰ τὸ σημεῖον ex L. recepinus. 24 καὶ praebet L.
 25 διὰ τὸ σημεῖον οὕτε praebet L. 25-26 τὸ αὐτὸ ἐν τῇ ε' L. τὸ ε' ἐν
 τῇ αὐτῇ P. 26 ταῦτό] τοῦτο Pl. 34 τῇ L. τὸ P.

ἢ οἴκῳ ἂν εἴη στόλος εἰσερχόμενος ἢ ὑπόκρυψις ἢ θλίψις, ἀπο-
λέσει τὴν τιμὴν. ἂν τῷ ιγ' τὸ αὐτὸ ὅπερ ἐν τῷ ι', ὁμοίως ὥστε
ἐν τῷ θ' καὶ ι'. ἂν γὰρ ὁ νῦν εἴη καλός, καλὸν ἔσται· εἰ δὲ κακός,
ἐναντίον δηλοῖ· εἰ δὲ συγκεκερασμένον, συγκεκερασμένον. ἔκκειτο
5 αὐτὸ τοῦ ιδ' καὶ ιε' νόησον. ἂν δὲ τὸ ζήτημα εἴη περὶ τύχης ἢ
ἄλλου τινὸς πράγματος ὅπερ ἐν τῷ ια' ἐπικρατήσκειν ἢ ἐν ἄλλῳ
πράγματι πρὸς τὸν ιβ' μετέχοντι, καὶ μήτε ἐν τῷ ια' ἢ ἐν τῷ ιβ'
εἴη ὅπερ ἐν τῷ ι', ἔσται δὲ <τὸ> αὐτὸ ἐν τῷ ιδ' καὶ ι', τότε λέγεται
τὸ αὐτὸ ἐν τῷ ι' διὰ τοῦ ια' ἢ ιβ'· ἂν δὲ ἐν τῷ ι' ἢ ιε' μόνον ἔσται
10 τὸ σημεῖον, <λέγεται τὸ αὐτὸ ἐν τῷ ι' ὅπερ ἐν τῷ ι> κατὰ ιδ' διὰ
τοῦ ια' ἢ διὰ τοῦ ιβ', ὧν τινων νῦν ἔστι τὸ ιδ', οὐκ ἔστι τὸ ιε'.

Περὶ ἀπόντος εἰ ἐπανεέλθῃ.

Εἰ βούλει εἰδέναι περὶ ἀπόντος εἰ ἀναλύσει ἢ οὐ, δεῖ τὸν α'
οἶκον καὶ τὸν δ' οἶκον. καὶ ἂν φανεῖν τούτοις τοῖς ὠροσκόποις
15 στόλος εἰσερχόμενος ἢ εἴσοδος ἢ μεγάλη εἴσοδος ἢ ὑπόκρυψις, εἰ-
θετον σημαίνει τὴν ἐπιστροφὴν. ἂν ἐν τούτοις πᾶσι φανεῖν σύν-
αξις, καλὴν καὶ εὐθετον τὴν ἐπιστροφὴν σημαίνει. ἂν δὲ πάλιν
ὁδός, ὁμοίως ἐπιστροφὴν σημαίνει. ἂν δὲ εἰδέναι βούλει εἰ ἄρα
καλὴ ἢ κακὴ ἔσται αὐτῷ ἢ ἐπανελεύσεται, εἰ αὐτὸ τὸ σχῆμα
20 τῆς ὁδοῦ ἐν ἀγαθῷ οἴκῳ εὐρεθῇ· καλὴ ἢ ἐπιστροφή ἔσται. εἰ δὲ
ἐν κακῷ, κακόν. ἀλλ' ὅμως τὴν ἐσχάτην μαρτυρίαν ζῆτει πάντοτε.

Περὶ τίνος πράγματος βουλευμένου οἰκειωθῆναι τινι.

Εἰ βούλει μαθεῖν περὶ τίνος πράγματος ὅπερ τις ἐπιθυμεῖ
25 ἑαυτὸν εἰσφέρειν, εἰ ἄρα οἰκειωθήσεται αὐτῷ ἢ οὐ, δεῖ τὸν α'
οἶκον· καὶ ἂν φανῇ στόλος εἰσερχόμενος ἢ εἴσοδος μεγάλη ἢ
ὑπόκρυψις *** καὶ ἂν ἐν τινι οἴκῳ φανῇ σημεῖον καλὸν καὶ ἐν τῷ ιε'
κακόν σημεῖον, <σημαίνει εἶναι τὸ πρᾶγμα πλησίον ἐνδεέσεως, ἀλλ'

3 κακόν PL. 8 τὸ αὐτὸ L. αὐτῷ P. 9-10 ἢ — σημεῖον dele-
vit P. 10 λέγεται — τῷ ι' ex L. recepinus. 11 νῦν L. νῦν P.
ὅπερ PL. 16^a L. τοῦ P. 18 ὁδόν PL. πρόσχες PL. 20-21 δὲ
ἐν κακῷ L. δὲ κακόν P. 22 id est δ βούλεται τις οἰκειώσαι.
25 εἰσφέρειν L. εἰς φροντίδα P. αὐτῷ αὐτὸ P. 27 *** lacunam
indicavimus. τινι num scribendum τῷ ι' γ 28 κακόν L.
28- p. 63, 2, γερὰ σημαίνει — κακόν ex L. recepinus.

οὐκ ἐπιτεύξεταί τῆς ἐνδεέσεως. ἂν δὲ τὰ προσημασμένα σημεῖα εἴη ἐν
κακῷ καὶ ἐν τῷ ιε' ἢ κακόν, σημαίνει προσφέρεισθαι μετὰ κόπον
μεγάλον. καὶ εἰ βούλει γινώσκειν πότε ἔσται τοῦτο, πότῃ ὥς
εἴρηται, καὶ γινώσκει Θεοῦ θέλοντος.

5 Περὶ πράγματος βουλευμένου μήποτε συμβῇ αὐτῷ χαμῶς.

Ἐάν βούλει γινώσκειν περὶ πράγματος ὅπερ φοβῆται μή ὅπως συμβῇ
χαμῶς, δεῖ τὸ α' σημεῖον· ἂν εἴη καλὸν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ σημεῖον
εἴη ἐν ἄλλῳ οἴκῳ καλῷ, καὶ τοῦ νῦν αὐτοῦ καλὸν ὄντος, γίνωσκε
10 μὴ εἶναι περὶ τοῦ πράγματος φόβον. εἰ δὲ κακὰ ἔσονται ταῦτα
πάντα, ἴσθι φόβον εἶναι. ἂν δὲ συγκεκερασμένα ἔσονται τὰ σημεῖα,
καὶ ἢ ἀγαθὸν ἐν καὶ ἄλλο ἐν ἄλλῳ κακόν, ἴσθι φόβον ἐν μέρει
γενέσθαι. ἂν δὲ θέλῃς γινώσκειν διὰ τί ὁ φόβος οὗτος, δεῖ τὸ α'
οἴκῳ, καὶ εἰ κακόν εἴη σημεῖον, ἴσθι τὸν φόβον περὶ ζωῆς εἶναι.
15 εἰ δὲ ἐν τῷ β', ἴσθι τὸν φόβον περὶ θνητοσύνης εἶναι· καὶ ἐν τοῖς
ἄλλοις ὥς ἡδὴ εἴρηται, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐσχατὸν κοίτην πρόσχες.
καὶ ἂν ἐν τῷ δ' οἴκῳ καλὸν εἴη σημεῖον, ὅπως φόβον μετατροπῇ.
καλός, ἀγαθὸν δηλοῖ· τούτῳ περὶ τροπῆς φόβον μετατροπῇ.
εἰ δὲ ἐν τῷ ια' καὶ ἢ κακόν εἴη σημεῖον, ὅπως φόβον μετατροπῇ.
20 ἂν δὲ ἐν τῷ γ' εἴη σπαιρός ἢ θλίψις ἢ ἐνδεέτης, καὶ τίς ἐν τῷ ιε' εἴη
τούτων ὁποῖον εὐρεθῇ, θάνατον δηλοῖ, καὶ τίς ἐν τῷ ιε' εἴη
κακόν. ἂν ἐν τῷ οἴκῳ τι τούτων τῶν προσημασμένων φανῇ καὶ ἂν
ἐν τῷ ια' στόλος εἰσερχόμενος ἐξέλθῃ ἢ ἐξόδος μεγάλη ἢ ἐξόδος
μικρὰ ἢ ὁδός μικρά, σημαίνει φόβον θανάτου παρῆσθαι· ἀλλ' ἂν
25 τὸ ιε' κακόν εἴη, δηλοῖ ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν παρελθόντα φόβον.

Περὶ στρατοῦ εἰ καλὸς ἔσται ἢ οὐ.

Ἐάν τις ἐρωτήσῃ περὶ ἐπιστρατείας πότερον ἔσται καλὴ ἢ κακὴ
αὐτῷ ἢ ὁδοποιεῖν καὶ βούλει γινώσκειν διὰ τί ἀπέρχεται, πρόσχες
ἐάν ἐν τῷ α' οἴκῳ εἴη μεγάλη εἴσοδος καὶ ἂν τὸ αὐτὸ σημεῖον
30 φανῇ ἐν τῷ ι'· ἴσθι αὐτὸν πρὸς δεσποτείαν ἀπελθεῖν ἢ αὐτὸν πρὸς
τὸν εἶναι τινος ἄρχοντος. πάλιν δεῖ τὸν πρῶτον κλῆρον καὶ τὸν

3 γινώσκειν ex L. sumptimus. 9 καλῷ L. καλόν P. et transp. ante ἐν.
16 πρόσχες PL. 18 μετατροπῇ P. περιστροφῇ L. 19 ὅμως PL.
φόβον μετὰ τροπῆς L. φόβον μετὰ τρόπου P. 21 ὁποῖον L. ὁποῖον P.
22 κακὴν ποιεῖ καλόν μετ' 28 πρόσχες PL.

υῖόν αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν ἰ' καὶ τὸν ιε'· ἄτινα ἐὰν εἴη
καλά, καλόν· εἰ δ' οὐ, τοῦναντίον, ἀλλ' ὁμοίως γίνωσκε τὸν ιε'
εἶναι ἰσχυρότερον ἐν πᾶσιν· ὅστις ἐὰν καλὸς εἴη, τὰ δὲ ἄλλα οὐ,
δηλοῖ ἀγαθὸν εἶναι μετὰ μέγαλον κόπον. εἰ δὲ τὰ ἄλλα καλά,
ἡ αὐτὸ δὲ τὸ ιε' κακόν, σημαίνει κακόν.

Περὶ χρόνου εἰ εὐφορος ἢ οὐ.

Ἐὰν βούλει μαθεῖν τὸν ἐνιαυτὸν εἰ ἄρα πρόσφορος ἔσται ἢ οὐ,
δρα τὸν α' καὶ ιε' οἶκον, καὶ τοὺς ἄλλους κλήρους· εἰ ἔσται ἐν αὐ-
τοῖς καλὰ σημεῖα καὶ τὰ γινόμενα ἐξ αὐτῶν ὁμοίως καλά, ἴσθι
10 τὸν χρόνον ἐκείνον εὐφορον εἶναι. ἀλλ' ἡ θλίψις, εἰ ἐν παντὶ κακὴ
ἔστιν, τέως ἐνταῦθα πάντοτε εἶναι ἀγαθὴ, διότι ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐπὶ τὴν
γῆν ἀφορᾷ, ἐξ ἧς ἡ εὐφορία ἐστίν. ἐὰν κακὰ σημεῖα ἐξέλθωσιν ἐν τοῖς
προορηθεῖσιν οἴκοις, πείναν καὶ λιμὸν σημαίνει <εἰς> τὸν ἐνιαυτόν.
[f. 237^v] ἐὰν δὲ ἐν τῷ θ' καὶ ι' οἴκῳ κακὰ φανῶσι σημεῖα, πλήρες
15 ἔσται κακός. ἀλλ' ὁ ἐπὶ γῆς καὶ ἡ μεγάλη εἰσοδος πᾶν καὶ τὸ δύο
καλὰ σημαίνουν, ὁμοίως ἐνταῦθα κακὸν σημαίνουν. ἐὰν ἐν τοῖς
ἐρηθείσιν οἴκοις ἐν μέρει καλὰ σημεῖα φανῶσιν, ἐν δὲ μέρει κακὰ,
ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ σημαίνει εὐφορίαν εἶναι. πάλιν ἐὰν δὲ ἐν τῷ ιε'
καλὸν σημεῖον, ἔσται καλόν· εἰ δ' οὐ, κακὸν σημαίνει. ἐὰν δὲ ἡ
20 σύναξις μαρτυρίᾳ ἢ κριτῆς εἴη καλός, καλόν· εἰ δὲ κακός, κακόν.
εἰ δὲ καὶ γινῶναι βούλει πότερον ὁ χρόνος εἴη ἄρα ὑδατώδης ἢ οὐ,
δρα τὰ σημεῖα τοῦ πυρός καὶ τοῦ ὕδατος καὶ πρόσσχες πόθεν ἔχει
τὴν γένεσιν. καὶ εἰ πλέον εἴη τὰ τοῦ πυρός σημεῖα ἢ τὰ τοῦ ὕδατος,
οὐκ ἔσται ὑδατώδης ὁ χρόνος, ἀλλὰ ξηρασία ἔσται. εἰ δὲ πλέον
25 εἴη τὰ τοῦ ὕδατος σημεῖα ἢ τοῦ πυρός, ἔσται ὑδατώδης. ἐὰν δὲ
θέλῃς γινῶναι τί πρῶτον ἔσται, ἡ ὑγρασία ἢ ξηρασία, δρα εἰ α'
φανῇ τὸ σημεῖον τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ πυρός, καὶ ἐὰν πρῶτον ἐπέλθῃ
σημεῖον πυρός, ἔσται πρῶτον ἡ ξηρασία· εἰ δὲ τοῦ ὕδατος ἐπέλθῃ
α', ἴσθι τὴν ὑγρασίαν πρῶτον εἶναι. πάλιν εἰ βούλει εἰδέναι εἰ
30 ἀνεμώδης ἔσται ἢ οὐ, δρα τὰ ἀνεμώδη σημεῖα· ἄτινα ἐὰν πλείστα
εἴη, ἀνεμώδης ἔσται ὁ χρόνος· ἀλλ' ἐὰν εἴη τινὸς υἱὸς τούτων τῶν
ἀνωτέρωθεν ἐρηθέντων, σημεῖον ἔσται πάντοτε ἀνεμώδους καιροῦ.

2 οὐ] οὐδ' P. 3 καλόν P. 12 εἰσέλθωσιν PL. 13 εἰς addi-
dimus. 14 πλήρης PL. 18 σημαίνει bis P. 19 οὐ] οὐδ' P.
21 εἴη L. εἰ P. 22 πρόσσχες PL. 22-23 πόθεν --- καὶ transp.
PL post πλέον εἴη. 27 φανῇ L. φανέν P. 32 ἔσται] εἶναι PL.

Περὶ σώφρωνος γοναικός.

Εἰ βούλει γινῶναι εἰ σώφρων ἐστὶν ἡ γυνὴ ἢ οὐ, δρα τὸν α' καὶ
ζ' καὶ ιε'. ἐὰν ἐν τῇ τοῦ α' εἴῃ ὁ ἀνήρ, ἢ θλίψις ἢ οὐραγία
καὶ εἰ <οἱ> υἱοὶ αὐτῶν ὁμοίως ἔσονται κακοί, οὐκ ἔσται σώφρων
5 ἡ γυνή. ἐὰν δὲ μεγάλη ἔξοδος ἢ σπανὸς ἢ εἰσοδος ἢ ἄλλο καλὸν
σημεῖον, σώφρων ἔσται ἡ γυνή. καὶ δρα τὸν ιε' καὶ εἰς αὐτόν
κρίνον.

Περὶ συντροφίας.

Ἐὰν βούλει εἰδέναι εἰ ἄρα μετὰ τίνος συντροφία καλὴ ἔσται ἢ
10 κακὴ, δρα τὸν β' οἶκον τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τὸν θ'
τὸν ὄντα τῆς ἐπιτυχίας ἐκείνου περὶ οὗ ἡ ἐρώτησις. οὔτινες εἰ μὲν
ἀγαθοὶ εἴεν, ἡ συντροφία καλὴ ἔσται. εἰ δ' οὐ, τοῦναντίον. ἐὰν
ἐν τῷ β' εὐρεθῇ καλὸν σημεῖον καὶ ἐν τῷ θ' ὁμοίον αὐτοῦ ἐν ἀγα-
θότητι, δεκτέα ἔσται ἡ συντροφία. ἐὰν δὲ ἐναντία εἴη τὰ σημεῖα,
15 ἀπαιρητέα ἔσται ἡ συντροφία. εἰ δὲ θέλῃς γινῶναι ἀπὸ τίνος γέ-
νηται ἡ διάστασις, δρα τὸν α' καὶ ε' οἶκον. ὁ α' οὐδ' ἐστὶ τοῦ ἐρω-
τῶντος, ὁ δὲ ε' ἐστὶ τοῦ συντρόφου αὐτοῦ. καὶ ὅποιον τούτων λοι-
πὸν ἔστιν καλὸν σημεῖον, περὶ ἐκείνου λέγε καλὸν καὶ κρίνον· εἰ
δὲ κακόν, σημείωσαι αὐτόν γενέσθαι κακόν.

20

Περὶ συνοικεσίον.

Ἐὰν δὲ βούλει γινῶναι εἰ γένηται συνοικέσιον, δρα εἰ ἐν τῷ α'
ἢ ε' οἴκῳ συμβιβάζονται· γενήσεται τὸ συνοικέσιον καὶ καλόν
ἔσται· ὁμοίως ἐὰν ἀσύμφοροι ἔσονται οἴκοι, κακόν ἔσται, καὶ ἡ
σύζευξις ἀσύμφορος. ἀλλ' ὁμοίως τὸν ιε' πρόσσχε καὶ τοὺς υἱοὺς
25 τοὺς ἐν τῷ ζητήματι εἰ ἀγαθοὺς ἢ κακοὺς. τοῦτο λέγω μάλιστα
ἐὰν πάντα ταῦτα ἃ εἵπομεν λεπτομερῶς ἀσχολισθῆναι βουληθείης·
καὶ ταῦτα κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ἀπολογίαν ποιήσας οὐδέποτε τοῦ

4 οἱ inseruimus. 8 abhinc solus P praebet textum. 9 συντροφίας P.
11 τὸν ὄντα transp. P post ἐπιτυχίας. 12 οὐ] οὐδ' P. 13 ἐπ'] ἐάν
P. 14 δεκτέα] δεκατεία P. 16 οὐδ' ἐστίν iterum post ἐρωτῶν-
τος P. 17 καὶ ὅποιον] ἐνόπιον P. 17 λοιπὸν P. 25 εἰ] τοῦς
PL. 26 ἀσχοληθῆναι? 27 melius ἀναλογίαν.

Θεοῦ εὐδοκοῦντος σφαλείης. καὶ μάλιστα πλείον ἀναγνώσειας,
ἐὰν ἑαυτοὺς τῇ αὐτοῦ ὁωγῇ στοιχίσωμεν.

Περὶ τοῦ γνῶναι τί συμβήσεται τῷ
ὑποτεταγμένῳ λαῷ καὶ τῷ ὑποτάξαντι.

5 Ἐὰν συμβῇ τινα πόλιν ὑποταχθῆναι δεσποτείᾳ καὶ εἰ βούλει
μαθεῖν τί ἔσται τῷ λαῷ καὶ τῷ κυρίῳ αὐτῶν, πρόσεχε τὸν ἰ' οἶκον,
ὅστις ἐστὶν ἡ ζωὴ τοῦ κυρίου καὶ ὁ ὁρυσκόπος αὐτοῦ, καὶ τὸν ια',
ὅστις ἐστὶν ὁρυσκόπος τῆς ἐπεισόδου αὐτοῦ, καὶ ὅρα τὸν πρῶτον
οἶκον, ὅστις ἐστὶν τῶν λαῶν καὶ τὸν β' ὅστις ἐστὶν τῆς ἐπεισόδου
10 αὐτῶν καὶ ὅρα ποῖα κακὰ καὶ ποῖα καλὰ καὶ ἐὰν εἴη καλὰ, καλὸν
ἔσται ἀμφοτέροις· εἰ δὲ κακὰ, κακὰ.

Περὶ τοῦ γνῶναι εἰ καλόν ἐστίν
ἐξελεθεῖν ἐκ μιᾶς χώρας εἰς ἄλλην.

Ὅρα τὸν ε' καὶ ἡ' οἶκον, καὶ ἐὰν ἀγαθοὶ φανῶσι, καλόν· εἰ δὲ
15 κακοί, κακόν. ἐὰν ὁ ε', ὅστις ἐστὶν ἡ ζωὴ, καλὸς εἴη καὶ ὁ ἡ' κακός,
δηλοῖ καλὴν ζωὴν μετὰ κέρδους. ἐὰν δὲ ὁ θ' καλὸς εἴη, ὁ δὲ ε'
κακός, σημαίνει κέρδος καὶ ζωὴν κακὴν.

Περὶ ἀπόντος εἰ βούλει μαθεῖν πῶς
ἔχει.

20 Ἐὰν βούλῃ μαθεῖν περὶ ἀπόντος πῶς ἔχει καὶ πῶς ἢ ἐναν-
τίως, ἐν σώματι ἢ κέρδει, ὅρα τὸν β' καὶ τοὺς ἄλλους οἴκους. καὶ
εἴ τι ἐν τούτοις εὖρῃς, ἐκεῖνο κράτει· καὶ τὰυτα περὶ κέρδους. περὶ
δὲ τῆς τοῦ σώματος κατωστάσεως ὅρα τὸν οἶκον ὅστις ἐστὶ τῆς
νόσου, καὶ τοὺς ἄλλους οἴκους· οἵτινες εἰ καλοὶ εἴεν, ἀγαθόν, εἰ
25 δ' οὐ, τοῦναντίον. εἰ δὲ ἐν τῷ α' οἴκῳ ἡ θλίψις καὶ ὁ νόσος εἰσόδος
μικρά, σημαίνει ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξελεθεῖν [f. 238] αἷμα.
καὶ ἐὰν ἐν τῷ α' οἴκῳ εἴη θλίψις ἢ ἐρυθρότης καὶ ὁ νόσος αὐτῶν
θλίψις, ὁμοίως ἔσται.

1 πλείον P. 5 τινί P. 10 καλὰ καὶ κακὰ P. 15 ἐστίν
ὅστις transp. P. 16 κέρδος P. 24 οὐ] οὐν P.

Περὶ δύο δικαζομένων τίκτικῶ.

Ὅρα τὸν α' οἶκον, ὅς ἐστι τοῦ τῆν πύσιν ποιῶντος, καὶ τὸν
ε', ὅστις ἐστὶ τοῦ ἐναντίου αὐτοῦ, καὶ τὸν ι', ὅστις ἐστὶν τοῦ κριτοῦ
αὐτοῦ, καὶ τὸν ιε', ὅστις κρίνει πάντα τὰ σχήματα. καὶ ἐὰν ὁ α'
ὑποταχτέρος τοῦ ε', ὁ α' νικᾷ. εἰ δὲ ἴσον ἐν καλῷ ἢ κακῷ, ὅρα τὸν
ιε' μετὰ ποίου ἔχεται, ἤγουν πρὸς οἶον ἑαυτὸν ἔξει ὁ ιε', ὅτι δι'
αὐτοῦ γὰρ τοῦ σημείου ἅπαντα ὡς εἴπομεν κρίνονται. καὶ ἐὰν ὁ
ιε' εἴη ὁμοίος τοῦ α', ποιήσει τῆν κρίσιν ἰσχυράν. αὐτῷ δὲ καὶ
περὶ τοῦ ζ'.

10

Περὶ πλεόντων.

Εἰ δὲ βούλει γνῶναι περὶ πλεόντων ἐν θαλάσῃ ἢ ἐν ποταμῷ,
ὅρα ἐν τῷ α' οἴκῳ <εἰ> εἴη ἐρυθρότης ἢ θλίψις *** ἐὰν δὲ ἐν τῷ ἡ'
ἢ ι' κακόν εἴη σημείον, ἴσθι ὅτι κινδυνεύουσιν.

Περὶ νοσοῦντος εἰ ἰαθήσεται.

15 Ὅρα εἰ ἐν τῷ ζ' οἴκῳ σημείον εἴη ὁμοίον τῷ α'· εἴπε αὐτὸν
ἰᾶσθαι, ἀλλ' οὐ ταχέως· ἐὰν δὲ θλίψις εἴη ἐν τῷ ι', ἐξαπαλλαγῆναι
τῆς νόσου, ἀλλ' ὅστερον νοσεῖ. ἐὰν δὲ στόλος ὁ εἰσερχόμενος εἴη
ἐν τῷ ε' ἢ ἐξερχόμενος ἢ ὁδὸς ἐν τῷ ζ' ἢ ὑποκάτω ἐξόδος ἢ ἐν τῷ
ἡ' φόβος, θάνατον σημαίνει. καὶ ἐὰν ἀνηβος ἐν τῷ ε' καὶ θλίψις
20 ἐν τῷ ἡ', θάνατον σημαίνει. ἐὰν δὲ στόλος ὁ εἰσερχόμενος ἐν τῷ
ε' εἴη καὶ ἐξερχόμενος ἐν τῷ ἡ', κακόν. καὶ ἐὰν στόλος εἰσερχόμενος
ἐν τῷ ιε' καὶ ἐν τῷ ἡ' φόβος, θάνατον σημαίνει. καὶ ἐὰν ἐν τῷ
ζ' εἴη ὁδὸς ἢ ἡ ὑπόκρυψις καὶ ἐν τῷ ἡ' θλίψις, θάνατον σημαίνει.
καὶ ἐὰν ἐν τῷ ε' εἴη ἀνηβος καὶ θλίψις ἐν τῷ ἡ', θάνατον δηλοῖ.

25

Περὶ εὐρέσεως ζωῶν ἀπολεσθέντων.

Ἐὰν θέλῃς γνῶναι εἰ εὐρίσκεται τὸ ἀπολεσθὲν ἢ οὐ, ὅρα τὸν α'
οἶκον καὶ τὸν ε'· εἰ εἴεν ὁμοιοὶ ἐν τῷ σχήματι καὶ τῇ ἀγαθότητι,

8 ὁμοίως P. ποίησον? 9 ζ'] numi ε' scrib.? 12 εἰ addidimus.
*** lacunam indic. 16 ἐξαπαλλαγῆναι P. 23 ἡ] καὶ P. καὶ]
ἡ P. 24 καὶ] ἡ P.

σημαίνουν εἴη. καὶ ἐὰν ἐν τῷ α' ὁμοιον εἴη τῷ ι' καὶ εἰ καλὰ
ἔσονται τούτεστιν ἐὰν <μὴ> εἴη ἐκεῖνα τὰ δηλοῦντα ἐναντιότητα,
ὥς εἰσιν ἔξοδος καὶ ἐρυθρότης καὶ στόλος εἰσερχόμενος, <ταχὺ
ἐδρεθήσεται τὸ ζῶον>. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς προειρημένοις τούτοις οὐ-
5 κοῖς ἐναντία φανῶσι σημεῖα, οὐ σημαίνει εἴη.

Περὶ συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Ἐὰν βοῶλη μαθεῖν τὴν μέλλουσαν συζυγίαν ἀνδρὸς καὶ γυναι-
κός, ὅρα τὸν α' καὶ β' οἶκον, οἵτινές εἰσι τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὸν ζ'
καὶ η', οἵτινές εἰσι τῆς γυναικός. <ἐν> οἷσιτιν εἰ τὰ σημεῖα
10 φανῶσι καλὰ καὶ ὁμοία, σημαίνει γενέσθαι τὴν συζυγίαν. εἰ δὲ
κακὰ καὶ ἀνόμοια, σημαίνει χωρισμόν.

Περὶ ἐπιτυχίας ἐξουσίας.

Ἐὰν θέλῃς μαθεῖν εἰ ἄρα τις τὴν κυριότητα αὐτοῦ ἀπολέσας
πάλιν ἐπιλάβοι, ὅρα τὸν α' οἶκον, καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ τὸν
15 β' μάλιστα τούτων. ἅτινα σημεῖα ἐὰν καλὰ εἰσιν καὶ ὁμοία τῷ
θ' ἢ ι' ἢ ιε', γίνωσκε ταύτην αὐτὸν ἐπαναλαβεῖν. καὶ ἐὰν τὰ ἐναν-
τία τούτων ἐπιφανῶσι, μὴ ἐπιτυχεῖν ταύτης τὸν ἀπολέσαντα ση-
μαίνουν. καὶ ἐὰν ἐρυθρότης ἐν τινι τούτων εἴη, σημαίνει αἷμα.

Περὶ τοῦ γυνῶναι εἰ ἄρα τις ἐκ φυλακῆς ἐξέλθῃ.

20

Ὅρα τὸν α' καὶ β' οἶκον. ἐὰν σημείον εἴη ἐν αὐτοῖς ἔξοδον ση-
μαῖνον, ὥς εἰσιν ἡ ὁδὸς καὶ στόλος ἐξερχόμενος καὶ ἔξοδος μεγά-
λη καὶ ἔξοδος μικρά, ἴσθι ἐκεῖνον ἐκεῖ ἐκλυθῆναι. καὶ ἐὰν εἴη
θλίψις ἢ καὶ εἰσοδος ἢ στόλος ἢ φόβος ἐν οἴκῳ τῶν συντεγφών
25 ἢ τῶν υἱῶν, γίνωσκε αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἐξελλθεῖν, ἀλλ' ἐκεῖ
θανεῖν, καὶ μᾶλλον ἐν τῷ η'. εἰ δὲ κατὰ τὸν ε' φόβος εἴη, ἴσθι

2 μὴ addidimus.

3 ὡς εἰσιν] ὡς ἐστίν P. : vide num malis ἄ ἐστιν.

4 οἱ οἱ οἱ + εἰ P. 5 ἐπιλάβοι] ἐπιλάβοιεν P. 6 ἐκλυθῆναι] ἐκλαθεῖναι P. 7 καί

13 κυριωτά-

15 μᾶλλον?

26 καί

αὐτὸν ἐκεῖ ἀποθανεῖν. ἐὰν δὲ ἐρυθρότης ἢ θλίψις εἴη ἐν τῷ ιε', οὐ
αὐτοῦ τοῦ κατέχοντος αὐτὸν φανεροῦνται.

Περὶ κινήσεως.

Ἐὰν δὲ ἐρωτηθῇς περὶ κινήσεως τίνι τρόπῳ ἔσται, ὅρα ἐὰν ἐν
5 τῷ α' οἴκῳ εἴη ὁδὸς καὶ ἐν τῷ τρίτῳ σημαίνει ταχεῖαν ἔσεσθαι
τὴν ὁδόν. εἰ δὲ ἐν τῷ θ', ταχύτεραν. εἰ δὲ ἐν τῷ ζ', σημαίνει οὐ
καλὴν ὁδόν καὶ ἀκούσιον. ἐν δὲ τῷ β', καλὴ ἔσται ἡ ὁδοποιία. ἐν
δὲ τῷ ιβ', κακὴ. ἐν δὲ τῷ ιε', ταχυστάτη ἔσται ἡ ὁδὸς καὶ ταχυστάτη
10 πάλιν ἢ ἐπιστροφὴ. ὅπερ δὴ περὶ τούτου λέγομεν, καὶ περὶ πάντων
ἐν τῷ ἄλλῳ καλόν. καὶ εἰ μὲν ἀγαθόν, ἀγαθὸν σημαίνει νόησον
τούτο.

Περὶ ἀρεῶστον.

Ὅρα τὸν α' καὶ ζ' οἶκον καὶ η'. καὶ εἰ μὲν καλὰ σημεῖα εἴη
15 ἐν τούτοις, καλόν. εἰ δὲ κακὰ, κακόν. ὅρα δὲ καὶ τὸν ιε' οἶκον, ἐν
ὧ εἰ καλόν εἴη σημείον, καλόν σημαίνει, εἰ δ' οὐ, κακόν.

Περὶ γυναικός καὶ φίλης.

Ἔστι δὲ ὁμοίως εἰδέναι καὶ διὰ τοὺς ἐν ξένοις περιάγοντας
χώραις καὶ βουλομένους περὶ τῆς ἰδίας γυναικός [f. 238v] ἢ καὶ
20 παλλακίδος εἰδέναι πῶς ἔχουσιν ἑαυτοῖς, σωφρόνως ἢ οὐ, καὶ
ἀγαθῶς ἢ ἐναντίως. ποιησάτω δὲ τὴν κοίτην, καὶ βλεπέτω ποῖον
σημεῖον ἐπέλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γυναικός ἢ ποῖον τῆς συζύγου
καὶ τῆς ἐταίρας. καὶ εἰ ἔσται κριτικὴ καλός, καλὴν ψήμην ἐξ αὐτῆς
ἀνάγγελλε ἀκούσαι. ἐὰν δὲ καλὸν σημείον ἐπέλθῃ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ
25 καὶ ἐν τῷ τῆς ζωῆς καλὸν σημείον ὁραθῇ, καὶ περὶ τοῦ βίου αὐτῆς
ἀκούσαι καλὴν ψήμην. ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίας, κακόν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ

8 ιβ' vix sanum.

11 ἀγαθόν] + ἴσθι ὅτι P.

13 ἀκούσαι P. 14 εἰ ἐάν P. 15 ἀκούσαι P.

16 ἐάν δὲ ἐν] ἐν δὲ P.

κακὴν P.

18 διὰ τοὺς] περὶ τῶν P.

23 ἐτέρως P.

10 ἢ εἰ P.

26 ἀκούσαι P.

οἶκῳ τῆς γυναικὸς καλὸν σημεῖον γεννηθῆναι συμβῆ καὶ ἐπάνω
κακὸν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς εἰσόδου γενέσθαι φανῇ, ἀπὸ δικαίας εἰσόδου
αὐτοῦ καλὸν ἀκούσειε καὶ εἴροι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ὅτι εἰ ἐν τῷ
αὐτῷ οἴκῳ καλὸν ἀναφανῇ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δούλων ἢ τῶν ζώων
5 καλὸν σημεῖον ἐπέλθῃ, ἐν τῇ ἐπιστροφῇ εἴροι ὡσαύτως εἰσόδον τῶν
δούλων ἢ τῶν ζώων. ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῇ καλὸν σημεῖον, εἴροι ὡς
καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ρουσόντος καλὸν ἐπέλθῃ σημεῖον, εἴροι ὡς
αὐτῶς ὄγῳ. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ καλὸν σημεῖον φανῇ καὶ ἐν οἴκῳ
εὐφροσύνης ἐὰν καλὸν ἐπέλθῃ ὥστερ εἴρηται, μετ' εὐφροσύνης
10 εἴροι ἐκείνην. ὁμοίως ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συζύγου ἐπέλθῃ ἐν με-
γάλῳ ἀγαθῷ καλὸν καὶ κριτὴν συγκεκερασμένον ἐν καλῷ εἶναι
συμβῆ, ἀκούσειε περὶ αὐτῆς ἀγαθόν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ
συγκεκερασμένον καὶ καλὸν κριτὴν εἶναι συμβῆ, ἀκούσειε περὶ
15 σημεῖον ὑπέρχαλον φανῇ καὶ τὸν κριτὴν συμβῆ εἶναι κακόν, ἀκού-
σει μὲν περὶ αὐτῆς καλόν, ἀλλ' ἐν τέλει κακὸν ἔσται. ἐὰν δὲ πάλιν
<ἐν> τῷ αὐτῷ οἴκῳ σημεῖον ὑπέρχαλον φανῇ, τὸν δὲ κριτὴν καλόν
<εἶναι> τελείως συμβῆ, ἀκούσειε μὲν περὶ αὐτῆς κακά, ψευδῶς
δὲ, ὅτι ὁ κριτὴς ἀγαθὸς ἔστιν ἐν ᾧ ἡ κρίσις ὅλη κρέμαται, <καὶ>
20 ἀπεδείξατο ψευδῇ, ὅπερ διὰ τὸ σημεῖον τοῦ ὄντος ἐν τῷ ζητήματι
φανερῶνται. ἐὰν δὲ τὸ σημεῖον ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ κακὸν γεννηθῇ ἐν τῷ
οἴκῳ τῆς συζύγου, καὶ ὁ κριτὴς συγκεκερασμένος ἐν καλῷ, ἀκούσειε
μὲν περὶ αὐτῆς κακὰ μηνύματα, ἀλλ' εἰς τέλος συγκεκερασμένα
φανήσονται. ὁμοίως δὲ ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συζύγου τὸ σημεῖον
25 ἐν μεγάλῃ ἀγαθότητι καλὸν εἶναι συμβῇ καὶ τὸν κριτὴν συμβῆ εἶναι
πλήθους σημαίνοντα, ἀκούσειε περὶ αὐτῆς καλὰ μηνύματα <μετὰ>
μεγάλῃς πληθούσι, καὶ ἀληθῶς λέγοντα. ὅτι ἐὰν σημεῖον συγκεκερασ-
μένον καλὸν ἐν τῷ οἴκῳ γεννηθῇ καὶ τὸν κριτὴν συμβῆ εἶναι πλῆ-
θος σημαίνον, καλὰ μηνύματα περὶ αὐτῆς ἀπὸ πολλῶν μερῶν ἀκού-
30 σιεν, ἀλλὰ συγκεκερασμένα. ἐὰν δὲ σημεῖον πλήθους ἐν τῷ αὐτῷ
οἴκῳ γεννηθῇ, ἐκ μερῶν δυνατῶν καὶ ποσὸς ἤξει ἔπαυος ἔνεκεν
τῶν προερχομένων μερῶν τῶν περικρατήσιν σημαίνοντων. ὅτι
ἐὰν σημεῖον πλήθους γεννηθῇ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συζύγου, ἴσθι ἐνεργεῖν
τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν. καὶ ἐὰν <ἐν> τῷ αὐτῷ σημεῖον εἶναι συμ-

3 οἰκίας P. 16 αὐτῆς] αὐτὴν μὲν P. 17 ἐν inseruimus. 18 εἶναι addidimus.
19 δέ] δι' P. 20 ἀπεδείξατο dub. scripsimus : ἀπαληψάτω P. 23 ἀκούσεις P. 24 φανήσονται] φθαρήσονται P.
μετὰ addidimus. 31 ἔξει P. 34 num scrib. τὰ

βῇ μετὰ μεγάλης πληθούς, καλὸν περὶ αὐτῆς ἐλθῇ ἐκ πολλῶν μερῶν
συναγόμενον. ἐὰν σημεῖον πληθούς ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ καὶ ἐὰν τὸ
αὐτοῦ σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ, οὕτω δὲ τέως φημί ἐὰν ὁ
κριτὴς εἴη υἱὸς γινόμενος ἐκ πατέρων πολλὰ δηλούσιον ἀγαθὰ,
5 περὶ αὐτῆς μεγάλῃν πληθὺν δηλώσειον ὁμοίως. ἴστέον ἐν μεγάλῃ
τῷ οἴκῳ τῆς συζύγας ὁ φόβος γεννηθῇ καὶ σημεῖον ἐν μεγάλῃ
ἀγαθότητι καλὸν κριτὴν εἶναι συμβῇ, ἐν πᾶσι τρόποις ἐπικρατήσιν
τὸν δὲ κριτὴν συμβῇ εἶναι συγκεκερασμένον ἐν καλῷ, ἐπικρατή-
10 σιν ἀγαθοῦ συγκεκερασμένην δηλοῖ. ἐὰν τοιοῦτον σημεῖον ἐν τῷ
αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῇ καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ, ἐν
πᾶσι τρόποις ἐπικρατήσιν κακοῦ δηλοῖ. τοῦτο αὐτὸ κακὸν ἐπὶ
πλεῖον σημαίνει.

Περὶ δούλων καὶ ζώων.

15 Δεῖ εἰδέναι ὁμοίως ὅτι ἐὰν τις εἰδέναι ἐπιθυμῇ περὶ δούλων ἢ
ζώων ἐν τῷ αὐτοῦ οἴκῳ ἐπιμερόντων, ποιῶν τρόπον διάγουσιν αὐτοῦ
ὄντος ἐν ἑξῆσι χώραις, ποιησάτω τὴν κρίσιν. καὶ ἐὰν σημεῖον ἐν
μεγάλῃ ἀγαθότητι ἀγαθὸν συμβῇ γενέσθαι, τὰ πράγματα αὐτοῦ
καλῶς εὐοδοῦνται παντοίῳ τρόπῳ. καὶ ἐὰν σημεῖον συγκεκερασμέ-
20 νον καλὸν ἐν τῷ <*> οἴκῳ γεννηθῇ συμβῇ καὶ τὸν κριτὴν καλὸν
εἶναι συμβῇ, καλὸν ἀκούσειον, ἀλλὰ καὶ συγκεκερασμένον. τὸ
αὐτὸ δὲ καὶ περὶ κακοῦ. ὁμοίως δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐὰν σημεῖον ἐν με-
γάλῃ ἀγαθότητι ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ζώων ἢ τῶν δούλων γεννηθῇ
καὶ ὁ κριτὴς ἐπέλθῃ σημεῖον πλήθους σημαίνον, μετὰ σημεῖον
25 πληθούς καλὴν ἐκ πολλῶν μερῶν σύναξιν σημαίνει. ὅτι ἐὰν σημεῖον
[f. 239] πλήρες ἀγαθὸν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῇ συμβῇ καὶ ἐὰν
<ὁ κριτὴς> γεννηθῇ ἐκ πατέρων πλήθους σημαίνοντων, καλὸν μετὰ
συγκεκερασμένου δηλοῖ. ὅτι ἐὰν σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ,
αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῇ, καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ,
30 μετὰ μεγάλης ἀφθονίας ἐκ πολλῶν μερῶν σύναξιν δηλοῖ. ἐὰν δὲ

2 συναγόμενον P. 3 κριτὴς P. 4 πολ
λὼν P. ἀγαθόν P. 10 ἀγαθὸν P.
12 κακοῦ] καλοῦ P. 9 συγκεκερασμένοις P. 19 εἶναι] + τό P. 21 σημεῖον] + εἴη P.
20 καλὸν] + καὶ P. * * deest numerus. 24 συγκεκερασμέ-
ρος P. 22 δεῖ] δὲ P. 26 καὶ εἶναι] ἵνα καὶ P. 25 καλὸν P.
fort. καλῶν leg. 27 ὁ κριτὴς addidimus.

κριτήν ἐκ πολλὰ σημαινόντων γενέσθαι συμβῆ, καὶ τὸ αὐτὸ σημείον ἐν τῷ ἀνωτέρω οἴκῳ γεννηθῆναι συμβῆ, ἐκ πολλῶν μερῶν συνηγμένην μεγάλην εἰσοδὸν δηλοῖ. ὁμοίως δὲ εἰδέναι χρὴ ὅτι ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δούλων ἢ τῶν ζώων σημείον ὁ φόβος γεννηθῆναι ἐπέλθῃ καὶ τὸν κριτήν ἀγαθὸν εἶναι συμβῆ ἐν μεγάλῃ ἀγαθότητι, ἐπικράτησιν μεγάλῃ δηλοῖ καλοῦ. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δούλων καὶ ζώων τοῦτο τὸ σημείον γεννηθῆναι συμβῆ, <τὸν δὲ κριτήν συγκεκρασμένον εἶναι συμβῆ>, ἐπικράτησιν καλοῦ σημαίνει, ἀλλὰ συγκεκρασμένην. ἐὰν δὲ τοῦτο τὸ σημείον ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῆναι συμβῆ, καὶ τὸ αὐτὸ κριτήν εἶναι συμβῆ, οἷον κέρδος παντοιοτρόπως δηλοῖ. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ τὸ σημείον τῆς ὁδοῦ συμβῆ γενέσθαι, μάλιστα ὁδοῦ, τὸ σημείον τοῦτο ὁμοίως ἐστὶ κακὸν ἐπὶ πλεόν.

Περὶ φίλου εἰ ἐλθῇ πρὸς ὠρισμένην
ἡμέραν.

15

Ἰστέον ὅτι ἐὰν τις ἐπιθυμῇ περὶ φίλου ἐν ξενιτείᾳ ἐμβραδύνοτος <εἰδέναι> εἰ ἄρα ἐν ἡμέρᾳ ὠρισμένη περιγένηται, προσεχέτω ὁμοίως ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ τῆς ὁδοῦ ποιῶν τὴν κρίσιν, καὶ θεασάσθω ποιὸν εἶη τὸ σημείον καὶ τοῦτο τὸ σημείον ἐκεῖ δηλοῖ βεβαίως <ἐλθεῖν ἢ> μὴ ἐλθεῖν τὸν φίλον. καὶ χρὴ εἰδέναι ὅτι ἐὰν <ἐν> τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ σημείον ἐν τελείᾳ ἀγαθότητι καλὸν γενέσθαι συμβῆ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἐξόδου καλὸν φανεῖ καὶ ἡ ὁδὸς εἶη κριτής, ἐπιστρέφει ὁ φίλος μετὰ κέρδους. ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ καλὸν σημείον φανῇ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἐξόδου ἐξοδὸν γενέσθαι συμβῆ, καὶ ἡ ὁδὸς εἶη κριτής, στραφήσεται ὁ φίλος, ἀλλὰ μετὰ χαμοῦ. ὅτι <ἐὰν> ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἐξόδου τοῦτο τὸ σημείον ∴ γεννηθῆναι συμβῆ ἄνευ δισταγμοῦ ἐπιστραφήσεται,

1 πολλῶν P. 3 συνηγμένων P. 7-8 τὸν δὲ --- συμβῆ addidimus. 9 συγκεκρασμένον P. 10 post συμβῆ¹ addit P: περι-κράτησιν οἷον κέρδος παντοιοτρόπος δηλοῖ ὅτι ἐὰν ἐν τούτῳ τὸ σημείον ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῇ. 10 τὸ αὐτὸ κριτήν ὁ αὐτὸς κριτής P. 11 παντοιοτρόπος P. ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ post 12 σημείον transp. P. τὸ] + αὐτό P. 13 ἐστὶ κακὸν περὶ κακοῦ P. 17 εἰδέναι addidimus. 19 θεασάτω P. εἶη] εἰ P. ἐκεῖ] + εἰ P. 20 ἐλθεῖν ἢ addidimus. 21 ἐν inseruimus. 23 κέρδος P. 25 ἐξοδὸν: figura P. 26 ἐὰν inseruimus. 27 σημείον i.e. φόβος.

ται, ἀλλὰ τὰ νομίσματα αὐτοῦ καθ' ὁδὸν ἀπολέσει. ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ] καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θανάτου φανῇ τι σημείον ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ κακόν, οὐκ ἀποστραφήσεται ὁ φίλος, ἀλλὰ θανεῖται ἐν τῇ ὁδῷ. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ γεννηθῇ ὁδὸς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρρώστου σημείον κακόν φανῇ, ἐπιστρέφει ὁ φίλος, ἀλλὰ νοσήσει καθ' ὁδόν. ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ γεννηθῇ ὁδός, ἢ δὲ ἐξοδὸς εἶη κριτής, ὅπερ φέρει ἐν *ὁδῷ ἀπολέσει. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ γεννηθῇ ὁδὸς καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς εἰσόδου καλὸν σημείον ἐπιφανείη καὶ τι σημείον κινήσεως ἐξέλθῃ κριτής, 10 στραφήσεται μετὰ πληθους εἰσόδου. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ γεννηθῇ <ὁδός> καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς θλίψεως σημείον πληθὸς σημαῖνον ἐπιφανῇ, ἐπιστρέφει ὁ φίλος, ἀλλὰ μετὰ πληθους σταθήσεται.

Περὶ ἀρρώστου.

15 Πάλιν περὶ νοσοῦντος ἐὰν τις βούλεται μαθεῖν πῶς συμβήσεται αὐτῷ τὰ περὶ τῆς νόσου ἢ ποιῶ τρόπῳ ταύτην ἐξοίειν, ποιησάτω κρίσιν ὁ τεχνίτης καὶ ὁράτω ποιὸν σημείον φανῇ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς νόσου. καὶ ἐὰν ἐκεῖ ἐπέλθῃ καλὸν σημείον καὶ ὁ κριτής καλός, ὁ νοσῶν ἐγείρεται χαίρων. ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρρώστου τοῦτο 20 ἐπέλθῃ τὸ σημείον ἢ γοῶν ὁ φόβος καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς συζύγου τὸ αὐτὸ σημείον φανῇ, μηδεὶς διστάσῃ τὴν νόσον γενέσθαι πρὸς χωρισμὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρρώστου σημείον πληθὸς σημαῖνον γεννηθῇ καὶ σημείον συγκεκρασμένον γεννηθῇ ἐν καλῷ πάσῃ ἀγαθότητι ** ἐφεύροις τὰ ἀπολεσθέντα. τὸ 25 αὐτὸ καὶ περὶ πάντων κακῶν ὑποθέσεων εὖροις.

* Ὁμοίως περὶ ἀγωγῆς πῶς ἐπέλθῃ.

Ἐάν τις ἐπὶ τινος ἀγωγῆς γινῶναι βούλεται εἰ ἄρα καλῶς αὐτῷ <καί> εὐδοουμένως γένηται ἢ ἐναντίως, τὴν κρίσιν ἐξετάσειεν ὁ

3 melius ἐπιστραφήσεται. 4 ἐὰν] ἐναν P. 9-10 καὶ τι σημείον scripsimus: οὕτως ὑπερσημείον P. 11 ὁδός supplevimus. σημεῖον] + γεννηθῇ P. 13 ἐστάθη P. 16 ἐξοίειν P. 23 πληθός P. 24 ** lac. indicavimus. τό] + τε P. 28 καὶ addidimus. εὐο-δύμενος P. ἢ κρίσεις P.

ἐπιστήμων αὐτῆς τῆς τέχνης <δρῶν> ὅποιον σημεῖον ἐπέλθῃ
 ἐν τῷ οἴκῳ τῆς εισόδου. καὶ ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς εισόδου εὐρεθῇ
 σημεῖον καλὸν ἐν μεγίστῃ ἀγαθότητι ὥς εἴη μείζων ἢ τύχη, καὶ
 τὸν κριτὴν συμβῇ εἶναι ἀγαθὸν ἐντελῶς, ἴσθι αὐτὸν τὴν ἀγωγὴν
 5 ἔχοντα εὐδουμένως ἔχοντ' αὐτὴν. καὶ τοῦτο δις ἀμφίβαλε ὅτι
 ἐὰν σημεῖον ἐν ἄκρῃ ἀγαθότητι ἐπέλθῃ καλὸν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς
 εισόδου, τὸν δὲ κριτὴν συμβῇ εἶναι ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ, κακὸν γί-
 νωσκε· μειοῦται δὲ ἡ κακία τοῦ δεινοῦ κριτοῦ ὅλη τῇ ἀγαθότητι
 10 σημεῖον ἐν ἄκρῃ ἀγαθότητι καλόν, ὅστις ἐστὶ στόλος εἰσερχόμενος,
 καὶ τὸν κριτὴν συμβῇ εἶναι καλόν, ἐπεισοδιάσει ὅπερ ἐπιθυμεῖ,
 ἀλλ' οὐδ' μετὰ βίαις. ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ σημεῖον ἐν
 ἄκρῃ ἀγαθότητι καλὸν γεννηθῇ συμβῇ, ὥς ἐστὶ λευκότης, καὶ
 τὸν κριτὴν ὁμοίως καλόν, ὅπερ ἐπιθυμεῖ μετὰ πραότητος καὶ
 15 ἀγάπης ἐπισυνάξει. τὸ δὲ αὐτὸ ἐξ ἐναντίας νόησον ἐπὶ κακοῦ.
 ὁμοίως ἐὰν γεννηθῇ σημεῖον ἐν ἄκρῃ ἀγαθότητι ἐν τῷ
 οἴκῳ τῆς εισόδου καὶ σημεῖον συγκεκρασμένον ἐν ἀγαθότητι
 κριτὴν εἶναι συμβῇ, μετὰ συγκεκρασμένον συνάξει. τὸ γὰρ
 20 τὰ τῆς ἀγαθοσύνης καταλύει. ὅτι ἐὰν γεννηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ
 σημεῖον ἐν ἄκρῃ ἀγαθότητι καλόν, τὸν δὲ κριτὴν συμβῇ εἶναι ἀγαθό-
 μειον πληθὺς, ζητηθήσεται ἀνωτέρω ἢ κρίσις. καὶ ἐὰν ἡ ἀγαθό-
 της ὅπερ βῇ τὴν κακίαν, πρὸς καλὴν ἀφορᾷ κρίσιν, ὅμως συγκε-
 25 κρασμένως. ὅτι ἐὰν σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ, ζητηθήσεται πλη-
 γνῶν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ, καὶ σημεῖον
 ἀνωτέρω ἢ κρίσις, καὶ ἐὰν ἀφορᾷ πρὸς καλόν, μετὰ μεγάλης πλη-
 θύος καλὸν σημαίνει. ὁμοίως ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ σημεῖον
 30 ἐν ἄκρῃ ἀγαθότητι καλὸν γεννηθῇ <καὶ τὸ> σημεῖον τῆς εὐρέ-
 σεως κριτὴν εἶναι συμβῇ, πᾶσι φυλακὴν σημαίνει. πάλιν δὲ ἐὰν

1 δρῶν addidimus.

8 μειοῦται] εἰ P.

καλός P.

19 σημεῖον addidimus.

9 ἐὰν] ἐν P.

13 ὅς P.

22 ἡ ἀνωτέρα P.

26 ἡ ἀνωτέρα P.

27 αὐτῷ addit

18 συγκεκρασμένως P.

22 ἡ ἀνωτέρα P.

27 αὐτῷ addit

28 ἔσται] εἶναι P.

29 συγκεκρασμένος P.

5 ἔχοντ'] ἔχον P.

11 ὁ κρι-

18 συγκεκρασμένως P.

22 ἡ ἀνωτέρα P.

27 αὐτῷ addit

28 ἔσται] εἶναι P.

29 συγκεκρασμένος P.

ἐκεῖθεν γεννηθῇ καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς πληθύος ἀπὸ κακῶν
 πατέρων γεγεννημένον τὸν κριτὴν εἶναι συμβῇ, ζητηθήσεται ἀνωτέρω ἢ
 κρίσις καὶ οὕτως τὸ μέρος ἀφορᾷ, αὐτῷ τὴν ἀγωγὴν μετὰ νίκης
 συνεστάναι δηλοῖ τοῦ Θεοῦ βουλομένου.

Περὶ δύο ἱππων, τίς νικήσει.

5

Ἐάν τις βούλεται γινῶναι περὶ δύο ἱππων μαχομένων ὁποῖος
 νικήσει ἢ νικᾷται, γενέσθω ἡ κρίσις καὶ ζητηθῆτω ποῖον ση-
 5 μεῖον ἐπέλθῃ ἐν τῷ τῶν ζώων οἴκῳ. *** καὶ ἐὰν τὸν κριτὴν καλὸν
 εἶναι συμβῇ, μετὰ μίξεως κακοῦ καλὸν δηλοῖ. ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῶν
 10 ζώων γεννηθῇ σημεῖον ἐν ἐσχάτῃ κακίᾳ κακὸν καὶ τὸν κριτὴν
 καλὸν εἶναι συμβῇ καὶ ἐκεῖνο κακὸν δηλώσῃ, ὁ κριτὴς τέως οὐ
 δηλοῖ παντοιοτρόπως κακόν. καὶ ἐὰν σημεῖον συγκεκρασμένον
 καλὸν ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ *** σημεῖον ὁ φόβος γεννηθῇ καὶ τὸ
 15 φόβον δεικνύει. ἐὰν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ τοῦ πράγματος σημεῖον
 αὐτὸ σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ, ἐν πᾶσι τρόποις περικρατήσιν
 ὁ φόβος γεννηθῇ, τὸν δὲ κριτὴν καλὸν εἶναι συμβῇ, περικρατήσιν
 20 φόβον ἐν πᾶσι τρόποις σημαίνει. ἐὰν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ τὸ
 σημεῖον τῆς συστολῆς περὶ πράγματος γεννηθῇ, καὶ σημεῖον
 πληθύος τὸν κριτὴν γενέσθαι συμβῇ, τὸ πρᾶγμα μετὰ μεγάλης
 25 πληθύος ἐν πᾶσι <τρόποις> σημαίνει. ἐὰν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ ση-
 μεῖον ὁ φόβος γεννηθῇ, τὸν δὲ κριτὴν καλὸν εἶναι συμβῇ, ἐν πᾶσι
 τρόποις περικρατήσιν κωλύει, καὶ οὐκ ἀπολεί.

Περὶ συνοικεσίου.

Ἐάν τις περὶ συνοικεσίου γινῶναι ἐπιθυμῇ εἰ καλῶς γένηται τὸ
 25 συνοικεσίον ἢ οὐ, ποιησάτω τὴν κρίσιν καὶ θεασάσθω ὁποῖον ση-
 μεῖον φανῇ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συζύγου. καὶ ἐὰν ἐπέλθῃ σημεῖον ἐν
 τελείᾳ ἀγαθότητι καλόν, καὶ τὸν κριτὴν καλόν ἐν ἄκρῃ ἀγαθότητι
 εἶναι συμβῇ, ἀγαθὸν ἔσται τὸν συνοικεσίον. ἐὰν δὲ συγκεκρασ-
 μένον εἴη τὸ σημεῖον καὶ ὁ κριτὴς καλός, συγκεκρασμένως ἔσται

2 γεγεννημένον P.

9 κακοῦ] καλοῦ P.

13 lacunam signavimus: non iam de rebus agitur.

15 τοῦ πράγματος post 16 φόβος transp. P.

19 συμβῇ] εἶναι P.

20 τρόποις addidimus.

22 fort.

27 τέλει P.

28 ἔσται] εἶναι P.

29 συγκεκρασμένος P.

ἡ ἀνωτέρα P.

10 ζώων] πρώτων P.

18 πράγματος] + πό

22 fort.

27 τέλει P.

28 ἔσται] εἶναι P.

29 συγκεκρασμένος P.

8 lacunam indicavimus.

11 ἐκείνῳ P.

18 πράγματος] + πό

22 fort.

27 τέλει P.

28 ἔσται] εἶναι P.

29 συγκεκρασμένος P.

650 A. DELATTE ET L. DELATTE.
 τὸ συνοικέσιον πρὸς καλὸν. ἂν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ τὸ σημεῖον
 ἐν τελείᾳ ἀγαθότητι καλὸν γενέσθαι συμβῇ καὶ σημεῖον πληθούς.
 τὸν κριτὴν γενέσθαι, καλὸν αὐτὸ ἐπέλθῃ μετὰ μεγάλης πληθούς.
 ἂν δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι οἴκῳ σημεῖον πληθούς γεννηθῇ καὶ τὸ αὐτὸ
 5 σημεῖον κριτὴν εἶναι ἐπέλθῃ, ζητησάτω τὴν κρίσιν ἀνωτέρως.
 καὶ ἂν πρὸς καλὸν ἀφορεῖ, μετὰ μεγάλης πληθούς καλὸν σημαίνει.
 10 ὅτι ἂν τὸ σημεῖον τῆς συστολῆς ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ εὐρεθῇ καὶ
 σημεῖον ἐν τελείᾳ ἀγαθότητι τὸν κριτὴν εἶναι συμβῇ, περιγρά-
 τησιν καλοῦ σημαίνει. ἂν δὲ σημεῖον περιγρατῆσεως ἐν τῷ αὐτῷ
 15 γεννηθῇ καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον κριτὴν εἶναι ἐπέλθῃ καὶ οὕτως ὅπως
 συνοικέσιον δείκνυει.

Περὶ φιλικῶν τιμῶν.

Περὶ φιλιῶν τινῶν.

Ἐάν τις ἐπιθυμῇ εἰδέναι περὶ φιλίας τινὸς εἰ ἔστιν ἀληθῶς ἡ
 15 ἀγάπη ἢ ψευδὸς ἢ φιλία τινὸς πρὸς τινα, γενέσθω ἢ κρίσις· καὶ ἐάν
 ἐπέλθῃ σημεῖον ἀγαθὸν γεναμένης τῆς κρίσεως ἐν τῷ οἴκῳ τῆς
 φιλίας καὶ τὸν κριτὴν καλὸν εἶναι, στερεὰν δηλοῖ τὴν ἀγάπην· ὅτι
 ἐάν καλὸν συγκεκρασμένον ἐν τῷ αὐτῷ γεννηθῇ, καὶ σημεῖον
 κριτὴν εἶναι συμβῇ, καλὸν σημαίνει· ἐάν σημεῖον συγκεκρασμέ-
 20 νον ἐν ἀγαθῷ κριτὴν εἶναι συμβῇ, εὐκρατον τὴν φιλίαν δηλοῖ.
 ἐάν δὲ σημεῖον καλὸν ἐπέλθῃ, καὶ σημεῖον πληθοῦς τὸν κριτὴν
 εἶναι συμβῇ, ζητηθῆσεται [c. 240] ἄνω ἢ κρίσις· καὶ ἐάν πρὸς
 καλὸν ἀφορεῖ, μετὰ μεγάλης πληθοῦς καλὸν σημαίνει· ὅτι ἐάν
 τὸ σημεῖον τῆς πληθοῦς ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ γεννηθῇ καὶ τὸ αὐτὸ
 25 σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ, ζητητέα ὁμοίως ἄνω ἢ κρίσις· καὶ
 εἰ πρὸς καλὸν ἀφορεῖ, παντοιοτρόπως καλὸν σημαίνει· ὅτι ἐάν ἐν
 τῷ οἴκῳ τῶν ζώων ἢ τῶν δούλων σημεῖον ἐπέλθῃ καλὸν καὶ τὸν
 φόβον κριτὴν εἶναι συμβῇ, παντοιοτρόπως καλὸν σημαίνει· ἐάν
 δὲ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ συγκεκρασμένον καλὸν γεννηθῇ καὶ τὸ αὐτὸ
 30 συμβῇ <κριτὴν εἶναι>, εὐκρασίαν τοῖς φίλοις δηλοῖ.

2 ἀγαθότητι + ἀγαθοῦ P.
 8 ἀγαθότητι + ἦγον P.
 vel φόβου :: in codice.
 addendum κακόν? 3 γένηται P.
 καλόν P. 10 κριτής P.
 17 ὅτι + ἐρασμένον P.
 22 ἢ ἄνω transp. P.
 27-28 ὁ φόβος P.

Περὶ συμβιβάσεως κληρονομίας.

Περὶ συμβιβάσεως κληρονομίας

Ἰστέον δὲ καὶ περὶ πράγματος κληρονομίας τινὸς εἶναι ἄρα στερεὰ καὶ μετὰ εὐνοδώσεως ταύτην τις ἔχειν δύναται, εἴ ᾗτιν περὶ πλούτου ἢ δούλων ἢ ζώων ἢ περὶ πάσης κληρονομίας γενέσθαι 5 ἢ κρίσις ὡς ὀφείλει κρίνεσθαι καὶ πόθεν καὶ ὅρα τὸ ὅποιον σημεῖον ἐπέλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς τύχης. καὶ εἴαν ἢ διὰ πράγματα ἢ διὰ πεφυλακισμένους ἴδωμεν τὰ σημεῖα τὰ ὀψηλά, ἦγον τὸν ἐπήγην καὶ τὴν ἔξοδον καὶ τὴν στερεὰν ἔξοδον καὶ τὰ ὅμοια, ἔλαιοῦνται τὰ 10 πράγματα καὶ ὁ χρόνος καλὸς ἔστι· καὶ ὁ ἐν φυλακῇ διέρχεται. καὶ εἴαν τὰ σημεῖα τὰ χαμηλά ἦγον τὸ καταφύρον καὶ ἡ εἰσόδος καὶ στύλος καὶ ὁ χρόνος ἐδθονοῦνται τὰ πράγματα καὶ χρονίζει 15 ὁ ἐν φυλακῇ. καὶ εἴαν ἡ ὁδὸς σπινὸς εἴη, ἔστι κακὸς ὁ χρόνος, ὁμοίως καὶ ὁ φόβος εἴαν σπινὸς εἴη, ὁ ἐν φυλακῇ οὐκ ἐξέρχεται. καὶ ἴδωμεν εἴαν τὸ ἐ' στρέφει τὸ πρᾶγμα καὶ ἐδθονοῦνται τὰ πράγματα, οὕτως 20 ἴδωμεν τοὺς συντρόφους αὐτοῦ εἴαν στρέψουσιν τὸ πρᾶγμα, στρεφῆται μὲν, ἀλλὰ χρονίζει. καὶ εἴαν ὁ ἐ' κακός, οἱ δὲ σύντροφοι καλοί, ἢ ἀπόκρισις καὶ ἡ ἀπολαβὴ ἀπλήρωτος ἔσται. καὶ εἴαν τὸ 25 ἐ' σημεῖον ἔστιν ἀγαθόν, τὰ δὲ ἕτερα ἐναντία, ἐπιστροφὴν ἔξει, ἀλλὰ χρονίζει. καὶ τῷ ἐ' ἔσται τελείωσις καὶ μαρτυρία· εἴαν ἔχει φανῇ σημεῖον καλὸν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς εἰσόδου συγκεκεραμμένως καλὸν σημεῖον φανῇ καὶ ὁ κριτὴς καλὸς ἐξέλθῃ, καλὸν ἔσται 30 μετὰ εἰσόδου τῷ τὴν πῦσιν ποιῶν τὴν κρίσιν καὶ ὅρα ποῖον ζῶων ἢ δούλων, ὁμοίως ζήτησον ποιῶν τὴν κρίσιν καὶ ὅρα ποῖον σημεῖον ἐπέλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ζῶων. καὶ εἴαν τὸ σημεῖον τῶν ζῶων 35 τελείως καλὸν καὶ τὸν κριτὴν καλὸν εἶναι συμβῇ *** καθὼς αὐτὸς ἔχει ὅν ἐρωτᾷς ὁμοίως καὶ διὰ πάντων τὴν κρίσιν ἐπιτήδευε καθὼς ἀνωτέρω. τὸ αὐτὸ καὶ περὶ κακοῦ.

1 et de aliis rebus agitur in hoc capitulo.
 2 λεν P.
 3 ἔχει P.
 4 8 ὁμοία] + τὰ P.
 5 10 κατὰ ἀφιστόν P.;
 6 12 et 13 quid velit hic σπανός;
 7 22 καλόρ²]
 8 27 ἐπισηδίοις P.
 9 28 τὸ
 10 26 lacunam indicavimus.
 11 17 μέν] δέ P.
 12 26 lacunam indicavimus.
 13 26 lacunam indicavimus.
 14 26 lacunam indicavimus.
 15 26 lacunam indicavimus.
 16 26 lacunam indicavimus.
 17 26 lacunam indicavimus.
 18 26 lacunam indicavimus.
 19 26 lacunam indicavimus.
 20 26 lacunam indicavimus.
 21 26 lacunam indicavimus.
 22 26 lacunam indicavimus.
 23 26 lacunam indicavimus.
 24 26 lacunam indicavimus.
 25 26 lacunam indicavimus.
 26 26 lacunam indicavimus.
 27 26 lacunam indicavimus.
 28 26 lacunam indicavimus.
 29 26 lacunam indicavimus.
 30 26 lacunam indicavimus.
 31 26 lacunam indicavimus.
 32 26 lacunam indicavimus.
 33 26 lacunam indicavimus.
 34 26 lacunam indicavimus.
 35 26 lacunam indicavimus.
 36 26 lacunam indicavimus.
 37 26 lacunam indicavimus.
 38 26 lacunam indicavimus.
 39 26 lacunam indicavimus.
 40 26 lacunam indicavimus.
 41 26 lacunam indicavimus.
 42 26 lacunam indicavimus.
 43 26 lacunam indicavimus.
 44 26 lacunam indicavimus.
 45 26 lacunam indicavimus.
 46 26 lacunam indicavimus.
 47 26 lacunam indicavimus.
 48 26 lacunam indicavimus.
 49 26 lacunam indicavimus.
 50 26 lacunam indicavimus.
 51 26 lacunam indicavimus.
 52 26 lacunam indicavimus.
 53 26 lacunam indicavimus.
 54 26 lacunam indicavimus.
 55 26 lacunam indicavimus.
 56 26 lacunam indicavimus.
 57 26 lacunam indicavimus.
 58 26 lacunam indicavimus.
 59 26 lacunam indicavimus.
 60 26 lacunam indicavimus.
 61 26 lacunam indicavimus.
 62 26 lacunam indicavimus.
 63 26 lacunam indicavimus.
 64 26 lacunam indicavimus.
 65 26 lacunam indicavimus.
 66 26 lacunam indicavimus.
 67 26 lacunam indicavimus.
 68 26 lacunam indicavimus.
 69 26 lacunam indicavimus.
 70 26 lacunam indicavimus.
 71 26 lacunam indicavimus.
 72 26 lacunam indicavimus.
 73 26 lacunam indicavimus.
 74 26 lacunam indicavimus.
 75 26 lacunam indicavimus.
 76 26 lacunam indicavimus.
 77 26 lacunam indicavimus.
 78 26 lacunam indicavimus.
 79 26 lacunam indicavimus.
 80 26 lacunam indicavimus.
 81 26 lacunam indicavimus.
 82 26 lacunam indicavimus.
 83 26 lacunam indicavimus.
 84 26 lacunam indicavimus.
 85 26 lacunam indicavimus.
 86 26 lacunam indicavimus.
 87 26 lacunam indicavimus.
 88 26 lacunam indicavimus.
 89 26 lacunam indicavimus.
 90 26 lacunam indicavimus.
 91 26 lacunam indicavimus.
 92 26 lacunam indicavimus.
 93 26 lacunam indicavimus.
 94 26 lacunam indicavimus.
 95 26 lacunam indicavimus.
 96 26 lacunam indicavimus.
 97 26 lacunam indicavimus.
 98 26 lacunam indicavimus.
 99 26 lacunam indicavimus.
 100 26 lacunam indicavimus.

Περὶ ἀφθονίας ἢ στενοχωρίας
τοῦ μέλλοντος καιροῦ.

Ἐάν τις ἐπιθυμῇ εἰδέναι περὶ ἀφθονίας ἢ στενοχωρίας τοῦ
μέλλοντος καιροῦ καὶ θέλῃ γινῶναι εἰ ἄρα ὁ καιρὸς ἐπέλθῃ πρόσφο-
5 ρος ἢ ἐναντίως, γενέσθω ἢ κρίσις. καὶ προσεκτέον τὸ σημεῖον ὃ τι
ἐπέλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς τύχης, ἢ γον ἐν τῷ ε'. καὶ ἐὰν ἐκεῖ σημεῖον
ἐπέλθῃ καλὸν καὶ τὸν κριτὴν ὁμοίως καλὸν εἶναι συμβῇ, τὸν
μέλλοντα καιρὸν ἀφθότως διελθεῖν ὀφείλεις δικάσαι. ἐὰν δὲ ἐν
τῷ αὐτῷ οἴκῳ σημεῖον καλὸν ἐπέλθῃ καὶ τὸν κριτὴν καλὸν εἶναι
10 συμβῇ, τῇ α' μερίδι τοῦ καιροῦ καλὸν σημαίνει εἶναι καιρὸν, ἐν δὲ
τῇ β' μερίδι κακὸν μηδεὶς διστάσαι γενέσθαι. ὡσαύτως ζήτησον
καὶ περὶ πάντων τῶν ἄλλων.

Περὶ ὁρισμοῦ ὁδοιπορίας.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἐὰν τις βούλεται εἰδέναι εἰ ἔξει προκοπὴν ἐν
15 ὁδοιπορίᾳ ὅθεν διωρισμένην ἡμέραν ἔχει, γενέσθω ἢ κρίσις. καὶ
ἐὰν φανῇ σημεῖον καλὸν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν κριτὴν κα-
λὸν εἶναι συμβῇ, μετὰ καλοῦ παντὸς πληρωθήσεται ὅπερ τις ἐπι-
θυμεῖ· πρόσφορον γὰρ ὁδοιπορίαν ἔξει. ἐὰν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ
σημεῖον συγκεκρασμένον ἐπέλθῃ καὶ ὁ κριτὴς ὁμοίως, τοῦτο ὅπερ
20 ἐπιθυμεῖ συγκεκρασμένον λήφεται μετὰ μεγάλης πληθύος. πάλιν
ἐὰν σημεῖον πλήθος σημαῖνον ἐπέλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ, καὶ
ὁ κριτὴς εἴῃ καλὸς μετὰ μεγάλης πληθύος, κερδήσει ἐν ὁδῷ ὅπερ
ἐπιθυμεῖ. ὅτι ἐὰν σημεῖον τῆς ἐπικρατήσεως φόβον σημαῖνον ἐπ-
έλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς μεμολυσμένης τολμηρίας ταῦτα
25 παρέλθῃ, ἴσθι ὅτι οὔτε ἐν ὁδοιπορίᾳ, οὔτε ἐν ἄλλῳ κόπῳ καλὸν
ἐπέλθῃ αὐτῷ, μάλιστα δὲ ἐὰν τὸ αὐτὸ σημεῖον κριτὴν εἶναι συμβῇ.
ζητησάτω ὁμῶς ἄνω τὴν κρίσιν, καὶ ἐὰν ᾗ καλὸν ἐν ἄλλῳ, ἢ κρί-
σις δδὸν τελειοῖ, οὐδὲν δὲ εἰσοδιάζει, ἀλλ' ὕγιης ὑποστρέφει.

8 ἀφθονος P. δικάσαι| διστάσαι P. potes etiam legere <οὐκ>
ὀφείλεις διστάσαι. 24 τολμητείας P. 25 κόπῳ] + αὐτός P.
num σκοπφ legendum? 26 αὐτῷ] αὐτόν P. 27 ὁμῶς P.

Περὶ ἀμεριμνίας καὶ φόβου
γινομένων ἐν κλήρῳ.

Ὡσαύτως ἐὰν ἐν ἀρχῇ κλήρον θλίψις συνέλθῃ, ὁ ζητῶν ἢ τὸν
βασιλεὺς ἢ ἄλλον τινὰ ἐχθρόν φοβεῖται. ἐὰν τοῖνον ἢ ἐρυθρότης
5 καὶ στόλος καὶ ὁδὸς πολυπλάσιοι, ἐνώπιον αὐτοῦ ἴσως προσφέ-
ρονται σκοφαντήσιν † καὶ τὴν ἔξοδον τῶν ὁδῶν, καὶ ἐναντία δὲ
τὰ αὐτὰ ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ εἶναι μηδεὶς διστάσῃ ὅτι ἐὰν ἐν τέλει τοῦ
κλήρου ἢ σόναξις καὶ εἰσοδος καὶ ἔξοδος, περὶ κεκατημένον ἀξίαν
φέρουσι μῆνα α'. ἐὰν δὲ ἀπὸ τούτων ἔξοδος μεγάλη καὶ ἔξοδος
10 μικρά καὶ σόναξις, ἀπρόσφορά εἰσιν, εἰ ἐπέλθωσι τὰ σχήματα,
[I. 240^v] ἢ μῆνα α' ἀφαιρεῖται φροντίδας καὶ φόβους ἔξωθεῖ· καὶ
τοὺς ἐχθροὺς θρημβεύουσιν καὶ τέλος πρόσφορον χορηγούσιν.

Περὶ . . . τῶν γινόμενων χρημάτων.

Ἢ εἰσοδος ἢ μεγάλη ἀπὸ ὑποκύψεως καὶ εἰσοδὸν μικρὰς ἔξερ-
15 χομήτη, ἥτις μάλιστα ἐν κλήρῳ λευκότης, πρὸς τὸ ἐξοδιάσαι
χρήματα φέρει κρίσιν. ζημίας καὶ χαμῶδ' ἢ σημεῖον ἰσθὶν ὁσάκις
ἢ μεγάλη ἔξοδος ἀπὸ ἐρυθρότητος καὶ στόλου ἐξερχομένη λαμ-
βάνει γενέσιν, ἐὰν οὐδέποτε ἔσται καὶ ὁ φόβος ἄλλο τι δηλῶν ἀρ-
χήν εἶναι καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν λήθῃ ἀπολειφθῆναι σημαίνει, καὶ κατὰ
20 τινα δύο συνάξεις καὶ ὑπὴνεις. ὅτι ἢ θλίψις καὶ ἢ σόναξις καὶ
ὑπὴνεις ἄλλο τι ἢ ὅπερ ἐπιφέρουσιν εἶναι σημαίνουσιν.

Περὶ εὐτυχιοῦς συνοικεσίου.

Ἐὰν ἢ εἰσοδος ἀπὸ ὑποκύψεως καὶ ἐτέρας εἰσοδόν, ἥτις καὶ
στόλος συνδράμη, πρόσφορον καὶ εὐτυχίᾳ σημαίνει τὴν συζυγίαν.
25 ἢ ἔξοδος ἀπὸ ὑποκύψεως καὶ ἔξοδον ἐξερχομένη, ἥτις ἐν ταῖς
μητράσι στόλος εὐρεθῆναι συμβῇ, ἀτυχίας ἐν συζεύξει σημεῖον

2 γινόμενος P. 3 ἢ τῶν] αὐτός P. 5 εἰσοδος P. 6 † textus
corruptus. 7 διαταγμός P. 13 tituli pars evanida 16 φέρουσι
P. χαμῶν P. 18 δηλοῦν P. ἀρχή P. 19 ἀπαλειφθῆναι P.
num σημαίνων leg. ? 23 ἢ] ἢ P.

ἔστι, ἥς τὸ τέλος ἐν μάχῃ καὶ ἀλλοτριώσει ἐνοχλεῖσθαι <καὶ> ἐν ἐσχάτῃ γενεθλιαλογίᾳ γενέσθαι δηλοῖ. ἡ θλίψις καὶ ἡ ἔξοδος καὶ ἡ ὁδὸς ὁσάκις συνδράμοιεν, ἐὰν μὴ σόναξις ἐσχάτως γεννηθῇ, (πληρωτικὸν σημειῶν ἔστιν, χαρὰν γὰρ προσφέρει καὶ τρυπνότητι), 5 κοινωρίαν ἀφαιροῦσιν. ἡ ὑπόκυψις πάλιν μετὰ συνάξεως ἀνατέλλοντα πλούτη καὶ κέρδη προσφέρει καὶ τέλος χορηγεῖ. σορ-οικέσια γὰρ ἀφοσιῶσι ἡγοῦν γάμους ἐορτάζει. <ἐάν> γεννῶνται τοίνυν στόλος καὶ ὑπήρης, γάμον γράφει χειρὸς γραφὸν καὶ τέλος οὐ κωλύει.

10 Περὶ γάμων ἐρωτικῶν ἡγοῦν
σὼφροδῶν.

Ὅσακις δὲ ἐν τῷ ε' τόπῳ τοῦ κλήρου στόλος ἐξερχόμενος εἴη ἀπαντῶν, ὁρεκτὰ δηλοῖ συνοικέσια. ἐὰν δὲ θλίψις εἴη ἡ πλησίον εἶναι συμβῇ, οὐδεμία χρηστότης ἔσται ἐν ταῖς σοφύγαις ἡ πραγ- 15 ματεΐαις. εἰ δὲ εἰσερχόμενος στόλος ἐν τῷ ε' οἴκῳ φανῇ, γάμους τηρεῖ ἐφεξῆς εὐτυχεῖς. ἡνῖκα δὲ εἰσοδος τῷ δ', ταῖς γυναιξὶ περὶ πραγμάτων πλοῦτον κομίζει· ἀλλ' <ἐάν> ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κέρδους προφθάσῃ, εἶναι ταῖς γυναιξὶν οὐδὲν χρηστὸν δηλοῖ. ἐν τῷ ι' δὲ γυναικὶ συμπλέκει ὄντινα δηλοῖ ἔχειν γυναῖκα. ἐν τῷ ζ' εἰ φανῇ, 20 χήρας σημαίνει καὶ ζῶα. ἐν δὲ τῷ ε' ταῖς γυναιξὶ προσαγορεύει ἐδμόρφας <καὶ> συμβάσεις προδείκνυσιν.

Περὶ συνοικεσίου.

Ἐὰν σπανὸς ἐν τῷ ε' οἴκῳ ἐπέλθῃ, δηλοῖ ἀσέμνους γυναῖκας· δύο δὲ σπανοὶ δύο ὁμοίους ἐρωμένους δηλοῦσι καὶ κράββατον ἀπ' 25 ἀληθείας μιᾶναι δηλοῦσι· τέλος δὲ πρὸς τὴν ἐσχάτην γενεὰν ἔχει τὴν συνδρομήν. ἡνῖκα ὁδὸς <**> καὶ πάλιν εἰ φανῇ ἐν τῷ ιγ' ἢ ιδ'

1 ἥς τὸ] οὕτω P. ἐνοχλεῖται P. καὶ inseruimus. 3 μὴ] δὲ P. 4 προσφέρουσιν P. 5 ἀφαιρεῖ P. ἀνατέλλοντα P. 7 ἐάν] addidimus. γενῆσαι P. 8 γάμον P. γράφει pro γράφειν ἔα: cf. v. 16 τηρεῖ. 16 ταῖς] τοῖς P. 17 πλοῦτον P. ἐάν] addidimus. 20-21 προσαγορεύει ἐδμόρφας dub. scripsimus: προσαγορεύει καὶ μορφάς P. 21 καὶ inseruimus. 24 ὁμοίως P. ἀπ' ἐπ' P. quamquam neque sic sanatus videtur locus: cf. infra σοδομίᾳ μιᾶνεται. 25 γενεάν: numi γενεθλιαλογίαν scribendum, ut v. 2? 26 ** deest locus vel mansio.

ἢ ι', ὑποφάνην δηλοῖ. ἐὰν δὲ πάλιν ἐν τῷ ι' ἡ ὁδὸς καὶ θλίψις ἐν τῷ ἐσχάτῳ, <ἡ> μὲν ὁδὸς περὶ ἀριθμοῦ ὑποφάνην ἀληθινὴν δηλοῖ. εἰ δὲ ἔξοδος τὸν β' οἶκον καταλάβῃ, περὶ κέρδους ἔσται ἡ ὑποφάνη· καὶ τὸ αὐτὸ τῷ ἀπόντι μετὰ σοφροσύνης. ἡνῖκα δὲ σὺν- 5 αξίς τὸν ζ' οἶκον κρατήσῃ, ὑποφάνη ἐν χωρίῳ ἔσται· τῷ δὲ ἀπόντι οὐκ ἔστιν ἀμοιβή, φήμην δὲ κακὴν δηλοῖ. ἐν τῷ ζ' εἰ συνδράμη ἐπιτρέχων σπανός, καὶ αὐτὸς μετὰ μὲν ἐτέρῳ σπανοῦ δηλοῖ ἀσέμνότητα ἐν ᾧ ὁρᾶται· ἐὰν <δ> αὐτόθι φανῇ θλίψις, σοδομίᾳ μιᾶνεται τὸ συνοικέσιον, ἐν τόπῳ κραββάτιον εἶναι ἔλθῃ ἡ θλίψις. 10 εἰ δὲ δύο στόλοι ἐν διαφόροις, μάχῃ καὶ δικασίμῳ ἀμφοτέρους ἐνοχλοῦσιν. ὅτι ἐὰν ἐν τῷ ζ' φόβος ἢ λευκότης ἢ θλίψις ἐνδρεθῇ, διαφωνοῦντας ἐγκλήμασιν ἢ δίκης ἢ χαρτίον· καὶ τὸν ἄνδρα· ἀπάνθρωπον γενέσθαι ἐν οἴκῳ πρὸς γυναῖκα δηλοῖ.

Περὶ συζεύξεως.

Ἐὰν ὁ εἰσερχόμενος στόλος ἐν τῷ ζ' οἴκῳ ἐνδρεθῇ, πρόσφορον καὶ εὐτυχές καὶ σῶφρον καὶ ἄνευ μάχης δηλοῖ τὸ συνοικέσιον καὶ πρὸς αἵρετόν τέλος ἄγει καὶ ὁμοφύχους ποιεῖ. ὁ στόλος ὁ 15 ἐξερχόμενος πάντα διὰ μάχης καὶ ταραχῆς ἐνοχλεῖ, καὶ τὸν ἄνδρα δηλοῖ ἄλλην γυναῖκα λαβεῖν. ἐὰν γὰρ εἰκίνο τὸ σχῆμα εὐτυχεῖ 20 συντεθῇ, ἐκείνης ἐξωθουμένης ἄλλην ποθεῖ ἐβλογῆσαι. εἰ δὲ σὺν ἀτυχεῖ σημείῳ, κακείνης ῥυφείσης εἰς ἐτέρῳ πάλιν ἀσχημονεῖ. ἐν κλήρῳ πάλιν στόλος εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος ἐὰν συν-δράμη, ἢ γυνὴ τοῦ ἀνδρός ἀποβληθέντος ἄλλον αἰτεῖ φίλον. ἐν τῷ 25 ζ' ἀτυχές οἶον δῆποτε ἐνδρεθῇ, φόβους τελείους δηλοῖ ἢ ἀσέμνον γυναῖκα ἢ ἄνδρα ἀειδῇ.

Περὶ κοινῆς εὐαρεστήσεως.

Ὁ στόλος ὁ εἰσερχόμενος ἀπὸ ἐρυθρότητος καὶ εἰσόδου ἐξερχόμενος ἐν κοινῇ εὐαρεστήσει δηλοῖ διαγωγὴν. [f. 241] ἡ ἐρυθρό- 30 τητος ἀπὸ ὑπήνου καὶ ἐξόδου μεγάλης ἢ στόλος ἐξερχόμενος ἀπὸ ἐρυθρότητος καὶ ἐξόδου μικρᾶς μάχην δηλοῦσι καὶ διάχυσιν.

1 ἡ] ἡ P. 2 ἡ addidimus. ἀριθμοῦ] signum in cod. 3 ἔξο-
δος] + εἰς P. 4 τὸ αὐτό] ἡ αὐτή P. 7 ἐπιτρέχωντος P.
8 δ' addidimus. 8-9 σοδομία μιᾶνεται P. 10 διαφόρων P. ἀμφοτέ-
ροι? 11 εὐρεῖς P. 12 διαφωνοῦντας] ἐπιφωνοῦντες P. καὶ τὸν
ἄνδρα addidimus. ἀπαν(θρωπος) P. 16 σοφροσύνην P. 17 νῦν
προσαγορεύτον legendum? 19 ἐκείνῳ τῷ σχήματι P. εὐτυχὴ P.
20 σὺν] ἐν P. 21 ἀτυχὴ P. σημείον P. ῥυφώσης P. εἰς] ἡ P.
24 εὐτυχές P. 28 ἡ] ἐάν P. 29 στόλου P. 30 potius διάχυσιν

Περὶ ὑποψίας ἐγκύου.

Ἡ εἴσοδος ἢ μικρὰ ἀπὸ εἰσόδου μεγάλης ἢ στύλου ξερχομένου ἢ λευκότητος <εἰ> τὸν ε' προφθάνει τόπον, ἔγκονον δηλοῖ. ἢ δὲ λευκότης τὰ κατωμήνια αὐτῆς δηλοῖ. ὅτι ἐὰν θλίψις ἐν αὐτῷ φανῇ 5 κοιλίαν ἐν πόνῳ βαρυνθῆναι <δηλοῖ>. οὐδεὶς δὲ ἔσται δισταγμὸς περὶ τῆς ἐγκύου ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν σχημάτων τῶν καλουμένων εἰσόδων.

Περὶ καλῆς συστάσεως.

Ὅσάκις τοιγαροῦν ἀπὸ τοῦ α' καὶ β' ἢ γ' καὶ δ' ἢ ε' καὶ ἡ' ἐξ 10 αὐτῶν τουτέστι τῶν θυγατέρων οἷα δῆποτε ἐρυθρότης ἢ λευκότης καὶ ὑπόκυψις ἐξέλθῃ ἢ στύλος καὶ εἴσοδος μικρὰ, τῶν ἀπόντων ὄγειαν καὶ τὴν εὐάρεστον αὐτῶν δηλοῖ σύστασιν. ἢ ἐρυθρότης καὶ ὁ φόβος νόσον καὶ ἀνηρεμίαν δηλοῦσιν. ἢ δὲ ὁδὸς ἀπὸ ὑποκόψειως ἢ ἀπὸ συνάψεως καὶ ἐξ αὐτῆς γεναμένη τὸ αὐτὸ δηλοῖ· πάλιν 15 ἀπὸ ἐξόδου καὶ ἀνήβου καὶ θλίψεως θάνατον δηλοῖ. τὸ αὐτὸ δὲ ἀπὸ ὁδοῦ καὶ ἐρυθρότητος σημαίνει.

Περὶ τῶν σημαινόντων εὐκολίαν, κέρδος καὶ δυσκολίαν.

Ὁ ἐξερχόμενος στύλος ἀπὸ δυστυχῶν καὶ ἀτυχῶν γενόμενος 20 δυσκολίαν δηλοῖ καὶ κέρδους συναχθέντος σημαίνει διασκορπισμὸν. ἢ εἴσοδος ἢ μεγάλη ἀπὸ τῶν εὐτυχῶν ξερχομένη μικρὰν ἢ οὐδεμίαν δυσκολίαν παρέχει καὶ τῷ συνηγμένῳ πλούτῳ ἀναμονὴν καὶ σύστασιν παρέχει Θεοῦ θέλοντος. ἢ εἴσοδος τὰ τετράποδα σχηματίζει· ἢ δὲ ἔξοδος μετὰ σπανοῦ τὸ πρᾶθὲν ἢ ἀπολεσθὲν ἀπὸ ἐξ- 25 ουσίας εἰσφέρει ἰδίας. εἰ δὲ ἔξοδος εἴη μετὰ σπανοῦ, ἐξ ἐναντίου

1 ἐγγύον P. 3 εἰ inseruimus. 4 δηλοῦσιν P. 5 δηλοῖ addidimus. 11 τὸν ἀπόντα P. 12 εὐάρεστη-
σιν P. 14 γεναμένης P. τὸ αὐτὸ transp. post ἢ P. 19 γενό-
μενος] ἐθνῶν P. 21 μεγάλη] + ἔσω P. μικρὰ P. 24 παραχθέν
P : malimus κλαπέν vel ἀρπασθέν. ἀπολεσθὲν] + ἢ P. 25 σπᾶ-
νοῦ] + ἢ P.

χορηγίαν δηλοῖ. ὁ ἀνήβος καὶ ὁ σπανὸς τὰς γυναῖκας, ὁ δὲ ἐπύρνης 5 καὶ ἡ θλίψις τοὺς ἄρρενας δηλοῦσιν. ἢ ὑπόκυψις καὶ ἡ ὁδὸς ἀσάκις συνίσταται, ζῶα προδηλοῦσι τετράποδα· πάλιν ἢ ὁδὸς ἀπὸ ὑπο-
κόψειως καὶ φόβου γινόμενη πρᾶγματα ἔμφοχα, θρησιμαῖα, παρ-
εργημένα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ τὴν περὶ ποιῶντος· σημαίνει δὲ 10 καὶ γυναῖκα. ἐὰν δὲ ἐν τῷ φόβῳ σχῆμα ἄρρεν εἴη, ὁ ἀνθρωπος θνήσκει. ἢ θλίψις καὶ ὁ φόβος ἐὰν ἐπύρνην προσφέρουσι, τὸν πλοῦτον τοῦ ἀπόντος δηλοῖ· ὅτι τὸ αὐτὸ ἢ θλίψις ἐν λευκότητι μελίττας
' καὶ νομῖα δηλοῖ. ἢ δὲ θλίψις πολλοῖς τόποις φανεῖσα θάλασσαν 15 δηλοῖ καὶ πλοῖα καὶ· τὸν· ζητοῦντα πλῆσσαι. ὁ σπανὸς καὶ ὁ ἐπύρνης ἐὰν εἴσοδον γενήσων, δηλοῦσιν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐν
συνπληρώσει παρὰ τῷ βασιλεῖ. ἐὰν δὲ σὺν αὐτοῖς δύο στόλοι
εἰσερχόμενοι εἴεν, τοὺς πλησίον ἀπωθεῖσθαι δηλοῦσι καὶ φίλους.
ὅτι ἐὰν ξερχομένους δύο στύλους εἶναι νόησαις, ἐπ' ἄνδρὸς ἐπι- 20 πλέκτους μάχας καὶ δικασίματα στερεοῦσιν. ἢ ὁδὸς ἀπὸ ἐπύρνου
καὶ στύλου ἐξερχομένου ἐναντιώσεις δηλοῖ καὶ ἐνώπιον ἡγεμόνων
ἐπανάστασιν ἐνεκεν ἀληθείας ζητουμένης ἐν κρίσει· ἢ ὁδὸς πάλιν ἐν
ἀρχῇ τῆς σπινδομαρτίας καὶ στύλος εἰσερχόμενος ἐν τῷ
β' φανέντες σώαν μετὰ αἰτίας ὁδοιπορίαν δηλοῦσιν. ὁ δὲ φόβος τῷ 25 νοσοῦντι βαρὺς, ἐπιστροφὴν ἀπὸ μακροῦθεν ἐμποδίζει, τὸν οἶαν
δῆποτε χώραν εἰσελθόντα σώζει. ἢ εἴσοδος πάλιν καὶ ὁ φόβος
καὶ ἡ ἔξοδος θάνατον ἀπειλεῖται τῷ νοσοῦντι. ἐὰν στύλος εἰσερχό-
μενος ἐν τινι μετ' αὐτῶν εἴη· ἐὰν δὲ στύλος εἰσερχόμενος καὶ
ἐξερχόμενος, μετὰ πολλὴν ἀρρωστίαν· ὅτι· γενήσεται καλὸν 30 σημαίνει. καὶ ἡνίκα ἢ εἴσοδος ταῦτα σὺν αὐτῇ ἔξει, μακρὰν ἀπὸ
πάθους καὶ μεγάλην δηλοῦσι σωτηρίαν. ὁ στύλος ὁ ἐξερχόμενος
καὶ ὁ φόβος, τὰ δύο σχήματα μὲν ἐν πράξει καὶ ἀγορᾷ ἀχρηστα,
συντριβὴν καὶ χαμὸν εἰς πάντα δηλοῦσιν· ἐὰν δὲ στύλον εἰσερχόμε-
νον μετ' αὐτῶν ἔξοιεν, τὸ ἀπολεσθὲν ἐν τῷ αὐτῷ δηλοῦσιν· τῇ δὲ
30 λευκότητι συντροφεύοντα τὰ ἀπολεσθέντα ἐπιστραφεῖναι σημαί-
νει καὶ τὰ κρατηθέντα ἐπὶ γυναικὸς ἢ εὐρεθέντα ἐν κρυφῇ· δηλοῖ

1 δηλοῖ] + ὁ ἐπύρνης πάλιν ἢ ἡ θλίψις P. quae verba infra, suo lo-
co, iterantur. 6 γυναῖκαν P signis cryptographicis. εἴη] +
καί P. 8 τὸ αὐτὸ = idem. 10 τὸν addidimus. 11 δηλοῦσιν]
ἔσω P. 12 παρὰ τῷ βασιλεῖ coniecimus : περατεῖ βασιλικῇ P.
13 δηλοῖ P. 14 ἐξερχόμενοι δύο στόλοι P. ἀνδρείας P.
17 ἐπανίστασιν] συνίστησιν P. 19 δηλοῖ P. 20 οἷα P. 21 σώζει
vix sanum. 24 ὅτι inseruimus. 26 σωτηρίαν] + ἢ εἴσοδος P.
28 συντριβὴν] + γάρ P. δηλοῦσιν] δηλοῖ P. στύλος ξερχό-
μενος P. 29 τὸ αὐτὸ P. δηλοῖ P. 30 συντροφεύσαι P.

δὲ καὶ τάφον συνιστάμενον. διὰ <ἐάν> ἐν τῇ σποδομαντείᾳ
 ταύτῃ στύλος εἰσερχόμενος μεθ' ἐτέρου συνδράμῃ, δηλοῦσι τὴν
 χροιάν προσφέρειν δι' οὗ πλησίον εἰσὶν· καὶ τελείως τῷ πλησίον
 σχήματι τὴν χροιάν δηλοῖ, ἥγουν ἐὰν ἐρυθρότης πλησιάσῃ αὐτόν,
 5 δηλοῖ τὰ ἐνδύματα ἐρυθρά· ἐὰν δὲ ἀνιῇ δύο, τὰς κόμας ξαν-
 θοῦς ἢ σπανοὺς τυχὸν σημαίνουσιν. ἡ λευκότης καὶ ἡ ἔξοδος ἄν-
 δρας μεγάλους οὐκ ἄνευ χαρτίων τὴν πεῦσιν ποιοῦντας προσφέ-
 ρουσι. καὶ αὐτὸς ὁ σπανὸς νομία καὶ κήρσον, ἡ ἔξοδος περὶ ζη-
 10 β' ἢ τὸν ι' ἐν ἐλπίδι σημαίνει [f. 241^v] κλέπτειν. ἡ δὲ αὐτοῦ
 χροιά ἀπὸ σημείων τῷ ζητοῦντι ἐκλείπει.

1 ἐάν addidimus.

4 ἐαυτὸν P.

7 ποιοῦντι P.

9 οἶκω P.

IN : MÉLANGES FRANZ CUMONT

II